

چەند باسیک له بنه‌ماکانی ته‌فسیری قورئان

چەند باسیک لە بنەماکانی تەفسیری قورئان

نووسینی: موساعید سولەیمان تەبیار

وەرگیرانی: دانا جەباری

نەخشاندنی نووسین و بەرگ: کتێبخانەی گەشه

چاپکردن: کتێبخانەی گەشه

نۆبەی چاپ: یەكەم، ۲۰۲۲

تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

نرخ: ۴۰۰۰ دینار

لە بەرپووەبەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتیەکان، ژمارە

سپاردنی (۱۵۷۱) ی سالی (۲۰۲۲) ی پێدراوە.

کتێبخانەی گەشه بۆ چاپ و بڵاو کردنەوه

سلیمانی - بازاری ئاوباریک بەرامبەر کاسۆ مۆل - دوکانی ۷۱

۰۷۵۰۸۸۲۹۰۸۶ - ۰۷۵۰۱۲۱۴۷۷۳

چه‌ند باسیک^۷

له بنه‌ماکانی ته‌فسیری قورئان

نووسینی:

موساعید سوله‌یمان ته‌ییار

وه‌رگی‌رانی:

دانا جه‌باری

چاپی یه‌که‌م

۱۴۴۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾

(العلق: ١).

پێشهکی وهرگیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ؛
صَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، أَمَّا بَعْدُ:

زانستهکانی قورئان و ئهوهی په یوه نیدی بهم زانستهوه ههیه، له
به پزترین و گرنگترینی زانستهکانن، چونکه ئهم زانستانه په یوه نیدیان به
قورئانی پیرۆزهوه ههیه و قورئانی پیرۆزیش سه رچاوهی یه که می موسوڵمانانه
که بوی بگه ریتهوه.

خوای گه وره هه والی ئه وهی به پێغه مبه ر ﷺ و موسوڵمانان داوه، ئه و
په یامه ی که نار دوویه تی بۆ ئه وهیه تیبگه ن، تیبفکر ن و بیربکه نه وه لی، وه کو
ده فره مویت: ﴿كُتِبَ أَنْزَلَهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لَيْدَبَّرُوا ءَايَتِهِ وَلِيَسْتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

﴿٢٩﴾ [ص: ٢٩]؛ پێشهوا ته به ری ده لیت: سه رم سووړ ده می نیت له که سیك،
قورئان بخوینیت و شاره زای واتا که ی نه بیت چۆن له زه تی لی ده بات؟
ئهم له زه تبردن و تیبگه یشتنه به هو ی ئهم بنه مایانه وه ده بیت، که بریتین له
زانسته کانی قورئان.

ئه وانه ی سوو دمه ند ده بن له م زانستانه، که سی موفه سیر (ئه و که سه ی
ته فسیری قورئان ده کات) پێویسته شاره زا بیت له م بنه مایانه، بۆ ئه وه ی
نه که وپته هه له وه له ته فسیره که یدا، جگه له که سی موفه سیر، ئه و که سانه ی
که ئه یانه وئ له وته ی خوای گه وره تیبگه ن و له زه تی لی به ن، ته فسیری
په سه ند له ناپه سه ند جودا بکه نه وه.

کتییی "فصول في أصول التفسير"، که شیخ موساعید تەیار نووسیویەتی، کۆمەڵە بنچینە و بنەمایەکی گەرمی باس کردوو لەبارەی تەفسیری قورئانەو، ئەم کتییە بەو لە کتییەکانی تر که لەبارەی زانستەکانی قورئانەو نوێران جیا دەکاتەو، تەنها گواستەو و کوێردنەو، یان پوختکردنەو، بۆ بابەتەکان نەکردوو، بەلکو هاتوو لیکۆلینەو، وەزەیی کی تێدا سەرف کردوو، هەندێ بۆچوونی نوێی لە بارەو خستۆتە ڕوو، بەپراستی جێگەیی گەرمی پێدانە.

لەکوێتایشدا دەتوانم بڵێم، خۆم بە خۆشحال دەزانم خوای گەورە یارمەتی دام، که ئەم پەرتووکی لە زمانی عەرەبییەو وەربگێرمە سەر زمانی شیرینی کوردی، بۆ ئەو قوتاییی شەرع و کەسانی تریش لێ سودمەند بێن، کوردانی خۆمانیش لەو سوودە بێبەش نەبن.

وەرگێت: دانا جەباری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیداچوونەوهم لەسەر کۆمەڵە بابەتیک کرد که پەيوەستە بە تەفسیر و بنچینه کانییەو، که برام (شیخ موساعید سولهیمان تهیار) نووسیویەتی، لیکۆلینەو هەگەلێکی جوان و بەسوودم بینووە لە ماوەی خوێندنەوهم بۆی، گەرەترین سوودم بۆ دەرکەوت لێو، لەسەر ئەو کۆمەڵە بابەتە پێچکەیهکی گرتۆتە بەر بۆ لیکۆلینەو لێی؛ که پشتی بەستوو بە بنچینه بۆ دانانی ورد و قالبوونەو تێیدا؛ ئەک تەنها کۆکردنەو و گواستنەو بێت، که ئەمە هەر بەم شپاوزه کاری کردوو لە کتیبەکانی تریشی لە هونەری (علوم القرآن و أصول التفسیر)، کتیبانییک هەن که کۆکردنەو و گواستنەو زالبوو بەسەریاندا، لەوانە؛ زەرکەشی لە "البرهان"، سیووتی لە "الإتقان" باسیان کردوو تێیدا که لەم دوو کتیبە وەریان گرتوو و کۆیان کردۆتەو، لەگەڵ زیاده و هەلێنجانییک تێیدا، بەلام هەر لە ژێر سایە پێچکە پێش دەمییتەو، بۆیه وادەزانم ئەم بابەتانه هەنگاوی یەکمەمە لە پێچکە زانستی بنچینه بۆ دانان دابنێت بۆ ئەم زانسته (علوم القرآن و أصول التفسیر) لە پرزی زانستهکانی تر هەنگاو لەم رێگەیدا.

بە راستی لیکۆلەر - وائەزانم (ان شاء الله) - شایستە پوچوونە لەم بابەتەدا، لەوێ من دەربارە زانیوومە لە پشتی لیکۆلینەوکانی و خوێندنەو و پۆشنفکرییەو، که یارمەتیدەری بوونە لە هەلێنجانییدا، داواکارم لە (الله) سەرکەوتوو و بەردەوامی بکات.

وصلی الله علی نبینا محەمەد وعلی آله وصحبه وسلم.

د. محەمەد سالح فەوزان

سەرۆکی بەشی دیراساتی قورئانی، کۆلیژی مامۆستایان، ریز

پێشهکیی نووسەر:

الحمد لله منزل القرآن، والصلاة والسلام على رسول الكريم، القائل: "خيركم من تعلم القرآن و علمه"، وعلى آله وصحبه البررة الذين تعلموا كتاب ربهم و علموا به...

به پێژی "زانسته کانی قورئان" شاراو ه نیه لای فێرخوازان، ئە گەر ئەم زانسته به پێژه؛ ئە وه به هۆی زانراوه که یه که قورئانی پیرۆزه، گومان له وه دا نییه لیکۆلینه وه کان له م زانسته دا له باشیدا هه ندیکیان باشترن، بلندترینان "علم التفسیر"، که پروونکه ره وه ی و ته ی خوا ی په روهر دگاره. ئە وه ی له م زانسته ده و انیت پێوستی به پێشه کییه که بیهوینیت بۆ ئە وه ی ئەم زانسته ی بۆ پروون بکاته وه، پێگای بۆ پۆشن بکات، ون نه ییت لای له کاتی خویندنه وه ی ئەم زانسته، باش و خراپ تیکه ل به یه ک نه کات، ئەم پێشه کیانه ی ش زاراوه ی "أصول التفسیر" ی بۆ دانراوه.

ئەم زاراوه یه وه رگی راوه بۆ ناو نیشانی مادده یه کی خویندنی هه ندئ په یمانگاو کۆلێژ، که هه ستاون تیکۆشانیان بۆ تاکه کانی ئەم مه نه هه جه کردوه بۆ ئە وه ی بابه تانیکی شیاوی بۆ هه لێژێرن. به هه ر حال، چونکه ئیستایش وای ده بینم (تاکه کانی مه نه هه جه که) له پرووی زال بوون، له "علوم القرآن" زانسته کانی قورئانه، تا زیاتر له ئوسوولی تەفسیر بنچینه کانی قورئان بێت.

ئە وه کاته ی من هه ستام به وتنه وه ی وانه له کۆلێژی مامۆستایان له پیاو، هه ندئ لیکۆلینه وه م هه لێژارد که وای ده بینم په یوه ست بێت به م زانسته وه، هه ولّم داوه له لیکۆلینه وه له بابه ته کان ئە گەر کات رێگه مان بدات.

تا وه کو ئیستا هه ندئ بابه ت له هه زرم دا یه، به لām پێوستی به خویندنه وه ی کتیی ته فسیر هه یه، داواکارم له خوا بۆم ئاسان بکات و یارمه تیم بدات له سه ری، ئە وه باشت رین به رپر سیاریه تییه و گه وه ره ترین به خششه. هه ولّم داوه بابه ته کانی ئەم لیکۆلینه وه به هیژ بکه م به غوونه هیانه وه، ئە گه رچی

هەندیکى وا نەبێ، بەلام بەدواداچوونم بۆ کردوو ه لە شوێنیکى دواتر داينيم بە
ويستی خوا. پاشان مەبەست لەم نموونانە تەنھا نموونەى پەهان، پەيوەستم
ناکات بە دروستى و بەدواداچوون لە لیکۆلینەوه لى، وەکو وتراوه: لە
کەلتوورى کەسیکى لىھاتوو نىيە پەخە لە نموونە بگریت، چونکە مەبەست لى
بۆ دەرخستنى بابەتەکانە و ڕوونکردنەوہیانە. هەندى لەو داہەشکاریانە دینە
پیشت؛ دەچیتە بواری ھونەرییەکیەوہ و بەس، مەبەست لى جوړيتى و
ھونەرى لە مەبەستى بابەتەکان.

پاشان ئەوہى کە دەبینى لەم لیکۆلینەوہدا ھاتووہ کۆششیکن، ئەوہى
لەسەر توێ خوینەرە تەنھا تىبينیەکانتم بۆ بنیى، یارمەتیم بەدەى بە
بۆچوونەکان، جیاوازی نىيە ئەگەر لەسەر بابەتەکانى ئەم زانستە بیت یان
لەسەر بابەتیک کە خرابیتە ڕوو، منیش زۆر سوپاست ئەکەم.

لە کۆتاییدا بیرم نەچیت -لە دواى اللہ- سوپاسى دایک و باوکم ئەکەم، کە
یارمەتییان دام لە بەدەستھێنانى زانستدا، پاشان ئەوہى یارمەتى دام لەم
لیکۆلینەوہیەدا، وەکو (شیخ محەمەد سالىح فەوزان)، سەرۆکى بەشى (الدراسات
القرآنية) لە کۆلیژ، سوپاسى دەکەم لەسەر ئەوہى خویندەوہى بۆ
لیکۆلینەوہکەم کرد، تىبينى خۆى خستە ڕوو. ھەر وەھا بڕام (محەمەد
عەبدولعەزیز خوزەیرى) کە مامۆستایە لە ھەمان بەش، کە خویندەوہى بۆ
لیکۆلینەوہکەم کردووہ لە گەلمدا، یارمەتیدەرم بووہ بە بۆچوونەکانى و ڕا
پەسەندەکانى.

ھەندى براى تر کە نەیان وىست ناویان بھێنم، بەلام جیدەستیان دیارە لە
کاتى خویندەوہم بۆ ئەم زانستە لە بونیادنانى خشتەکان لە گەلمدا، کۆکردنەوہ
و بیروبوچوونەکانیان، (اللہ) پاداشتى بەخێریان بداتەوہ.
ئەوہیش لەبیر ناکەم (دایکى عەبدولمەلىک) یارمەتیدەرم بوو بە پى توانای،
خوای گەورە پاداشتى بە خێریان بداتەوہ، بیکاتە خێرى دنیا و دواړۆڤم.

ئەبو عەبدولمەلىک (موساعید سولەیمان تەبیان)

کۆلیژى مامۆستایان، ڕیاز

دەستپێک

بێگومان زانستەکانی قورئان زانستێکی فراوانی بێسنوورە بە بابەتانیکی بەربەلارو، وەکۆ: مەکی و مەدەنی، ناسخ و مەنسوخ، ژمارە ی ئایەتەکان، قیرائەتەکان و ... هتد. بە بەردەوامیش ئەگەری ئاشکراکردنی بابەتانیکی نوێ هەیە لەم زانستەدا، لەوێ دەرکەوتە زانستی "التفسیر الموضوعی"، زانستی "مناهج المفسرین" و جگە لەمانیش.

لەو زانستانە ی کە دەرکەوتوو، بەلام چاودێریکی تەواوی بۆ نەکراوە، "علم أصول التفسیر"ە، لە راستیدا بەشیکە لە زانستەکانی قورئان، هەرچەندە هەندێک دەلێن هاوواتای زانستەکانی قورئانە، کاتێک "أصول التفسیر" بەشیکە لە "علوم القرآن"، ئیستا هەندێ بۆچوون دەخەمە پێش دەست، بیکەیتە تەوهری گفتوگۆ و پێداچوونەو، ئومێدەوارم پێداچوونەوێ ئەم زانستە بێگەیهیتە ئاستێکی بالا لەوێ تێدایە، بێتە جێی گرنگی فێرخواز، هەر وەکۆ ئەوێ کە گرنگیان بە زانستی فەرموودە و زانستی شەرعی (فقه) داوە.

لە کاتی خوێندنەوەت بۆ مەنەجی "زانستەکانی قورئان" ئەوێ کە دەخوێنێت لە پەیمانگاکان و کۆلیژەکان، تێبینی ئەو دەکە ی بەزۆری ئەو کتێبانە گواستراوەتەو و پوخت کراون لە کتێبی "البرهان" ی زەرکەشی و "الإتقان" ی سیووتی. بەم شێوەیە لایەنە لێکۆڵینەو و نوێبوونەو و دەکات، ئەوێ پوخت کراوەتەو تێدا تەنها بیرخەرەوکانن، پاشان چاپکراون کراون بە کتێب، جیاوازییەکی پروون هەیە لەوێ کە سێک بیرخەرەوکان بنووسێت بۆ قوتابی، کە سێکیش شتێک بۆ قوتابی بە گشتی بنووسێت. بەزۆری بەم شێوە نووسراوە، هەر چەندە کتێبخانە قورئانییەکان خالی نین لە بۆچوونی تازهگەری.

ئەمە رێگای هەستانەوێ بەم زانستە: هەستانەوێ لایەنی تیروانینی، هەستانەوێ بە لایەنی تەحقیقی، ئەم رێگایە لە مەدا دەبینم کە دێت:

یەكەم: زانستی قورئان دوو لایەن دەگرێتەوه: لایەنی تیروانینی پروت، لایەنی تیروانینی کردەیی (التطیقي).

أ. وهكو زانستی ژمارەى ئایەتەكان، زانینی (الصيفي و الشتائي و المنامي و السفري و الحضري) ئەوێ لە هاوین، زستان، لە خەودا، لەسەفەر و نیشتهجێ...دابه‌زیوون. ئەم زانستە دەتوانی بە قوتابی لایەنی تیروانینەكەى پێ بلیتتەوه، ئەگەر لایەنی کردەییەكەى تێدا بێزا ئەو ئەبێت لە لایەنی کردەییەكەى بلیتتەوه.

ب. وهكو چیرۆكەكانی قورئان، نموونەكانی قورئان، بەشەكانی قورئان و هاوشیوێ ئەمانە. ئەم زانستە و وهكو ئەمانە ئەكرێت لایەنە کردەییەكەى بەسەردا جێبەجێی بكەى، لە داوی زانینی تیروانینەكەى. کردەییەكەى دوو بواره: (قورئانی پیرۆز) و (تەفسیر)، بۆ هەریەك لەمانە بابەتانیك بۆیان شیاون.

مەبەست لە کردەییەكەى:

قوتابی هەستیت بە دەرکردنی نموونەكان یان تەفسیر، هەر وهكو ئەوێ قوتابی فەرموودەوانی دەيكات لە زانستی فەرموودەدا، دیت فەرموودەكە دەردههێنیت و خویندنهوه بۆ سەندەكەى دەكات.

لەسەر ئەمە ئەكرێت داوا بكرێت لە خویندكار نموونەكان دەر بهێنیت لە قورئان بۆ بابەتی "أمثال القرآن". داوی لى بكریت لە مەككى و مەدەنى دا خویندنهوه بۆ دەرئەنجامی مەككى و مەدەنى بكات لە كاتی تەفسیردا. بەم شیوێ لە كاتی جێبەجێکردنی ئەم زانستە لایەنی کردەیی، لەوه دەر بهێناوه كه خویندنهوهى بۆ لایەنە تیروانینەكەى كردوه.

دووهم: ئەوێ یارمەتیدەر دەبێت لە لێكۆڵینەوه و دەوله‌مەندى دەكات؛ گەرانه‌وهیه بۆ كێبەكانی پیشین، لەوێ كه زەرەكەش و سیووتی لێانەوه گواستویانەتەوه، چونكه هەردووکیان بەزۆرى پوختیان كردۆتەوه لە كێبەكانیان، ئەكرێت هەندى شتیان وازلێهێنابێت ییویست بێت لە زانستەكانی

قورئان. لەوێی کە یارمەتیدەرە -هەروەها- دانراوەکانی فەرمووده و کتێبه‌کانی ئەسەر، بۆ ئەوێی ئەو فەرموودانە و ئەسەرانی تەسکەوێت لە بارەى زانستەکانی قورئان .

ئەگەر بگەرێتەو پێرستی شەش کتێبه‌کەى فەرمووده نەوونەکان لە بابەتەکانی زانستەکانی قورئان؛ گومانێ نەبێت لەسەر ئەم بابەتانە لە فەرمووده و ئەسەردا دەستتان دەکەوێت. ئەم سوودە کە لەم پێرستە دەستتان دەکەوێت، بەهۆی پشتبەستە بەم فەرمووده و ئەسەرانی لە هەڵینجانی زانیارییەکان تێیاندا.

هەندێ باس -زۆر جار- ئەو دەقەى کە ئاماژە لەسەر زانیارییەکان دەکات تێیدا لە دەستی ئەدات، ئەگەر بکۆڵیتەو -بۆ نەوونە- لەسەر ئەو بەلگەى کە دەلالت: ئیمامى عوسمان پەزای خوای لێبێت خەلکی کۆکردەو لەسەر یەك "حرف"، شەشەکەى تری پەت کردەو، یان ئەو بەلگەى پێخەمبەر ﷺ لەسەر هەموو ئایەتێک وەستاو بۆ ئەوێ ژمارەى ئایەتەکان بزانن، دواى ئەو بەردەوام بوو لەسەر ئایەتەکە بۆ تەواوکردنی واتاکەى. بێگومان ئەگەر بخوینیتەو لەم زانستەدا نەوونەى ئەم وتانە دەبینی کە نابەه رێنیشانەدر -بەلگە-.

بۆیە کۆکردنەوێ فەرمووده‌کان و ئەسەرەکان لە یەك بابەتدا، شتە شاراوەکانیت بۆ ئاشکرا دەکات و سوودەکەى دەرەخات، بۆ نەوونە سەیری کتێبى "الأحرف السبعة"ى دکتۆر (عەبدولعەزیز عەبدولفەتاح قارئ) بکە، لە پرووی کۆکردنەوێ ئەسەرەکان کە هاتوو لە بارەى "الأحرف السبعة"و، پاشان هەڵینجانی بۆ کردوو سوودەکانی ئەوێ پەيوەستە پێوێ دەری هێناو.

لە کۆتایدا ئەى براى بەرپێژ ئەمانە هەندێ تێبینى بوو کە خستوو مەتە بەردەست، بۆ ئەوێ بێتە بابەتی گفتوگۆ و سوود، خوای گەورە هەنگاوێ کامان پێ بپیکى، یارمەتیدەرمان بێت بۆ ئەوێ کە پێى خۆشە و پەزەمانەندە.

بنچینهکانی تەفسیر

(أصل) لە زمانەوانیدا: واتا خواروو (بن) ی شتێک، بە سەرەتایی شتێک دیت، ئەوەی جگە لە خۆی بینی لەسەر دەکریت، هەندێ بەو شیوازە پێناسەیان کردووە: ئەوەی لە غەیری خۆی پێویستیان پێیەتی، پێویستی بە غەیری خۆی نییە. ئەمە لە ڕووە زمانەوانییەکەو هاتوو. ئەوەی لە واتای (أصل) ھوێزیکە: (القاعدة) یە: واتا ئەو بنچینەیە کە خانووی لەسەر بونیاد دەنرێت.

(التفسير) لە زمانەوانیدا لە (فَسَّرَ) وەرگیراوە، ئاماژەیە بۆ دەرخیستی شتێک و ڕوونکردنەوێ، دەرخیستی واتایەکی نادیار و شاراو.

(التفسير) لە ڕووی زاراوەییەو: ڕوونکردنەوێ و تەو خۆی پەرورەدگار کە موعجیزەو دابەزیو بۆ پێغەمبەر ﷺ.

أصول التفسير: بنچینە و پێشەکییە کە دانراو بۆ تێگەیشتن لە تەفسیر، ئەو ڕاجاییە کە تێی دەکەوێت، چۆن کاریان لەگەڵ بکەین.

تەوێرێ باسە کە لە دەوری دوو شت دەخولێتەو: چۆن تەفسیری قورئان کراو؟ چۆن تەفسیری قورئان بکەین؟

بۆ یە کەمیان ئەبێت بگەرێنەو بۆ تەفسیرەکانی سەلەف، زانیی مەنھەج و ڕیگا کانیان تێیدا، بەتایبەتی سەلەف پێشەنگ بوونە لەم زانستەدا. لەدوووەمیشدا پشتبەستن بە یاسا کانی بنچینەکانی تەفسیری پێشین، بۆ ئەوێ پشتبەستنیکی دروست بێت و دووری بێت لە ھەلە و کەموکۆری.

شایەنی باسە لەم زانستەدا خوێندنەوێکی تەواو نەکراو بۆ بابەتەکان، ئەو کتیبانەو نوێراو لەم زانستەدا لەسەر سێ مەنھەجن:

یە کەم: ئەوێ بابەتەکانی زانستەکانی قورئانی تێدا، وەکو کتیبی "الفوز الکبیر فی أصول التفسير" ی دەھلەوێ.

دووهم: پشتی بەستووە بە بابەتە فقهیەکان و ئەوەی پەیوەستە بە قورئانەوه، خۆبەستووەی بۆ کردووە لە بابی تەفسیردا، وەکو "دراسات في أصول التفسير القرآن" ی د. محسین عەبدولحەمید.

سێیەم: لەم زانستەدا هەندێ بابەتی نووسیوە، وەکو کتیی "مقدمة في أصول التفسير" شیخولئیسلاام ئینو تەیمیە.

من ههولم داوه و ههنگاوم ناوه لەم لیکۆڵینەوهدا خۆبەستووەیەکی نوێی بۆ بکەم، هیوادارم بتوانم هەندێ لایەنی تەواو بکەم و هەندێ بابەت دەربارە ی ئەم زانستە بخەمە روو.

سەرچاوەکانی ئەم زانستە:

١. کتیب و سەرچاوەکان بەم ناوە "أصول التفسير" ه:

ئەم کتیبە تەواوی ماددەکانی ئەم زانستە ی لێ پێک نەهاتووە، بەلام بابەتی بەربلای تێدایە، گرنگترینیان ئەمانە:

أ. "مقدمة في أصول التفسير"، هی شیخولئیسلاام ئینو تەیمیە (٧٢٨ك) کۆچی دوا یی کردووە.

ئەم ناوە "مقدمة في أصول التفسير" ئینو تەیمیە بۆ کتیبەکی دایەناوە، بەلکوو موفتیی حەنا بیلەکان لە دیمشق دایناوە، "جميل شطی" ئەوەی کتیبەکی چاپ کردووە (١٣٥٥ك)^(١).

ئینو تەیمیە لەسەرەتای کتیبەکیدا ھۆشداریی ئەدات، ئەوەی کە دەینوو سیّت ئەو یاسا و بنچینە یە کە بۆ تیگەشتن لە قورئان و تەفسیرکردنی و ئاشکراکردنی واتاکە ی.^(٢)

ب. "الفوز الكبير في أصول التفسير" ی دەهلهوی (١١٧٦ك).

ج. "أصول في التفسير" ی شیخ محەمەد سألح عوسە یین.

^(١) مقدمة عدنان زرزور لكتاب شيخ الإسلام، ص ٢٢.

^(٢) ص ٣٣ من مقدمة في أصول التفسير (ت: عدنان زرزور).

د. "أصول التفسير وقواعده" ی خالید ئەلحەك.

هـ. "بحوث في أصول التفسير" ی محەمەد لوتفی سەباغ، كە پشتی بەستوووە بە پیشەکی موفەسیرین و هەندئ کتیی وەكو شیخوئیسلام ئیبنو تەیمیە و کتیی دەهەلەوی، لە هەموو ئەمانە پوختەیهك لە لیکۆڵینەووە و پیشەکیەکانی ئەم کتیبانە باس دەکات.

و- "دراسات في أصول التفسير" ی د. موحسین عەبدولحەمید.

ز- "أصول التفسير ومناهجه" ی د. فەهەدوڕپۆمی.

ئینولقەهیم لەم بوارەدا نووسییویەتی بەلام بەردەست نییە و دیار نییە.^(۳)

۲. پیشەکی موفەسیرەکان کە لە پیشەکی تەفسیرەکیان نووسیویانە:

لە هەندئ کتیی تەفسیر پیشەکی گەنگ هەیه پەیوەستە بەم زانستەووە، هەندیک لەو لیکۆڵینەوانە باس دەکەین، لە نمونە ی ئەوانە:

- پیشەکی ئینولکەسیر، کە سوودی لە شیخوئیسلام ئیبنو تەیمیە بینیوە.

- پیشەکی "نکت والعیون" ی ماوهردی.

- پیشەکی ئین جەزی کەلبی بۆ تەفسیرەکە ی.

- پیشەکی "جامع التفاسیر" ی راغیبی ئەسفەهانی.

- پیشەکی "القاسمی" بۆ تەفسیرەکە ی.

- پیشەکی "التحریر والتنوير".

هەرۆهە جگە لەمانەیش پیشەکی و لیکۆڵینەووە تر هەن، کە دوور و درێژتر و لایەنی زۆری لەخۆ گرتوو، کە ئەم زانستە لێ بیەش نییە.

۳. کتیی زانستەکانی قورئان:

بنچینەکانی تەفسیر بە بەشیک لە زانستەکانی قورئان دادەنرێت،

^(۳) جلاء الأفهام ص ۱۵۹.

هەرچەند هەندێک دەڵێن: هاوواتان، هەر بۆیە لێکۆڵەر لە کتێبه‌کانی زانسته‌کانی قورئان لە کۆمه‌له‌ بابەتییکی ئەم زانسته‌ قوول بوونه‌ته‌وه‌.
ئەمونه‌ی ئەو کتێبانە:

کتیبی "البرهان في علوم القرآن" ی بەدرەدین زەرکەشی (٧٩٤هـ)، کتیبی "الإتقان في علوم القرآن" ی جەلالەدینی سیوتی (٩١١هـ).

٤. لێکۆڵینه‌وه‌ و خۆبندنه‌وه‌ی تەفسیره‌کان:

لێکۆڵینه‌وه‌ لە کتیبی تەفسیر گرنه‌تری سەرچاوه‌ن، گرنه‌گی ئەم زانسته‌ی تێدا دەرده‌که‌وێت، گه‌ڕانه‌وه‌ بۆ تەفسیره‌کان و هه‌ڵبجانی زانیارییه‌کانی تێیدا لێکۆڵینه‌وه‌که‌ ده‌وله‌مه‌ندتر و به‌هێز ده‌کات، باشت‌ترین لێکۆڵینه‌وه‌ لە کتیبی تەفسیردا کتیبی لێکۆڵه‌ره‌کانن ئەوانه‌ی که‌ پشتیان به‌گفتوگۆ و په‌سه‌ندکردن به‌ستوه‌ له‌ دوا‌یی نه‌قلکردنی وته‌کان.

له‌مونه‌ی ئەو کتێبانە:

١. تەفسیری ئیمامی تەبه‌ری.
٢. تەفسیری ئین عه‌تیه‌.
٣. تەفسیری شه‌نقیتی.
٤. تەفسیری تاهیری کو‌ری عاشوور.

بابه‌ته‌کانی ئەم زانسته‌: بابەته‌کانی ئەم زانسته‌ به‌ شیوه‌یه‌کی ده‌قیق دیاری نه‌کراوه‌، چونکه‌ تێروانین بۆ بابەتی "أصول التفسير" له‌ نووسه‌ریک بۆ نووسه‌ریکی تر جیاوازه‌، ئیستا باس له‌ هه‌ندێ ته‌وه‌ر ده‌که‌م که‌ وائەزانم گرنه‌تری ته‌وه‌ره‌کان یێت، ئەمه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ له‌م لێکۆڵینه‌وه‌دا ده‌بینم:

١. حوکمی تەفسیر و به‌شه‌کانی.
٢. رێگای تەفسیر.
٣. تەفسیر به‌ره‌ئی و مه‌ئسوور.
٤. ئەو بنچینه‌ی که‌ تەفسیر به‌ ده‌وری ده‌سوورپێته‌وه‌.

۵. رییازی سەلەف لە تەفسیردا.
۶. ھۆکارەکانی راجیایی لە تەفسیردا.
۷. جۆرەکانی راجیایی لە تەفسیردا.
۸. کۆپایی لە تەفسیردا.
۹. ئاراستەى وتەى سەلەف.
۱۰. ئاراستەى قیرائات.
۱۱. شیوازه‌کانی تەفسیر.
۱۲. (کلیات القرآن).
۱۳. یاسا گشتییه‌کان لە تەفسیردا.
۱۴. یاساکانی تەرجیح‌کردن و پەسەند‌کردن لە تەفسیردا.

حوکمی تەفسیر و بەشەکانی

حوکمی تەفسیر:

خوای گەوره قورئانی پیرۆزی ناردوووە بۆ ئەوەی خەڵکی تێبفکرێت، وەکو
خوای پەروەردگار دەفەرمویت: ﴿كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ﴾

﴿٢٩﴾ [ص: ٢٩]، ئاگاداریان دەکاتەووە لەوەی بۆچی تێنافکرن، ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾

﴿الْقُرْآنَ أَمْرًا عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ ﴿٢٤﴾ [محمد: ٢٤]، تێفکەری لە دواى تەفسیری
لەفزەکە و تێگەیشتن لە واتاکەى دیت، بۆیە موسوڵمان لەسەریەتیی تێگات و
شارەزایی هەبێت لەتەفسیردا.^(٤)

تەفسیر لەسەر ئوممەتی موسوڵمان بەشیوەیەکی گشتی واجبە، ناییت
ئوممەتێک زانای تەفسیری تێدا نەبێت بۆ ئەوەی ئوممەتەکەى فێری واتای
وتەى خوا بکات.

بەلام لەسەر تاکی موسوڵمان ئەو واجبە کە پەيوسته بە واجبەکان، کە
فەرزەکانی پێوہی ئەنجام ئەدرێت، خوای پەروەردگاری پێوہی دەناسرێت.
ئێبنو عەبباس پەزای خوای لیبییت تەفسیری دابەش کردووہ، ئەکریت
حوکمەکەى دابەش بکریت بەپێی دابەشکردنەکە، بەھۆیەوہ دەزانرێت چی
واجبە لەسەر تاکی ئوممەت، وەکو ئەوہى کە ھاتووہ:

بەشەکانی تەفسیر:

تەفسیر چەند بەشیکە، ھەر بەشیکیش لەسەر ئەگەرێک بونیاد نراوہ، ئەم
ئەگەرانیەش بەھۆی تێروانیی لایەک لەلاکانی تەفسیرەوہ دروست دەبێت.

^(٤) تفسیر الطبری ٣٧-٣٦/١.

ئەکریت حالەتەکان بەم شیوازە دابەش بکریت:

۱. بەپێی حالەتی زانیی خەلکی بۆی.
۲. بەپێی حالەتی گەشتی پێی.
۳. بەپێی حالەتی شیوازەکانی.
۴. بەپێی حالەتی ئاراستەکانی موفەسیرین تێیدا.

ئەمانە هەندێ حالەت بوون، هەندێ حالەتی تر هەن ئەکریت تەفسیر دابەش بکەن بەسەریدا، وەک لەفز، واتا و پشەبەستن بە کات، شوێن و ... هتد.

یەكەم: بەپێی حالەتی زانیی خەلکی بۆی:

زانای ئوممەت ئیبنو عەباس بۆ چوار شیواز دابەشی کردوو: ^(۵)

۱. لایەتیی عەرەب بەهۆی قسە و وتەیی خۆیانەوه دەزانن.
۲. لایەتیی هیچ کەس عوزری تێدا نییه لەوهی کە نەیزانیت -ئەبیت بیزانیت-.
۳. تەفسیرەکی تەنها زاناکان دەیزانن.
۴. تەفسیریك هیچ کەس واتای نازانیت تەنها خوا نەبیت، هەرکەس بانگەشەیی ئەوه بکات کە واتاکەیی دەزانیت درۆی کردوو.

دریژەیی ئەم لایەنە:

لایەنی یەكەم: ئەوهی عەرەب دەیزانیـت بەهۆی قسە و وتەکانیانەوه:

ئەم بەشەیان لەفزهکانی قورئان دەگریتهوه، شیوازی پەيامەکان، چونکە لەسەر شیوازی قسەکردنی ئەوان دابەزیبوو. ئەم لەفز و شیوازە لایان شتیکی پرون بوو شتیکی شاراوە نەبوو، ئەگەر

^(۵) تفسیر الطبری ۳/۱، وإضاح الوقف و الإبتداء ۱/۱۰۱.

شتێک لای تاکێک پوون نەبوویت بەهۆی نامۆیی وشەکەووە بوو، یان لەناو هۆزەکە ی -لەفزه-کە- بەکارنەهاتوو، هەرۆه کو چۆن لای ئێبنو عەباس پەزای خوای لای بیت وشە (فاطری) لا پوون نەبوو، وشە ی تری جگە لەمەیش. بۆیە دەبینیت لە تەفسیرەکانی سە لەفدا تەفسیرەکیان زمانەوانی بوو بۆ واتای (الصمد، الکفو، الفلق، الغاسق، و...هتد).

شیوازه کە ی کەلتووری قسەکردنی ئەوان بوو^(١)، مەبەست تێیدا شاراو نەبوو لایان، دەزانن لەوێ کە خوای پەرورەدگار دەفەرموویت: ﴿دُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ [الدخان: ٤٩]، ئەم پەیامە سەرزنشت و تانەلێدانه، هەر چەندە لەفزه کانی لە ستایشدا بەکاردیت، لەبەر ئەوێ سیافی پرستەکە ئاماژەپە بۆ سەرزنشت و تانە لێدان.

حوکمی ئەم لایەنە: ئەم لایەنە لەفهرزی کیفایە، واجب نییه لەسەر هەموو موسوڵمانێک واتای هەموو وشەکانی و شیوازه کانی کە لەقورئاندا هاتوو بیزانیت. کاتێک دەبیتهوه واجب کە واجبکی پێوی بەند بیت.

لایەنی دووهم: لایەنێکی هیچ کەس عوزری تێدا نییه، لەوێ کە نەیزانیت -ئەبیّت بیزانیت- .

ئەمە فەرمانە فەرزه کان دەگریتهوه، پێگری لە حەرام و بنجینهی ئەخلاق و بیروباوەره کان، وەکو خوای گەوره دەفەرموویت: ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ [البقرة: ١١٠]، ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ [آل عمران: ٩٧]، ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

(١) راجع تأویل مشکل القرآن ابن قتیبہ، والصاحبی فی فقه اللغة لابن فارس.

﴿البقرة: ۱۸۳﴾. هیچ کهس عوزری تیدا نییه نهزان بیت بهم ئایه تانه که قورئان بخوینیتته وه.

بهم شیویه ئه وانه پش ده گریته وه که له باره ی فه رمان به راستگو یی و ئه مانه ت و ریگری له درو و خیانه ت و ناپاکیکردنی تاوان و جگه له مانه پش ئه وانه ی په یوه ندیان به ره وشت هه یه.

ئه وانه پش ده گریته وه که په یوه ندیان به بیروباوه ره وه هه یه، وه کو ئه وه ی که خوای پهروه ردگار ده فره مویت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ [محمد:

۱۹]، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

فَاعْبُدُونِ﴾ [الانبیاء: ۲۵]، جگه له مانه پش ئه وانه ی که پیوه ندیان به لایه نی بیروباوه ره وه هه یه.

حوکمی ئه م لایه نه: ئه مه هه مووی داخل ی واجب ده بنه وه، که پیویسته موسو لمان ته فسیره که ی بزانی ت.

لایه نی سییه م: ته فسیره که ی ته نها زاناکان ده یزانن:

ئه مه ئه و به شه ده گریته وه که لیکچوو (متشابه) ه به نیسه ت گشتیتی خه لکییه وه، ئه وه ی که هه لئینجانی بو ده کری ت بو سووده کانی و ئه حکامه کانی.

حوکمی ئه م لایه نه: ئه مه له فره زی کیفایه یه.

لایه نی چوارهم: ته فسیرێک هیچ کهس واتای نازانیت ته نها خوا نه بیت، هه رکهس بانگه شه ی ئه وه بکات که واتاکه ی ده زانی ت؛ درو ی کردووه: ئه م به شه شته غه بیبیاته کان (نادیاره کان) و کاتی روودانیان ده گریته وه،

وەکو ئەو (دابه)ی که له کۆتایی زەمان دەردەکهوێت، کهس نازانێت شیواز و چۆنیتییە کهی تەنها خوا نهییت، کاتی دەرچوونی نازانیت تەنها خوا نهییت، شتە غەیبییا تەکانی تریش هەر بهم شیویهیه.

حوکمی ئەم لایەنە: واجب نییه له سەر هیچ کهس، مه بهستی تەفسیرکردنی درۆکردنە به ده می خواوه و تاوانه، تەنها خوا خۆی دەزانیت.

دووهم: به پێی حالەتی رێگای گەیشتن پێی:

به پێی ئەم حالەتە بۆ دوو بهش دابهش ئەيیت: یه کهم: گەیشتن پێی به رێگای ئەسەر (أثر)، که ئەوهیش تەفسیری مهئسووره.

دووهم: گەیشتن پێی به رێگای ئیجتیهاد، که تەفسیری رهئیه.

سێیهم: به پێی حالەتی شیوازهکان:

به پێی ئەم حالەتە بۆ چوار بهش دابهش دهيیت:

۱. تەفسیری "التحليلي".
۲. تەفسیری "الإجمالي".
۳. تەفسیری "المقارن".
۴. تەفسیر "الموضوعي".

لێره دا پوختهی ئەم بهشانه باس ده کهم بۆتان:

یه کهم: تەفسیری (التحليلي): ئەم بهشە زۆرتره له تەفسیرهکانی تر، موفه سیره که بهم شیوازه شیکاری ئایه ته که ده کات، هۆکاری دابه زینه کهی پروون ده کاته وه، نامۆکانی ئاشکرا ده کات، شیکردنه وه (ئیعراب)ی بۆ ده کات و ...هتد، له نموونهی ئەم تەفسیرانه: تەفسیری ئیبن عه تیه، ئالووسی، شه وکانی و کهسانی تریش جگه له مانهیش.

دووه م: ته فسیری (الإجمالي): موفه سیر به شیوازیکی گشتی واتاکه ی روونده کاتهوه، بـ ټه وهی دریژهی باسه که بخاته ږوو، وه کو (ئيعراب) شیکردنه وه، زمانه وانی، ږهوانیږی، سووده کانی و ... هتد.

له نمونه ی ټم ته فسیرانه، وه کو شیخ عه بدور ږه حمان سه عدی، ته فسیری مه ککی ناسری، ههروه ها له ته فسیری مه راغی و ټه بی به کری جه زائیری ده بیزیت له ژیر ناویشانی "المعنى الإجمالي".

سییه م: ته فسیری (المقارن): موفه سیر له م شیوازه دا ده گه ریته وه بـ دوو قهول؛ هه لسه نگاندن له نیوانیاندا ده کات، هه ندیجار له نیوان ټایه ټیک و ټایه ټیکی تر یان ټایه ټیک و فه رمووده یه ک، هه ندیجار وته یه ک له سه ر ټایه ټیک و وته یه کی تر له سه ر ټایه ټیکی تر، له گه ل په سه ندکردنی له وهی کامه یان په سه نده.^(۷)

نمونه ی ټم ته فسیرانه وه کو ئین جه ریری ته به ری، که وته ی موفه سیرین هه رده گریټ و هه ندیکی په سه ندیټی ده دات به سه ر ټه وی تریان.

ههروه ها له نمونه ی ټم جوړه ته فسیره ټه وهی که ئیستا پیی هه ستاوه ټه بو عه بدور ږه حمانی عه قیلی زاهیری، که له ږاگه یان دنده کانه وه ته فسیره که ی په خش ده کریټ به ناوی "تفسير التفاسیر".

چواره م: ته فسیری (الموضوعي): ټم شیوازه خویندنه وه بـ له فزه که یان پسته که ده کات، یان بابه ټیک له قورئانه که، ټه مه چهند به شیکه:

١. ټه کریټ له هه موو قورئانه که دا بابه ټیک ده ربه ټیت و بیخاته ږوو، وه کو: بابه تی (صفات عباد الرحمن).
٢. ټه کریټ له سووره ټیکدا بابه ټیک ده ربه ټیت و بیخاته ږوو، وه کو: لایه نی کومه لایه تی له سووره تی (الحجرات).

^(۷) ټم دابه شکاریه له ته فسیری (تحليلي وإجمالي ومقارن) دابه شکاریه کی فنییه، ټه مه ټه وه ناگه به ټیت هه موو ته فسیر ټک تاییه ت کراوه به یه کی که له مانه وه، به لکوو له ته فسیره کاند ا ټم به شانه به ږچاو ده که ویت، لیره مه بست له زورینه یه، له ته فسیری ئینو جه ریر (تحليلي والإجمالي والمقارن) یش ده بیزیت.

۳. موفهسیر، لهفز یان پرستیهکی قورئانی دهخاتهپوو، واتاکهی پروندهکاتهوه له قورئاندا، وهکو: وشهی (الأمّة)، یان پرسته وهکو (الذین فی قلوبهم مرض)^(۸) له قورئاندا.

چوارهم: بهپیی حالتهی ئاراستهی موفهسیرهکان:

مه بهست له ئاراستهکان: لایه نی مه بهستی موفهسیر له تهفسیره کهیدا که زالبوو به سه ریدا، یان له تهفسیره کهیدا ده رده کهویت، بهو هویه وه له غهیری خوی جیای ده کاته وه. ئاراستهکان له تهفسیردا ئه و ئاماژانه ی تیدایه، تیروانی مه زه بهی بیروباوه پی موفهسیر ده رده خات، بو نمونه:

ئاراستهی سه له فی، نمونه ی تهفسیری ئیبن جه ریری ته به ری، ئیبنولکه سیر و شه نقیتی.

ئاراستهی موخته زیله، نمونه ی تهفسیری زه مه خشه ری.

ئاراستهی ئه شعه ری، نمونه ی تهفسیری پازی.

هه ندیکی زانستیک زالبوو و ده رکه وتوه له تهفسیره کهیدا، نمونه ی:

● کتیی "المعانی القرآن" ی فه پرائ، "مجاز القرآن" ی ئه بی عوبه یده، نمونه ی ئاراسته ی زمانه وانی ده که ن.

● کتیی "إعراب القرآن" ی نوحاس، "البحر المحيط" ی ئه بی حه ییان، "الدر المصون" ی سمین حه له بی، نمونه ی ئاراسته ی نه حه وی.

● کتیی "الکشاف" ی زه مه خشه ری، "التحریر والتنوی" ی تاهیری کوری عاشوور (ئین عاشوور)، نمونه ی ئاراسته ی په وانپیژی (بلاغی) ن.

به م شیویه ده بینی له کتیی زانسته کانی قورئان نووسراوه ته وه، یان له کتیه کانی بابته ی ئاراسته کانی موفه سیرین.^(۹)

(۸) موضوع أساليب التفسير: دراسات في تفسير الموضوعي للقصص القرآني، د. أحمد جمال العمري

ص ۶۳۷-۶۴۰. أصول التفسير و مناهجه، للدكتور فهد الرومي، مذكرة على الرقمة ص ۶۰-۶۹.

(۹) التفسير والمفسرون لمحمد الزهبي، اتجاهات التفسير في القرن الرابع عشر د. فهد الرومي، وغيرها مما كتب في هذا الموضوع.

پىگاكانى تەفسىر

تەفسىر شەش پىگاي ھەيە، بەزۆرى باسى چوار پىگا دەكرىت، ئەم پىگايانەتان بۆ ئاشكرا دەكەم، پاشان بە كورتى شىيان دەكەمەو:

۱. تەفسىرى قورئان بە قورئان.
۲. تەفسىرى قورئان بە سوننەت.
۳. تەفسىرى قورئان بە وتەى ھاوئلان.
۴. تەفسىرى قورئان بە وتەى تابەين.
۵. تەفسىرى قورئان بە پىي زمان (لغة/زمانى عەرەبى).
۶. تەفسىرى قورئان بە رەئى و ئىجتىھاد.

يەكەم: تەفسىرى قورئان بە قورئان:

باشترىن تەفسىر تەفسىرى قورئانە بە قورئان، چونكە ھەموو قسەكەرىك شارەزاترە بە وتەى خۆى تا كەسىكى غەيرى خۆى، مەرج نىيە ھەر كەسىك بلىت: ئەم ئايەتە تەفسىرى ئەم ئايەتەيە قسەكەى دروست بىت و لىي وەرگىرىت، لەبەر ئەوەى ئەم جوړە لەسەر ئىجتىھاد و بۆچوونى موفەسىرەكە بونىادنراو، بۆيە لەوانەيە تەفسىرەكە دروست نەيت^(۱۰).

پىغەمبەر ﷺ تەفسىرى قورئانى بە قورئانى پىروژ كىردوو، وەكو لە ھەردوو سەحىحەكەدا ھاتوو، كاتىك ئەم ئايەتە دابەزى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ [الأعام: ۸۲]، پىغەمبەر ﷺ بەم ئايەتە تەفسىرى كىرد: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [لقان: ۱۳].

ئەوەى لە سەلەف گىرنگى بەم جوړە تەفسىرە داو، موفەسىر

^(۱۰) سەيرى ل (۵۲) بكە لەم لىكۆلىنەوەدا.

(عەبدوڕەحمانی کۆری زەیدی کۆری ئەسڵەم) بوو، بەپروونی دەرکەوتوووە ئەوانەی کە لێوەی پڕوایەت کراوە لە تەفسیری تەبەریدا، (ئەبنولکەسیر)یش گەرنگی بەم جوۆرە تەفسیرە داوە.

ئەمیری سەنعانی (محەمەدی کۆری ئیسماعیل) بەم پڕیگەیه تەفسیری نووسیوەتەو، ناوێشیانی کتێبه‌کی "مفاتیح [مفتاح] الرضوان في تفسير الذكر بالآثار والقرآن"^(١١).

لە ئێستادا باشتەین کتێب لەم جوۆرە بەردەستییە تەفسیری (ئیمامی شەنقیتی)یە، کە ناوی "أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن"، پێشەکییەکی گەرنگی بۆ نووسیوە و جوۆرەکانی تەفسیری قورئان بە قورئانی بە شێوەیەکی بەرفراوان تێدا پروون کردۆتەو.

جوۆرەکانی تەفسیری قورئان بە قورئان:

چەند جوۆریک لە ژێر ناوێشیانی تەفسیری قورئان بە قورئان لەخۆ دەگرێت، هەر وەکو پێشتر ئاماژەم پێداوو؛ لە کتێبی "أضواء البيان" پروونی کردۆتەو بۆ ژۆریک لە تەفسیری قورئان بە قورئان، لە نمونەی ئەوانە:

١. (بيان المجمع) پروونکردنەوێ پوخته.
٢. (تقييد المطلق) کوۆتکردنی پەها.
٣. (تخصيص العام) تاییبەتکردنی گشتی.
٤. تەفسیری (مفهوم) چەمک (تێگەشتن)ی ئایەتێک بە ئایەتێکی تر.
٥. تەفسیری وشە بە وشەییەکی تر.
٦. تەفسیری واتایەک بە واتایەکی تر.
٧. تەفسیری شێوازی قورئانی لە ئایەتێکدا بە شێوازی ئایەتێکی تر.

^(١١) هذا الكتاب مخطوط بالجامع الكبير بصنعاء. وقد في الرسالة ماجستير (عبدالله بن سوقان الزهراني) في الجامعة الإسلامية.

جوړی تریش باسکراوه له پېشه کيیه که ی ئیمامی شه نقیتیدا، نه گهر کتیبی تریش له م باره وه -تهفسیری قورئان به قورئان- سهیر بکهیت جوړی تریشت بو دهرده که ویت.

له څوونه ی نه وانه ی پېشوو که باسما ن کرد:

۱. بیان المجلمل:

نه وه ی که پوخته و پېوېستی به روونکردنه وه هه یه، وه کو نه وه ی که خوا ی پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ ﴾ [المائدة: ۱]، نه مه ﴿ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ ﴾ موجهه له، خوا ی پهروه ردگار له جیگه ی تر روونی ده کاته وه: ﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْحَیْزِیْرِ ﴾ إلی قوله: ﴿ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ ﴾ [المائدة: ۳].^(۱۲)

۲. (تقید المطلق) کو تکردنی په ها:

نه وه یه یه کیك ده گریته وه، نه ك به دیاریکراوی، له بنچینه فیهیه کاندا دابه شکاری بو کراوه. وه کو څوونه خوا ی پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ﴾ [آل عمران: ۹۰].

هه ندئ له زانایان ده فهرموون: وانا نه گهر ته و به کردن دواخرا بو کاتی مردن، له و کاته دا ته و به ی کرد. نه م ئایه ته شاهیده له سه ری که خوا ی پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ﴾

^(۱۲) أضواء البيان / ۲۳.

حَقَّ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ

كُفَّارٌ ﴿١٨﴾ [النساء: ١٨]، ئایهتی یه کهم په هایه و ئایهتی دووهم کوئی کردوو. (١٣)

٣. (تخصیص العام) تاییه تکررنی گشتی:

گشتی: ئەو و ته گشتیه یه بۆی بگونجی به پپی پیگه کهی به بی سنوور و ئەژمار (١٤)، سیغه و له فزه کانی زۆرن، زۆریک له زانیان باس له وه ده کهن که ئەلفازه کانی قورئان گشتین تا ئەوکاته ی شتیک دیت تاییه تی ده کات.

له و هونانه، وه کو خوی پهروهردگار ده فهرمویت: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْزِقْنَ

بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ [البقرة: ٢٢٨]، ئەمه حوکمیکی گشتیه بۆ هه مو ته لاقدراویکه، پاشان هاتوو تاییه ت کراوه بۆ ئەو که سانه ی که حه ملیان هه یه، وه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ

حَمْلَهُنَّ﴾ [الطلاق: ٤]، له گشتیه وه تاییه ت کراوه، له ته لاقدر اوه کان بۆ ته لاقدر اویک که خاوه نی حه مل بیت.

٤. تهفسیری (مفهوم) چه مک (تیگه یشتن) ی ئایه تیک به ئایه تیکی تر: مفهوم (چه مک): وشه که ئەوه ده گه یه نیّت، نه ک به (نطق) ده برینه که به لکوو به تیگه یشتن لپی، وه کو ئەوه ی خوی پهروهردگار ده فهرمویت: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ﴾ [المطففين: ١٥]، له سه له فه وه واتای ئەم ئایه ته هاتوو، بینی خوی پهروهردگار ده گه یه نیّت، وه کو ئیمامی شافعی

(١٣) أضواء البيان ٣٤٣/١، بگه رپوه بۆ تهفسیری سووره تی (شوری) ئایه تی ٥.

(١٤) مذكرة أصول الفقه ص ٢٠٣.

دهفهرمویت: پیاوچاکان له پوژي قیامت خوا دهیینن.^(۱۵) ئەمه به پئی تیگه یشتن له ئایه ته که ئەوه دهگه یه نیت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ [القیامة: ۲۲ - ۲۳]، جگه له م ئایه تانه یش ئایه تی تر هه ن که بینینی خوا دهگه یهنن.

۵. تهفسیری وشه به وشه یه کی تر:

أ. پروونکردنه وهی وشه یه کی نامۆ: وهکو ئەوهی له پسته یه کدا وشه یه کی نامۆ هاتوو، له جیگه یه کی تر وشه که به شیوه یه کی دیارتر باسکراوه، وهکو: ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ [هود: ۸۲]، له جیگه یه کی تر دا دهفهرمویت: ﴿لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَابَةً مِّن طِينٍ﴾ [الذاریات: ۳۳]، ئەم دوو ئایه ته ده رباره ی قهومی لوت دابه زی.^(۱۶)

ب. پروونکردنه وهی مه به سستی وشه که له دهقه که دا: وهکو خوای پهروه ردگار دهفهرمویت: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ [الأنبياء: ۳۰]، تهفسیر کراوه به: ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الرَّجْعِ ۖ وَالْأَرْضَ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾ [الطارق: ۱۱ - ۱۲]^(۱۷)، وقوله: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ﴾ [أنا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۖ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا] [عبس: ۲۴ - ۲۶]^(۱۸).

۶. تهفسیری واتا به واتا:

وهکو خوای پهروه ردگار دهفهرمویت: ﴿يَوْمَئِذٍ يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا﴾

^(۱۵) شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة للالكافي ۴/۶۸.

^(۱۶) أضواء البيان ۱/۸۶.

^(۱۷) تفسير الطبري ۱۷/۱۹.

^(۱۸) أضواء البيان ۴/۵۶۴ تفسير الطبري ۱/۶۸.

الرَّسُولَ لَوْ تَسَوَّيْ بِهِمُ الْأَرْضَ ﴿٤٢﴾ [النساء: ٤٢]، بهم وتهی پهروهردگار: ﴿وَيَقُولُ
الْكَافِرُ بَلَّيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ [النبا: ٤٠].

٧. تهفسیری شیوازی قورئانی له ټایه ټیکدا به شیوازی ټایه ټیکی تر:
وهکو خوی پهروهردگار دهفرمویت: ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾
﴿البقرة: ٥٨﴾، واتا: چوونه ناومان بۆ ټهو شوینه لیخوشبوونه، وهکو
نمونهی خوی پهروهردگار دهفرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِّنْهُمْ لَمَ نَعْطُونَ قَوْلًا اللَّهُ
مُهِلْهُمْ أَوْ مَعْزِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾
[الأعراف: ١٦٤]، واتا: ټاموژگاری ټیمه بۆ ټهوان بۆ ټهوهی عوزریکمان هه بیت
لای خوی پهروهردگار، شیوازی ټهم دوو ټایه ته چوونیه که له وشه ی ﴿حِطَّةٌ﴾
و ﴿مَعْذَرَةٌ﴾.

وه نمونهی پوونکردنه وهی (الإلتفات)^(١٩): ﴿مَلَايَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١﴾ إِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ [الفاتحة: ٤ - ٥]، ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَحَرَيْنَ
بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ ﴿٢٢﴾﴾ [يونس: ٢٢]، ټیلتیفات (گواستننه وه) له غیابه وه بۆ
(مخاطب) کهسی بهرانبهر پووی داوه لهم دوو ټایه ته: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ و
﴿وَحَرَيْنَ بِهِمُ﴾^(٢٠).

^(١٩) گواستننه وهی وتهیه، له شیوازی قسه کهر بۆ کهسی بهرانبهر یان به پنجه وانه وه، یان له ټاکه وه بۆ

کو. (وهرگیر)

^(٢٠) تفسیر الطبری ٦٧/١

ئەبو لەیس دەلیت: خوای پەروەردگار دەفەرمویت: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ﴾ (٨١) طه: [٨١]؛ واتا: (پێیان وترا: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ﴾)، ئەمە لە شاراوەکانە، لە زمانی عەرەبی شتێک دەشارێتەووە ئەگەر لە رسته کهدا دەلیل هەبوو لەسەر شاراوەکە، وەکو لە ئایەتێکی تر خوای پەروەردگار دەفەرمویت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ [آل عمران: ١٠٦]؛ واتا: (پێیان ئەوتریت: ﴿أَكْفَرْتُمْ﴾)، وەکو لە ئایەتێکی تردا: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ﴾ [الزمر: ٣]؛ واتا: ئەیانوت (ما نعبدهم). نموونەى ئەمە زۆرە لە قورئاندا. (٢١)

دووهم: تەفسىرى قورئان بهسوننهت:

خوای پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ [النحل: ٤٤]، خوای پهروهردگار له م ئایه ته دا گرنگیتیی پیغهمبهر ﷺ ی خستوته ړوو، که ړوونکړدنه وهی قورئانی پیرۆزه، ړوونکړدنه وهی قورئانه که ی پئ سپاردووه، ئه بیت له تەفسیری قورئاندا بگهړینه وه بؤ وته ی پیغهمبهر ﷺ، هوکاری گهړانه وه که یش ئه وه یه که سوننه تیش هر له نیگای خوای پهروهردگار وه یه، وه کو خوای پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ [النجم: ٤]، ئه مه ده لیلی پیگه که یه تی له قورئاندا و ئه مه بنچینه و تیگه یشتنی قورئانه که یه، وه کو خوای پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿لِتُبَيِّنَ﴾، ئه مه واتا: ناکریت سوننهت پشتگوئ بخریت له تەفسیری قورئاندا، چونکه هیچ که س شاره زتر نیه به وته ی خوا وه کو پیغهمبهر ﷺ.

جوړه کانی هه لیتنجر او هه کانی له تەفسیری پیغهمبهر ﷺ:

ئه توانریت هه لیتنجان بؤ جوړه کانی تەفسیری پیغهمبهر ﷺ بکریت له دواى خستنه ړووی فهرمووده کانی پیغهمبهر ﷺ، له دواى ئه مانه ی که ئیستا دین:

١. کاتیک هاوه لآن تەفسیری ده قیتک یان وشه یه کی قورئان ده که ن، ئه مه ش دوو شیوازه:

أ. تەفسیره که باس ده کریت، پاشان ئایه ته تەفسیر بؤ کراوه که باس ده کریت.

ب. ئایه ته تەفسیر بؤ کراوه که باس ده کریت، پاشان

تەفسیرەکی باس دەکریت.

۲. کاتیک هاوێلان گەرفتیکیان بۆ دروست دەبوو له تەفسیردا، بۆیان تەفسیر دەکرا.

۳. کاتیک باس له وتەیهکی دەکریت، دەگونجیت بێتە تەفسیری ئایەتیک.

۴. تەفسیرکردنی قورئان بە کارکردن بەوێ تێدایە و وازهێنان لەوێ رێگری کراوە لەوێ تێدا.

له نمونه ی ئه و جورانه:

۱. کاتیک هاوێلان تەفسیری دەقیکیان وشەیهکی قورئان دەکەن، دوو شیوازه:

أ. تەفسیرەکی دادەنێن، پاشان ئایەتە تەفسیر بۆ کراوەکە باس دەکریت.

وهكو خواي پهروهردگار دهفرمويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ [مریم: ۹۶]، له ئەبو هوریرهوه

(پەزای خوای لیبیت) پیغه مبهري خوا ﷺ دهفرمويت: (إذا أحبَّ الله عبداً

نادی: یا جبریل إني أحببت فلاناً فأحبه، قال: فينادي في السماء، ثم تنزل له

المحبة في أهل الأرض، فذلك قوله تعالى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾، وإذا أبغض الله عبداً نادى: يا جبريل، إني

أبغضت فلاناً فينادي في السماء، ثم تنزل له البغضاء في الأرض).

واته: ئەگەر خوای پەروەردگار کەسیکی خۆش بویت بانگ دەکات: ئەو

جوهره ئیل فلان کەسم خۆش دەوێت، تۆش خۆشت بوی، وتی: له ئاسمانهوه

بانگ دەکات، پاشان خۆشه و یستیه کەو دادەبەزیت بۆ خەلکی سەر زهوی،

وهكو خواى پهروهردگار دهفهرمويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾، ئەگەر خواى پهروهردگار رقى له كهسيك بيهوه، بانگ دهكات: رقى له فلانه كهسه، پاشان ئەو رقه دادهبهزيت بۆ سهه خهلكى سهه زهوى رقيان لى دهبيتهوه.^(۳۲)

ب. ئايه ته تەفسیربۆکراوه که باس دهکریت، پاشان تەفسیره که ی باس دهکریت.

وهكو خواى پهروهردگار دهفهرمويت: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾ [الأفـال: ۶۰].

له ئەبى عهلى سهمامه ی کورى شه فى عوقبه ی کورى عامره وه بيستويه تى (رهزای خواى لبييت) دهفهرمويت: گويم له پيغه مبهه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ بوو كه له سهه مينبهه بوو دهيفه رموو: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ ألا إن القوة الرمي، ألا إن القوة الرمي، ألا إن القوة الرمي.^(۳۳) واته: خه لكينه! چاك بزانن ئەو (هيزه) خواى گه وهه له ئايه ته كه داوا له موسولمانان ده كا ئاماده ی بكه ن تير هاويشته (۳ جار دووباره ی كرده وه)، ده سا ئيه و هيش خو ئاماده بكه ن.

۲. كاتيك هاوه لان گرفتيتكيان بۆ دروست ده بوو له تەفسیردا، بۆيان تەفسیر دهکرا:

له ئيبن مه سعو ده وه (رهزای خواى لبييت) ده ليت: كاتيك ئەم ئايه ته دابه زى ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ...﴾ [الأنعـام: ۸۲]، ئەم مه قورس

^(۳۲) رواه الترمذي ۳۱۸/۵.

^(۳۳) صحيح مسلم، كتاب الإمارة، باب فضل الرمي والحث عليه، حديث: ۳۶۳۳.

و گران بوو له سهر شانی موسولمانان، فهرموویان ئه ی پڼخه مبهري خوا کي ههیه زولم له نه فسی خو ی نه کات؟ فهرمووی: به م شیوه یه نییه، ئه وه مه به ست لپی هاو به شیدانانه، نه تانیستوو ه لوقماني حه کیم چی به کوره که ی ده لیت که ئاموژگاری ده کات: ﴿يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكُ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [لقمان: ۱۳].^(۲۴)

۳. کاتیک باس له وتهیه کی ده کریت، ده گونجیت ببیته تهفسیری ئایه تیک: وه کو خوی پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ﴾ [الفجر: ۲۳]، ئیبنو مه سعود (په زای خوی لیبت) ده لیت: پڼخه مبهري ﷺ ده فهرمویت: (یو ئی بجهنم یومئذ لها سبعون ألف زمام، لكل زمام سبعون ألف ملك يجرونها). واته: دۆزه خ ئه هیترئ حه فتا هه زار قولفی ههیه، هه ر قولفیک حه فتا هه زار فریشته رای ئه کیشی.^(۲۵)

۴. تهفسیرکردنی قورئان به کارکردن به وه ی تییدایه و وازهینان له وه ی ریگری کراوه تییدا:

وه کو خوی پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ﴾ [النصر: ۳]، له دایکه عایشه وه (په زای خوی لیبت) ده فهرمویت: کاتیک پڼخه مبهري ﷺ نوژی ده کرد له دوایی دابه زینی ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ [النصر: ۱]، ئیلا ئه مه ی تییدا ده وت: (سبحانک ربنا وبحمدک، اللهم اغفر لی). له ریوایه تیکی تری بوخاریدا هاتوو دایکه عایشه ده فهرمویت: پڼخه مبهري ﷺ له رکوع و سجوددا به زوری ئه مه ی ده وت: (سبحانک اللهم ربنا وبحمدک، اللهم اغفر لی). ده بیته تهفسیر بو ی.

^(۲۴) رواه البخاري.

^(۲۵) رواه الترمذي ۷۰۱/۴.

سێیەم: تەفسیری قورئان بە وتەی هاوێلان:

هاوێلان پێگەیەکە کە گۆرهیان هەیە لە ئیسلامدا، خاوەنی شکۆ و پێژن، ئەمە شتی شاراوە نییە لای کەسانی موسوڵمان.

ئەکریت ئەمە بە سببێک کە تێیدا، بەوێ گەیشوو بە پێغەمبەر ﷺ، بۆیە پێگەیەکە کە تاییەتیان هەیە لە لای موسوڵمانانی دواي خۆیان، و تەکانیانیش دەبنە بەلگە و دەلیل لای هەندێک لە زانایان و لە و تەکانیان لا نادن، و تەیهێک لە و تەکانیان باشتەر نابیننەوه.

زانایان باس لەوه دەکەن ئەوێ کە هۆکارن لە گەرانهوێ موفەسیر بۆ وتەی هاوێلان:

۱. ئەوان ئامادەي دابەزینی قورئان بوون و حالەتەکەي دەزانن.
۲. خاوەنی زمانەکە بوون کە قورئانی پێ دابەزیوو.
۳. شارەزای حالەتی دابەزینەکەي قورئانی پیرۆز بوون، کە بەسەر عەرەب یان یەهوددا دابەزیوو.
۴. مەبەستیان چاک و سەلامەت بوو.
۵. بەجوانی لێی تێدەگەیشتن.

سەرچاوەي تەفسیرەکەیان:

هاوێلان بۆ تەفسیر کردنی قورئان سوودیان لە چەند سەرچاوەیهێک دەبینی و بۆی دەگەرانهوه، وهکو ئەمانە:

۱. قورئانی پیرۆز.
۲. سوننەتی پێغەمبەر ﷺ.
۳. زمانی عەرەبی.
۴. ئەهلی کیتاب.
۵. بەتێگەیشتن و ئیجتیهادی خۆیان.

ئەوان لەم بواراندا له هه‌موو کەس زیاتر وردبیتەر و شاره‌زاتر بوون:

١. قورئانی پیرۆز:

له‌ پێشدا باسی قورئانی پیرۆزمان کرد که پێغه‌مبەر ﷺ ته‌فسیری قورئانی به‌قورئان کردوو، هاوه‌لانی‌ش هه‌مان پێچکه‌یان گرت‌ه‌به‌ر ته‌فسیری قورئانیان به‌ قورئان ده‌کرد به‌ ئیجتها‌دی خۆیان، وه‌کو خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالسَّقْفَ الْمَرْفُوعَ﴾ [الطور: ٥]، خالیدی کوری عه‌رعور ده‌لێت: گو‌یم له‌ عه‌لی بوو (په‌زای خ‌وای لێبێت) ده‌لێت: السقف المرفوع واتا: ئه‌وه ئاسمانه‌، وه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ی خ‌وێنده‌وه‌: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾ [الأنبياء: ٣٢].^(٢٦)

پێشه‌وا عومه‌ر (په‌زای خ‌وای لێبێت) ئه‌م ئایه‌ته‌ی به‌م شیوه‌ ته‌فسیر کردوو: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ رُجِعَتْ﴾ [التکویر: ٧]، ئه‌وه دوو پیاوان و کاریک ئه‌نجام ئه‌ده‌ن، پاشان پێی ده‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌، پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خ‌وێنده‌وه‌: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ [الصافات: ٢٢]. وتی: هاوشیوه‌کانیان.^(٢٧)

٢. سونه‌تی پێغه‌مبەر ﷺ:

هاوه‌لان له‌ ته‌فسیرکردنی قورئاندا سوودیان له‌ سونه‌تی پێغه‌مبەر ﷺ بێنیه‌، هه‌ندێ کات به‌و شیوه‌یه‌ی که پێیان گه‌یشتوو ه‌ یا‌ن بیستوو یانه‌ له‌ ته‌فسیرکردنی پێغه‌مبەر ﷺ بۆ قورئان لێوه‌ی ئه‌یگه‌ر نه‌وه‌، هه‌ندێ جارێش باسیان کردوو به‌ ئه‌وه‌ی بیده‌نه‌ پال پێغه‌مبەر ﷺ، ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێت سوودیان له‌ سونه‌ت بێنیه‌ ئه‌گه‌ر نه‌شیاندا‌بێته‌ پالی.

^(٢٦) تفسیر الطبری ١٨/٢٧.

^(٢٧) تفسیر الطبری ٦٩/٣٠.

لەمۆونەى ئەم تەفسیرە ئینو عەباس دەلیت لە تەفسیری ئەم ئایەتە کە
خوای پەرورەدگار دەفرمویت: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ
مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾﴾ [ق: ٣٠]، وتی: تا خوای گەورە پێی پیرۆزی خوێ ئەخاتە ناو دۆزەخ،
ئەوکاتە دۆزەخ دیتەووە یەك و ئەلێ بەسە بەسە...^(٢٨)، ئینو عەباس تەفسیری
ئەو ئایەتەى کردوووە وەکو ئەوێ لە پێغەمبەرەووە هاتوووە، ئەگەرچی
راستەوخۆ نەیداتە پالێ^(٢٩)، ئەو زۆر جار لەو کاتە دیت دەرفەتى تیرامانی
تیدا نەیت.

٣. زمانی عەرەبی:

قورئانی پیرۆز بە زمانی عەرەبی دابەزی، کە زمانی هاوێلان بوو، بۆیە لە
گفتوگۆی خوای پەرورەدگار دەگەشتن، قورئانی پیرۆز بەزمانی ئەوان تەفسیر
دەکرا، مۆونە گەلیکی زۆر و بیسنوور هەن، وەکو ئینو عەباس لە تەفسیری
ئەم ئایەتە: ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ﴿٥﴾﴾ [الانشاق: ٢]، وتی: (سَمِعَتْ لِرَبِّهَا)
بیستی لە پەرورەدگاریەووە^(٣٠).

٤. ئەهلی کتیب:

هاوێلان لە تەفسیرکردنی قورئان دەگەرێانەووە بۆ ڕیوایەتەکانی ئەهلی
کتیب -یەهود و نەصارا- و لە تەفسیرەکاندا دەیان گێڕایەووە، ئەوێ ئەم
ڕیوایەتانەیان گێڕاوەتەووە شتێکی حەقی و پێویست نییە کە پەسەند بکریت و
وەرگیری.

بۆ مۆونە پرسیاری ئینو عەباس بۆ ئەبی جەلد، تەبەری بە سەنەدێکی
حەسەن ڕیوایەتى کردوووە لە حەسەنى كورێ فورائەووە ئەویش لە باوكیەووە

^(٢٨) تفسیر الطبری ١٦٩/٢٦.

^(٢٩) فتح الباری ٤٦٠/٨.

^(٣٠) تفسیر الطبری ١١٣/٣٠.

دەلێت: ئیبنو عەبباس بۆ ئەبی جەلدی نووسی دەربارە ی (الرعد)، وتی: (الرعد: واتا: الريح) ^(۳۱).

تەبەری له عوسمانی کۆری حازر ڕیوایەتی کردوو، وتی: بیستم له عەبدوللای کۆری عەبباس دەلێت: موعاویە ئەم ئایەتە ی بەم شیۆە یە دەخوێند: «عین حامیة»، ئیبنو عەبباس وتی: ﴿عَيْنٌ حَمِئَةٌ ۝۸۶﴾ [الکھف: ۸۶]، وتی: کەعبیان خستە نیوانی خۆیان، ناردیان بە شوینی کەعب کە زانا بوو له ناو یەهوددا، پرسیاریان لێ کرد، کەعب وتی: خۆر ئاوا دەبێت له ناو قورپێکدا، وەکو ئەوە بوو کە ئیبنو عەبباس وتبوی، کە وتی، (الثأط): الطین (قور). ^(۳۲)

۵. تێگەشتن و ئیجتیهاد:

هاوێلان پشتمان بە تێگەشتنی خۆیان دەبەست له تەفسیرکردنی قورئاندا، هەلێنجانیان لێو ی دەکرد، کەسیک بۆ کەسیکی تریان جیاواز بوون تێیدا، هەندیک له هەندیکی تریان شارەزاتر بوون، ئیجتیهادی ئەوان لەسەر بنچینە ی زانست بوو، شتیکیان نەدەوت تەنھا بە بۆچوونی خۆیان ئەگەر زانیاریان لەسەری نەبوا یە، بۆ یە ئەگەر کەسیکیان گرفتیکیان بۆ دروست بووی له تێگەشتندا، بۆیان ڕوونکردنەتەو، بۆ نموونە پێشەوا بوخاری ڕیوایەتی کردوو، له پرسیاریک کە گرفت بوو بەلایانەو ئەراستە ی ئیبنو عەبباسی دەکەن تێیدا: ﴿أَمِ السَّمَاءُ بَدَلَتْ۞ۙ ... دَحَلَتْ۞ۙ﴾ [النازعات: ۲۷-۳۰]، ئەفەرمویت ئاسمانەکان پێش زەوی دروست بوو، له م ئایەتەش: ﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ ... طَائِعِينَ ۝۹﴾ [فصلت: ۹-۱۱]، له م ئایەتەشدا ئەفەرمویت زەوی پێش ئاسمانەکان دروست بوو. ئیبنو عەبباس (پەزای خوای لیبیت) دەربارە ی ئەو وەلامیان ئەداتەو دەلێت: له دوو ڕۆژدا زەوی ی

^(۳۱) تفسیر الطبری ۱۵۱/۱

^(۳۲) تفسیر الطبری ۱۱/۱۶

دروست کرد، پاشان دواى دوو پۆژى تر که ویستی ئاسمان دروست بکا،
حهوت ئاسمانى پێك و پێك و قەشەنگ، ئاسمانەکانى پێكخست، پاشان زهویى
پاخست، بەشیوهیهك ئاو و لهوهپرگا و شاخهكان و جوانى و تهپۆلكه (گرد) و
ئهوهى لهنیوانیاندا ههیه دروستى كرد له دوو پۆژى تردا، وهكو خواى
پهروهردگار دهفرمویت: ﴿دَحَّهَا﴾، وه ئایهتى: ﴿حَقَّ الْأَرْضُ فِي يَوْمَيْنِ﴾
زهوى و ئهوهى تێدايه له چوار پۆژدا دروستمان کردوو و ئاسمانهکانیش له
دوو پۆژدا.^(۳۳)

حوکمی تەفسیری هاوه‌لان:

هه‌ندێك له زانایان فرمویانه: وتهى هاوه‌لان له تەفسیردا حوکمی
مه‌رفوعی^(۳۴) هه‌یه، به‌لام ئهم وتهیه به‌شیوهیهکی په‌ها وه‌رناگیریت، بۆچوونی
گونجاو ئه‌وه‌یه چەند به‌شیکی هه‌یه، هه‌ر به‌شیکیش حوکمیکی تایبەت
به‌خۆی هه‌یه، ئهمه به‌شه‌کانیتی:

۱. ئه‌وه‌ی که حوکمی په‌فعی هه‌یه، هۆکاره‌کانی دابه‌زین^(۳۵) و هه‌والدان
له‌ غه‌ییات^(۳۶)، حوکمی ئهمه په‌سه‌ندکراوه، ئه‌گه‌ر هه‌واله‌که راست بێت،
هۆکاری ئهمه‌یش ئه‌وه‌یه مه‌جالی ئیجتیهادی تێدا نییه، په‌یوه‌ست ئه‌بێت به
کۆپرای هاوه‌لانه‌وه، چونکه کۆپرای ئه‌وان حوجه‌یه، ئه‌بێته مه‌رفوعیکی به‌هێز.
هه‌ندێك له زانایان کۆتیکیان بۆ غه‌ییاته‌کان داناوه، ئه‌وه‌یه: نابیت که‌سی
موفه‌سیر به‌وه ناسراو بێت شت زۆر له به‌نوئیسراوێل وه‌ربرگیریت، ئه‌گه‌ر وابوو
ئه‌وه هه‌وال له به‌نوئیسراوێله‌کان جیگه‌ی گومانن. له‌م‌وه‌نه‌ی هۆکاری دابه‌زین
(سه‌به‌ب نزول): حاکم له جابه‌روه په‌یوايه‌تی کردوو، وتی یه‌هود ده‌یانوت: له
دواوه له‌شویتی مندالبوونه‌وه بچنه‌ لای خێزانتان ئه‌وا منداله‌که حۆل

^(۳۳) فتح الباری ۴/۱۸

^(۳۴) مرفوع: هه‌ر فرموده‌یه‌ك درایته پال پێغه‌مبه‌ر ﷺ. (وه‌رگیر)

^(۳۵) معرفة علوم الحديث ۲۰، الاتقان ۱/۱۸۱، النکت علی ابن الصلاح ۲/۵۳۰.

^(۳۶) النکت علی ابن الصلاح ۲/۵۳۰-۵۳۱.

دەردەچیت، ئەم ئایەتە دابەزی: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ^{٣٧}

﴿البقرة: ٢٢٣﴾، ئیمامی حاکم دەلێت: ئەم فەرموودەیە و هاوشیوەکانی پالدرانە بۆ لای کەسی تر، ئەمە مەوقوف^(٣٧) نییە، هاوێلان ئامادەی دابەزینی وەحییە کە بوون، ئاگاداری دابەزینی ئایەتەکانی قورئان بوون، ئەگەر هەواییان دا کە دەربارە ئێوە و ئێوە دابەزیو، ئەم فەرموودەیە هەمووی پالدرانە بۆ کەسی سەرۆتری خۆی.

٢. ئەوەی کە تێیدا گەراونەتەو بۆ زمانی خۆیان (زمانی عەرەبی)، حوکمی ئەمەیش پەسەند و وەرگیراوه، چونکە ئەوان خواوەنی ئەو زمانە بوون کە قورئانی پێ دابەزیبوو، خۆیان شارەزاتر زياتر بە زمانی خۆیان، هەتا وەکو غەیری خۆیان.^(٣٨)

٣. ئەوەی کە تێیدا گەراونەتەو بۆ ئەهلی کتیب (یەهود و نصارا)، ئەمەیان حوکمی ئیسرایلیاتی هەیه.

٤. ئەوەی کە ئیجتیهادیان تێکردوو، ئەمەیان شیکاری دەوێت: أ. ئەگەر لە ئیجتیهاده کەدا کۆرا بوون ئەو حوججەیه (ئەبێت کاری پێ بکریت).^(٣٩)

ب. ئەگەر راجودایان هەبوو، ئەگەر پێتەو بۆ بۆچوونی پەسەندیان، لەسەر ئەو یاسا و بنچینانە بۆ وەرگرتنی رای پەسەند دانراوه.

ج. ئەگەر نەتوانرا بۆچوونی کەسیان رەتبکریتەو، بۆچوونی پێچەوانەیش نەزانرا، ئەو کار بەوێ لە پێشترە دەکریت، بە تایبەتێر ئەوێ کە ئەتگەیه پێتە رای پەسەند، ئەگەر پێتەو بۆ ئەو کەسانە کە وەکانیان ناسراوه لە ناو تەفسیردا، وەکو عەلی، ئیبنو مەسعوود، ئیبنو عەباس و ئەو دەستەیهی دوا ئێوان کە لەوانەو وەریان گرتوو، جگە لەمانەیش کە رێگە تر هەن بتگەیه ننه رای پەسەند.

^(٣٧) بە وە و کرداری هاوێلان دەووتریت (موقوف). (وەرگیر)

^(٣٨) الموافقات ٢١٨/٣

^(٣٩) مقدمات فی علوم القرآن، مقدمه کتاب المبانی، ص ١٩٥، الموافقات ٢١٨/٣

چوارهم: تهفسیری قورئان به وتهی تابعین:

کاتیک تابعین راسته وخو تهفسیریان له هاوهلانهوه وهردهگرت، له زهمهنی بهلگه بوونی زمانه وانیدا بوون، زمانی عهره بی ټیکنه درابوو به زمانی عهجه می (گهلانی تری جگه له عهره ب)، ټیگه یشتن و مه به ستیان پاریزراو بوو، ئەمانه هه مووی وای کردبوو ئەوانه ی دواي ئەوان بگه پینه وه بو وته کانیان و پشته پی بیه ستن.

سه رچاوه کانی تهفسیرکردنیاں:

سه رچاوه کانیاں هه مان سه رچاوه ی هاوهلانی بوو، ته نها ئەوه نه ییت له سه رچاوه که یان وته ی هاوهلانیان بو زیاد کرد، که ئەمان:

۱. قورئانی پیرۆز.
 ۲. سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ.
 ۳. هاوهلانی.
 ۴. زمان (عه ره بی).
 ۵. ئەهلی کتیب.
 ۶. ټیگه یشتن و ئیجتیهادی خو یان.
- ئەمانه یش بوون به سه رچاوه یه ک بو ئەوانه ی دواي خو یان هاتن.

۱. قورئانی پیرۆز:

تابعین ئیجتیهادیان ده کرد له روونکردنه وه ی قورئان به قورئان، له کاتی تیروانین بو تهفسیری ته به ری ئەبیزیت ئین زهید (په حمه تی خواي لیبت) زیاتر پشته به م ریگایه به ستووه، له نموونه ی ئەمه، وه کو خواي پهروه ردگار ده فره مویت: ﴿قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾ [الطلاق: ۱۰]، وتی: (القرآن روح الله)

و ئهم ئايه تهی خوینده وه: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾ [الشورى: ۵۲]،
تاوه کو کۆتایی ئايه ته که و ئهم ئايه تهی خوینده وه: ﴿...فَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾
رَسُولًا... ﴿[الطلاق: ۱۰ - ۱۱]، وتی: (القرآن)، ئهم ئايه تهی خوینده وه: ﴿إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ [فصلت: ۴۱]، وتی: (بالقرآن) به قورئان و ئهم
ئايه تهی خوینده وه: ﴿إِنَّا مَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [الحجر: ۹]،
وتی (القرآن)، وتی: (وهو الذكر، وهو الروح) ئه وه زیکره، ئه وه پرووحه. ^(۴۰)

۲. سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ:

به دوو شیوه تابعین پشتیان به ستووه و گه راونه ته وه بۆ وتهی پیغه مبه ر ﷺ:
یه که م: باسی سه نه ده ده کیهان ده کرد تا پیغه مبه ر ﷺ، هه نديک له
لیکۆله ره وان پێیان وایه ئهم جوړه تهفسیره ی تابعیه، راستی ئهمه تهفسیری
پیغه مبه ر ﷺ، چونکه تابعی باسی ئه وه ی کردووه که له پیغه مبه ر وه پێی
گه شتووه، نه ها تووه خو ی تهفسیری بکات.
دووهم: باسی ئه وه ده کات که له پیغه مبه ر وه پێی گه شتووه بئ ئه وه ی
باسی سه نه ده ده کیه ی بکات، ئهمه هه رچه نه ده (مرسل) ه ^(۴۱)، به لام تابعین هه ر
پشتیان به م جوړه تهفسیره به ستووه، له نموونه ی ئهمه ته به ر ی له حه سه نه وه
له تهفسیری ئهم ئايه ته ی خوا ی په روه ردگار: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ
بِالْحَقِّ﴾ [المائدة: ۲۷]، حه سه ن وتی: رسول الله ﷺ فهرمووی: (إن الله ضرب
لكم ابني آدم مثلاً، فخذوا من خیرهم ودعوا الشر) ^(۴۲)، واته: خوا ی په روه ردگار

^(۴۰) تفسیر الطبري ۳۱، ۳۲، ۵۵/۳۰ ولغير من التابعين ۱۶، ۲۱، ۳۹، ۴۹/۱۵۲، ۳۰/۲۸

^(۴۱) "ئه وه یه که هاوئل له سه نه ده ده که لا براوه". وه رگیز

^(۴۲) تفسیر الطبري ۱۹۹/۶

ههروهه دوو کۆره کهی ئادهمی ههناوه تهوه، چاکه یان لای وه بگره و خراپه یان دوورخه رهوه. ههروهه ها ده باره ی ئه م ئایه ته: ﴿فَلَا تَعْمَرْ نَفْسًا مَّا أَحْبَبَتْ لَهَا مِنْ فُرْقَةِ أَعَيْنٍ﴾ [السجدة: ۱۷]، وتی: له پێغه مبه ره وه ﷺ پیم گه یشته وه، فه رمووی: (قال ربکم: أعددت لعبادي الذين آمنوا وعملوا الصالحات ما لا عين رأت، ولا أذن سمعت، ولا خطر على قلب بشر).^(۴۳) واته: پهروه ردگار تان فه رمووی: ئاماده م کردوه بۆ ئه وه به ندانه ی که ئیمان یان هه ناوه و کرده وه ی چاکه ئه نجام ئه دهن، که نه چا و بینویه تی، نه گوێ بیستویه تی، نه به ختووره تی دلێشدا هاته وه.

۳. هاوه لāن:

قوتابی بوون له سه ر ده ستی هاوه لāن، هه ندیک یان ده رکه وته و ناسرا ون به وه رگرتیان له هه ندێ هاوه لāنه وه، وه کو: سه عیدی کۆری جوبه یر، مواهید و زوحاک، که ته فسیر یان له ئینو عه بباسه وه وه رگرتوه، له پړوا یه ته کاندā ده رده که ویت به لگه ن له سه ر ئه وه ی که پشتیان به هاوه لāن به ستوه، وه کو ئیمامی ته به ری به سه نه ده وه له زوحاکه وه پړوا یه تی ده کات، له ته فسیری ئه م ئایه ته دا وه کو خوا ی پهروه ردگار ده فه رمو یت: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ [ق: ۳۰]، وتی: ئینو عه بباس فه رموویه تی: بێگومان خوا ی بالāده ست له پێشدا به لینی داوه: ﴿لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾، هه یچ شتیکی تیناکه ویت ئیلا ون ده بیّت، هه یچ شتیک پړی ناکاته وه، هه یچ که سیك له ئه هلی دۆزه خ نامی یت ته وه هه مووی تی ده خریت، پړی ناکاته وه تا ئه و کاته ی خوا ی گه وه پێی پیرۆزی خۆی ئه خاته ناو دۆزه خه وه، ئه فه رمو یت: ئایا پړ بوویت؟ ئه وکاته دۆزه خ دیت ته وه یه ک و ئه لای به سه به سه پړ بووم...^(۴۴)

^(۴۳) تفسیر الطبری ۱۰۶/۲۱

^(۴۴) تفسیر الطبری ۱۷۰-۱۶۹/۲۶

٤. زمان:

تابعین هیشتا له قؤناغی ئهوه دا بوون زمان به لگه بوو لایان، له تهفسیره کانیاندا پشتیان به زمان ده به ست، ئه مه ئاشکرایه له تهفسیره کانیاندا، وه کو ئه وه خوای پهروه ردگار ده فره مویت: ﴿وَالْتَّخَلَ بَاسِقَتٍ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ

﴿١٠:ق﴾، مواهید و قه تاده و ئین زهید ده لئین: (الباسیقات): (الطوال) درێژ. ^(٤٥)

٥. ئه هلی کتیب:

تابعین زیاتر له هاوه لآن بو و تهی ئه هلی کتیب ده گه رانه وه ^(٤٦)، به لام هه و آلانه ی که له ئیسرا ئیلیاته وه پریوایه ت کراوه هه ر حوکمی ئیسرا ئیلیاتی هه یه، زانسته که یان په یوه ندی به زانستی پریوایه ته وه هه یه نه ک زانستی ته فسیر، والله اعلم. زۆرێک له پریوایه ته کانیان ده رده که ویت له به نو ئیسرا ئیله وه یه له کاتی ته فسیر کردنیان، وه کو ته به ری له هه ندی تابعیه وه پریوایه تی کردووه ده رباره ی خواردنی نه سارا: عه بدور په حمانی سوله می وتی: خواردنی نان و ماسی دابه زی. عه تییه وتی: خواردنی ماسی که تامی ته واوی خواردنه کانی تیدا بوو.

٦. تێگه یشتن و ئیجتیهادی خۆیان:

تابعین له ته فسیر کردندا پشتیان به تێگه یشتن و ئیجتیهادی خۆیان به ستووه و سوودیان لـ بینیه، راجودایی ده که وته نیوانیان، چونکه تپروانیان و گه رانه وه یان بو عه قل و زانستی خۆیان بوو، ئه مه ییش ده گۆریت به گۆرانی که سه کان، ئه کریت له تێگه یشتنی ئایه تیکدا زیاتر له واتایه کیان هه ییت بۆی،

^(٤٥) تفسیر الطبری ١٥٣/٢٦

^(٤٦) مقدمة في اصول التفسير ٥٨.

هەر واتایەك له سەر سەرچاوهیهکی پێشوو که باسمان کرد بونیاد نراوه، وهکو راجوداییان له دابه‌زینی (المائدة)، راجوداییان له (القرء)، (البروج) و (العاديات)، جگه له‌مانه‌یش، له‌م‌وونه‌ی ئەمه‌یش خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿تُرَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ ۝﴾ [عبس: ۲۰]، سوددی و قه‌تاده ده‌لێن: رێگه‌ی بۆ خۆش و ئاسان کرد (تا له سکی دایکی بێته ده‌ره‌وه)، مو‌جاهید و حه‌سه‌ن و ئین زه‌ید وتیان: رێگای راست و رێگای چه‌وتی بۆ ئاسان کردووه، پێی ناساندووه و بۆی روون کردووته‌وه.

نمونه‌یه‌کی تر: ئین جه‌ریر وتی: یونس بۆی گێپ‌رامه‌وه، وتی: ئین وه‌هه‌ب بۆی گێپ‌رامه‌وه، ئه‌ویش له یه‌عقوبی کوری عه‌بدو‌رپه‌رحمانی زوه‌ری، وتی: پرسیم له زه‌یدی کوری ئەس‌له‌م ده‌رباره‌ی ئەم وته‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگار: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ... مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝﴾ [ق: ۱۹ - ۲۱]، پیم وت مه‌به‌ست چیه له‌مه‌دا؟ وتی: واتا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، پیم وت پێغه‌مبه‌ری خوا! وتی: تۆ ن‌کو‌ڵیی ده‌که‌ی؟ خ‌وای په‌روه‌ردگار فرموویه‌تی: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝﴾ [الضحی: ۶ - ۷]،

وتی: پاشان له س‌ال‌حی کوری که‌یس‌انم پرسی، پێی وتم: له‌که‌سی ت‌رت پرسیه‌وه؟ وتم: به‌لێ، له زه‌یدی کوری ئەس‌له‌م، پاشان وتی: ئی چی پێ وتی؟ پیم وت: به‌لام تۆ وته‌ی خۆتم پێ بلێ، وتی: بۆ‌چوونی خۆمت پێ ده‌لیم له‌سەر بۆ‌چونی ئەوان، پیم بلێ که چی پێ وتی؟ وتم: وتویه‌تی: مه‌به‌ست لێی پێغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، وتی: زه‌ید نه‌یزانیوه، ته‌مه‌نێکی ئەوتۆی نییه، په‌وانبێژ نییه و شاره‌زای زمانی عه‌ره‌ب نییه، ئەو ئایه‌ته مه‌به‌ست پێی بێ‌باوه‌ره، پاشان وتی: ئەو ئایه‌ته‌ی د‌وای ئەوه بخوێنه‌وه، به‌ل‌گه‌یه له‌سەر ئەوه، وتی: پاشان پرسیارم کرد له ح‌وسینی کوری عه‌بدو‌ل‌ل‌ای کوری عوبی‌د‌و‌ل‌ل‌ای کوری عه‌به‌باس، هەر هه‌مان وته‌که‌ی س‌ال‌حی پێ وتم، ئایه له‌ که‌سی ت‌رت پرسیه‌وه پیم بلێی؟

پێم وت له زهیدی کۆری ئەسڵەم و سألحی کۆری کەیسانم پرسیوه، پێی وتم: ئی چیان پێ وتی؟ وتم جارێک تۆ چی دەڵێی؟ وتی: منیش پێت دەڵێم، منیش ئەوەم پێ وت کە پێیان وتبووم، ئینجا پێی وتم: من پێچەوانە ی هەموویانم، مەبەست پێی کەسی چاکەکار و خراپەکارە، خۆی پەرورەدگار دەفەرمویت: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرُؤُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ (١٩) تاوهکو:

﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾ (٢٢) [ق: ١٩ - ٢٢]، کاتیک پەرە لەسەر چاکەکار و خراپەکار لادەبریت، ئەوەی روو ئەدات بۆی دەبینیت. (٤٧)

حوکمی تەفسیری تابعی:

تەفسیری تابعی چەند بەشێکن هەر وەکو پێش لە تەفسیری هاوێلاندا، بۆیە لە پرووی وەرگرتن و پەتکردنەوەی بە شیوەیەکی گشتی حوکم نادریت لەسەری، ئەمەیش بەشەکانی:

١. ئەوەی کە تابعی دەیگێڕێتەوه: ئەمە ئەوانە دەگێڕێتەوه وەکو هۆکارەکانی دابەزین و غەیبیاتەکان. وەکو تەفسیری موحامید بۆ ئەم ئایەتە خۆی پەرورەدگار کە دەفەرمویت: ﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (٧٩) [الإسراء: ٧٩]، فەرمووی: وایا لەسەر عەرش دادەنیشیت (٤٨).

وەکو ئەم وتەیه وەرناگیریت، چونکە لە گرووپێی مۆرسەلەکانە، (٤٩) مۆرسەلەکان وەرناگیرین ئەگەر فەرد (٥٠) بێت، بەلام ئەگەر کۆرا هەبوو لەسەری ئەوە حوکمی کۆرای هەیه.

(٤٧) التفسير الطبري ٥٥/٣٠

(٤٨) التفسير الطبري ١٤٥/١٥، پێچەوانە ی وتەکی موحامید ریاوایەت کراوه کە لە پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) هاتوو مەقامی مەحمود مەبەست شەفاعەتە.

(٤٩) ئەوەی لە سەندەدەکاندا هەوێلی تێدا لابراوه (المرسل).

(٥٠) ئەوەیە کە یەک کەس ریاوایەتی بکات (فرد).

٢. ئەوێ تێیدا گهراوه تهوه بۆ ئیسرائیلیات: ئەوه حوکمی ئیسرائیلیاتی ههیه.

٣. ئەوێ کۆرای له سه ره: ئەوه ئەبێته به لگه ئەبێت وه ربگیرێت. (٥١)

٤. ئەوێ راجیایان تێدا ههیه: ئەمه یان وتهی هیچ کهسیان نابێته به لگه به سه ره ئەوێ تر یانه وه، لێردها ئەبێت بگه رێتته وه بۆ ئەو یاسا و بنچینهی که په سه ندی پێ ده ستێشان ده کړیت.

٥. ئەگه ره له یه کێکیانه وه وتهیه که هاتبێت، نه زانرێت کامه یان پێچه وانه ی ئەوێ تر یانه: ئەمه که متر ههیه له سه ره ئاستی هاوه لآن، ئەگه رێتته وه بۆ وتهی ئەو که سه ی له ته مه ن له هه موویان گه وره تره - له هاوه لانه وه نزیکتره -.

چەند تێبینیه ک ده باره ی تهفسیری هاوه لآن و تابعین:

١. ئەبێت گرنگی بدرێت به دروستی سهنده که، ئەگینا وته که ئەبێته وتهیه که ده باره ی تهفسیر و بهس.

٢. ئەبێت رێگاکانی تهفسیری هاوه لآن و تابعین کۆبکړیتته وه، بۆ جیاکردنه وه ی راجیای و بیروبوچوونه کان تێیدا، بۆ نموونه له ئینو عه بباس ریوایه تکراره ده باره ی تهفسیری (الکرسې) به وه ی که (زانسته) یان (شوین پێی خوا ی پهروه ردگاره)، ئەبو مه نسووری ئەزهه ری وتی: ئەوه ی که سه حیح بێت له ئینو عه بباسه وه ده باره ی (الکرسې)، سه وری ریوایه تی کردووه و جگه له ویش له عه مماری ده هنی، ئەویش له موسلمی به تین له سه عیدی کور ی جو به ره له ئینو عه بباسه وه ریوایه ت کراوه که ده ره مویت: (الکرسې): جی پێی خوا ی پهروه ردگاره، به لām (عرش) ئەندازه ی نازانرێت. ئەم ریوایه ته ئەهلی عیلم له سه ره دروستی یه که ده نگن، ئەوه ی که له ئینو عه بباسه وه هاتووه که (الکرسې) زانسته، نه چه سپاوه که سه حیح بێت له لایه ن زانیانی

(٥١) مقدمة في أصول التفسير ٥٨.

فهرمودده. (۵۲)

۳. ئەگەر دوو وتەي ھاوہل يان تابعيہك ھاوو ھەردووکی سەحیح بوو، نەتوانا کۆکردنەوہ له ئیوانیاندا بکړیت، لیرەدا ھەردووکی وەکو دوو وتە سەیر دەکړیت، مەگەر بەلگەيہك ھەبیت لهسەری بگەرښنەوہ بۆ یەکیکیان.

۴. کۆکردنەوہی ریوایەتەکانی ھاوہلان و تابعین له تهفسیرکردنی ئایەتدا ئاماژەيہ لهسەر مەبەستەکەي، بۆیە پتویستە گرنگی به کۆکردنەوہی ریوایەتەکان بدریت. (۵۳)

۵. ھەموو راجیایہك که لیانەوہ ھايتت نابیتە راجیایي، دوايی دیت له باسی (راجیایي جۆریتی).

۶. ئایە ئەکړیت قسەي تیدا بکړیت، له دواي ئەوہی کۆرا ھەبوو لهسەر ئایەتیک يان نا؟ (۵۴)

ئەمەيش پتویستی به شیکردنەوہ ھەيە: ئەگەر وتەکه دژی وتەي ئەوان بوو، ئەوہ پەت دەکړیتەوہ. ئەگەر دژی ئەوان نەبوو ئایەتیک ھەبوو پالپشتی بیت، ئەوہ وەردەگیریت، چونکە وتەکەي ئەوہ ھەلدەگړیت، له دوايدا باسی یاسایەك دیت لهسەر ئەم بابەتە.

(۵۲) تهذيب اللغة، ۵۴/۱ .

(۵۳) مقدمة في أصول التفسير ۵۴.

(۵۴) التمهيد في أصول الفقه للكلوزاني، ۳/۳۲۱، أضواء البيان.

پێنجەم: تەفسیری قورئان بە زمانەوانی:

مەبەست لێی تەفسیری قورئانی پێرۆزە بەزمانی عەرەب، ھۆکاری پشتبەستن بەم پێگایە: قورئانی پێرۆز بە زمانی ئەوان دابەزیو، لە شێواژەکانی گفتوگۆکردنی پشتی پێ بەستراو.

بۆیە ئەمە بەلگەیە لەسەر ئەوێ زمانەوانی پشتی پێ بەستراو، پێگایەکی بوو لە پێگاکانی تەفسیر، لە فەرموودەی پیشوو - لە تەفسیرکردنی پێخەمبەر ﷺ بۆ قورئان - کاتیکی ھاوێلان گرفتیان بۆ دروست بوو دەربارەی وشەی (الظلم) لەم ئایەتە خۆی پەروەردگار: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ

بُظُلْمٍ...﴾ [الأنعام: ٨٢]، ئەم تێڕوانینە ئەوێ ھاوێلان ئەو دەگەییە نیت تەفسیری (الظلم)یان کردوو لە ڕووی زمانەوانی خۆیانەو، پێخەمبەر ﷺ نكۆلی لێ نەکردوون، بەلام بۆی ڕوونکردنەتەو مەبەست لە وشەی (الظلم) لە ئایەتەکاندا.

ئەمە بەلگەیە لەسەر ئەوێ ھەر بەوشێواژە ھاوێلان و تابعین پشتیان بە زمانەوانی بەستوو لە تەفسیرەکانیاندا، شیعری عەرەبی و شێواژەکانیان بۆ ڕوونکردنەوێ واتا زمانەوانییەکی لە قورئانی پێرۆزدا ھێناوەتەو. خاوەنی کتیبی "المقدمة المباني" کۆرای ھاوێلانی ھێناوەتەو لەسەر دروستی تەفسیری قورئان بە زمانەوانی.^(٥٥) وەکو تەفسیری (الساھرۃ) بە (الأرض)، ئەمە لە ئێبنو عەبباس، عیكرەمە، حەسەن، قەتادە، موحامید، سەعید، زوحاک و ئێبن زەیدەو ھاتوو.^(٥٦)

بگرە زانایان تووندبوونە لەسەر ئەوێ کەسیک تەفسیری قورئان دەکات ئەبێت زانا بێت بە زمانی عەرەب، وەکو ڕیواوەتێکراو لە مالک و موحامید و

(٥٥) مقدماتان فی علوم القرآن ٢٠١.

(٥٦) تفسیر الطبری ٣٧-٣٦/٣.

جگە لەمانەیش.

ئیمامی مالیک دەفەرمویت: هیچ کەسێک ناتوانی تەفسیری وتەى خواى پەرەردگار بکات کە شارەزای زمانى عەرەب نەبێت، حەتمەن لە واتاکەى لا ئەدات.^(٥٧)

بابەتیەک: (دەربارەى یاساکانى تەفسیر بە زمانەوانى):

چۆن تەفسیر دەکریت لە پرووی زمانەوانییەوه، ئەگەر لە زمانى عەرەبدا لە دوو واتا یان زیاتری هەلگرت؟

ئەگەر لەفزه کە هەموو واتاکانى دەگەیان بەبێ دژیهک و کورتەپێنان لە پسته کەدا، ئەوه دروستە بەکاربهێزێت، ئەمە -زۆر جار- لە لەفزه هاوبەشەکان

دیت، ئەگەر یەکیکیان پەسەند کرا، وهکو خواى پەرەردگار دەفەرمویت: ﴿لَا

يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ [التوبة: ١٠]، دەربارەى وشەى (الإِلَّ) چەند

واتایەک هاتوو، وهکو (العهد، القرابة، الله سبحانه). ئیمامى تەبەرى لەسەرى

دواوه لەسەر ئەم وتانە: وتەیهک وەرگیراو و لەپیش بێت ئەوهیه دەلیت: خواى

پەرەردگار دەفەرمویت دەربارەى موشریکه کان، ئەوانەى کە خواى

پەرەردگار فەرمان بە پیغەمبەر ﷺ دەکات کە بجەنگی ت لە دژیان، لە دواى

مانگە قەدەغە کان -ئەو مانگانەى کە نابێت جەنگیان تیدا بکری- کە

گەمارۆیان بدن و لەهەموو بۆسە و پێگەیه کیشدا بۆیان دانیشن، چونکە

ئەوان لەگەڵ هیچ خاوەنباوەڕێکدا رەچاوى خزمایەتى و هاوپەیمانى ناکەن.

وشەى (إِلَّا) سى واتا لەخۆ دەگری ت: القرابة (خزمایەتى)، العقد

(گریبەست)، الحلف (پێککەوتن)، العهد (پەیمان)، هەر وهە بەواتای: (الله)،

ئەگەر واتای ئەو سى وشەیه بگەیه نی ت، خواى پەرەردگار تاییەتى نەکردبیت

^(٥٧) أخرجه الواحدى فى البسيط ٢١٩/١، رساله دكتوراه حققها الشيخ محمد بن صالح الفوزان.

به واتایهك جگه له واتایه کی تر، په سه‌ند ئه‌وه‌یه که واتاکه گشتیه، هه‌روه‌کو چون خوای په‌روه‌ردگار گشتی کردوو به‌و سێ واتاو، ئه‌وتریت: له‌گه‌ڵ هه‌یج خاوه‌ن باوه‌پێکدا په‌چاوی خزمایه‌تی، هاوپه‌یمانی و پێککه‌وتنێک ناکه‌ن.^(٥٨) ئه‌گه‌ر له‌فزه‌که ته‌نها یه‌ك واتای ده‌گه‌یاند له‌ نێوان له‌فزه‌کاندا، ئه‌وه هه‌ندێ مه‌رج هه‌یه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر هه‌لپه‌ژاردنی واتایه‌کیان و جگه‌ له‌وه ئه‌وانی تر په‌ت بکرینه‌وه، وه‌کو ئه‌مانه‌ی که دین:

١. ئه‌بێت له‌فزه ته‌فسیرکراوه‌که راست و دروست بێت له‌ پرووی زمانه‌وانیه‌وه، نابێت به‌ شیوه‌یه‌ك ته‌فسیری قورئان بکریت که له‌ زمانی عه‌ره‌دا نه‌زانریت واتای چیه‌.

نموونه: ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوای په‌روه‌ردگار: ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾

﴿٢﴾ [البلا: ٢]، (حال): نیشه‌جێ بوو تیدا، ئێین عاشور ده‌لێت: ئێین عه‌تیه‌ و هه‌ندێك له‌ موفه‌سیرین ده‌لێن: ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ [البلا: ٢]، (حال) واته: دانیشه‌تووی ئه‌و شاره، ئێین عه‌ره‌بی وته‌یه‌کی هه‌یه له‌و باره‌وه، وته‌که‌ی نه‌داوه‌ته‌ پالێ که‌س، قورئوبی و به‌یزاویش هه‌ر به‌و شیوازه‌یان وتوو، ئه‌وه په‌یوه‌سته به‌م وته‌یه‌وه {وَأَنْتَ حَلٌّ} له‌ پێگه‌ی (حال) دا له‌ زه‌میر (پاناوی {أَفْسِمُ}، ئه‌بێته‌ سوێند به‌ شاریک به‌ شیوازیك تایبه‌ت ئه‌بێته‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌مه ته‌ئویلیکی جوانه ئه‌گه‌ر وشه‌ی (حَلٌّ) یارمه‌تیده‌ربێت واتای (حال) بێت، به‌ واتای (دانیشه‌تو له‌ شوێنێک). به‌م واتایه له‌ کتێبه‌ زمانه‌وانیه‌کان نه‌ها‌توو، وه‌کو کتێبی "الص‌حاح"، "الل‌سان"، "القاموس"، "مفردات الراغب"، زه‌مه‌خشه‌ری که‌ خاوه‌نی کتێبی "الکشاف" ه‌ پشته‌ پێ نه‌به‌ستوو، به‌ه‌وی ئه‌وه‌ی زۆر جێی متمانه‌ نه‌بووه له‌ دروستی واتاکه‌ی له‌ به‌کاره‌ینانیدا.

خه فاجی ده لیت: (الجل) ئاوه ئناو یان چاوگ به واتای: (حال) - لیره دا بهو شیوازه- هیچ سوود و گرنگیه کی نییه که نامۆ و نه هاتییت له کتیه به زمانه وانیه کان.

چۆن شتی وا دهوتریت: له کاتیکدا هیچ سوود و گرنگیه کی نییه به هۆی ئه وهی له کتیه به زمانه وانیه کان نه هاتوو، ئی ئایا سه رچاوه ی زمانه وانی تر هه ن جگه له مانه ی پشه وایان.^(۵۹)

۲. ته فسیری قورئان زیاتر به وشه یه که ده کړیت که زیاتر ناسراو بیټ له ناو زمانه وانیدا، به وشه یه که ناکړیت که شاز و که م به کار هاتییت، نمونه: ﴿لَا يَذُفُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرًّا﴾ [الباء: ۲۴].

ئه وتریټ: (البرد) واته: (النوم) خه و، ئه م ته فسیره ته فسیرکه به که می کراوه، ئه وهی به زۆری هاتوو (البرد) فینکیه که که جهسته یان له گه رمیتی دۆزه خ فینک بکاته وه.^(۶۰)

۳. که سی موفه سیر له کاتی ته فسیرکردندا، ئه بیټ ره چاوی وشه کان بکات له سیافه که دا، شتیک هه لئه بژیریټ مه گه ر له گه ل رسته که دا بگونجیت، بویه هه ندی جار وته ی هه ندیک له موفه سیره کان ره تده کړیته وه به هۆی نه گونجانی وشه له سیاقدا.^(۶۱)

راغیب له کتیی (مفردات) هه که یدا گرنگی به لایه نی سیاقی ئایه ته که داوه، واتا زمانه وانیه که ی پروون کردۆته وه له سه ر بنچینه ی ئه وهی له سیاقی ئایه ته که دا هه یه.

^(۵۹) التحرير و التنوير ۳۰/۳۴۸.

^(۶۰) تفسير الطبري ۱۲/۳، وإعراب القرآن للنحاس ۵/۱۲۳، والقطع والائتناف له ۷۵۸، والتحرير والتنوير

۳۰/۲۷.

^(۶۱) حول رد القول لعدم مناسبة السياق اضاء البيان ۱/۷۶۷.

زەرکەشی دەلیت: (المفردات)ی راغیب، باشتین کتیبە، چونکە واتای وشەکانی لە سیاقەکەووە وەرگرتوو، چونکە واتای لەفزه‌کان تاییەتن.^(٦٢) لە چینگەیه‌کی تردا دەلن: راغیب لە کتیبی (المفردات) پشتی بە سیاقەکە بۆ واتاکردنی وشە بەستوو، کۆت و مەرچیکی زیاد کردوو بۆ ئەهلی زمانه‌وانی بۆ واتاکردنی وشە، چونکە بۆ واتاکردنی وشە لە سیاقەکەووە وەرگرتوو.^(٦٣)

وتەکه‌ی گوزارشت لەسەر ئەو دەکات؛ باشت وایە کاتیک وشەیه‌کی عەرەبی دیت، حەقەن بۆ ئەو واتی تاییەتی هەبیت ئەبیت دەستنیشان بکریت لە سیاقدا، پێویستە پەچاوی ئەو بکریت.

٤. ئەبیت هەلومەرجی دابەزینەکه‌ی بزانی‌ت ئەگەر پێویستی کرد لەکاتی تەفسیری لەفزیکی وا، بۆ ئەو واتی بزانی‌ت مەبەست لێی لە ئایەتەکه‌دا، وەکو وشە (النسیء) لەو ئایەتە خۆی گەورە دەفەرمویت: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾ [التوبة: ٣٧]، (النسیء) لێرەدا وانا (تأخیر)، بەلام بۆ ئەو واتی لێرە وانا (تأخیر)ه‌که‌ بزانی‌ت، پێوست بە چیرۆکی ئایەتەکه‌ دەبیت، بەو هۆیه‌وه‌ تەفسیره‌که‌ی دەزانری‌ت، لەویدا مەبەست لێی دواخستن و حەل‌ل‌کردنی مانگە قەدەغەکراوه‌کانه‌.

٥. پێشخستنی واتای شەری بەسەر زمانه‌وانی ئەگەر واتاکه‌ی ناکۆک بوون لەگەڵ یەکتەر، مەگەر بۆ قەبوول‌کردنی وانا زمانه‌وانیه‌که‌ی بەلگه‌یه‌ک هەبیت، چونکە قورئان بۆ پوونکردنه‌وه‌ و ئاشکراکردنی لایه‌نه‌ شەرییه‌که‌یه‌ نه‌ک زمانه‌وانیه‌که‌ی.

^(٦٢) البرهان في علوم القرآن ١/٢٩١.

^(٦٣) البرهان في علوم القرآن ٢/١٧٢.

(الصلاة) لهم ثايه تهى خواى پهروه ردگار: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ

أَبَدًا﴾ [التوبة: ٨٤] ، به واتای دوعا و پارانه وه دیت و به واتای نوێی جه نازه یش، به واتای نوێه که له پێشته، چونکه واتا شرعیه که یه تی. ئەم ئایه تهى خواى گه و ره: ﴿حُذِّ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ [التوبة: ١٠٣]، (الصلاة) لیره دا به واتای: دوعا و پارانه وه دیت، به واتا زمانه وانیه که ی، وه کو پێغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: (اللهم صل على آل أبي أوفى)^(٦٤).

تێبینیه کان دهرباره ی تەفسیری زمانه وانى:

١. هه ندیک له لیکۆله ران وا داده نین که ئەبا عوبه یده مه عمه ر کوری موسه ننا، فه رائ و زواج که پێشه وای "ته فسیری زمانه وانیه" ن، ته فسیری هاوه لآن و تابعین به ته فسیری زمانه وانى سه یر ناکه ن، به ته فسیری ئەسه ری داده نین، هۆکاری ئەم هه له یه پشتیان به زاراوه ی (المأثور) به ستووه -له دوایدا گفتوگۆی له سه ر ده که م-، بۆچوونی په سه ند ئەوه یه که هاوه لآن و تابعین به پێشه وای ته فسیری زمانه وانى داده نرین.

هاوه لآن عه ره بیکى ته واه بوون و قورئان به زمانى ئەوان دابه زی، تابعینیش له وانه وه زانستیان وه رگرتووه، له سه رده مى پشتبه ستن به به لگه کان بوون، چۆن نابنه پێشه وایانى زمانه وانى؟ له م پروه وه هه له پروو ئەدات ته فسیری زمانه وانى هاوه لآن و تابعین به ته فسیری ئەسه ر دابنریت به رانه ر به ته فسیری زمانه وانى شوینکه وتووایان. ئەم تێروانیینه ی ئەوان به م واتا نییه له حه قیته ی ئەوان که مکه ی نه وه له ته فسیری زمانه وانى، به لام ئەوه یه ئاستى ئەوان ناگات به پله ی هاوه لآن و تابعین.

^(٦٤) البرهان للزکشی ١٦٧/٢، وأصول التفسیر لابن عثیمین ٣٩-٣٠.

٢. ئەبو عوبەیدە مەعمەری کۆری موسەننا موعتەزیلی، تەفسیری قورئانی کردوووە کە تەنها پشتی بە زمانەوانی بەستوووە، بۆ ئەوەی تێروانین بۆ ھۆکاری دابەزین و ھەلومەرجەکانی بکات، تەنها قورئانی کردۆتە دەقیکی عەرەبی، ئەمە ئەو پێگەیەتی کە گرتوویەتی ئەبو عوبەیدە، ھۆکاری ھەلەکەتی ئەمەییە ھەر وەکو ئینو تەیمیەش^(٦٥) باسی کردوووە.

زاناکانی سەردەمی خۆی و ئەوانەیشی دواي خۆی نکۆلیان لێ کردوووە، وەکو ئەسمەعی^(٦٦)، ئەبی حاتمە سی جستانی^(٦٧)، فەرأ، ئەبی عەمری جەرەمی^(٦٨)، تەبەری^(٦٩) و جگە لەمانەیش.

لەو نموونانە لە تەفسیرە کەیدا پەچاوی ھۆکاری دابەزین و ھەلومەرجەکانی نەکردوووە، وەکو خواي گەرە دەفەر مویت: ﴿... وَيَزَلْ

عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهَبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝﴾ [الأفال: ١١]، ﴿وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝﴾، (واتا مەجازە کە^(٧٠): سەر و ئارامی بە سەریان دادەبەزێت و پێ دەبەخشێت، دامەزراویان دەکات لە بەرانبەری دوژمنانیان^(٧١).

ھۆکاری دابەزینی، ھەر بە حەقیقەت دامەزراو و چەسپاندنیان بوو، واتا: پێکانیان مەحکەم و سەقامگیر کا، رۆنەچێت لە ناو لدا، بەم شیوازە ھاوہلان و ئەوانی دواي ئەویش وا تەفسیریان کردوووە.

ئیمامی تەبەری لەسەر وتەي ئەبی عوبەیدە دەفەر مویت: ئەمە پێچەوانەي ھەموو ئەھلی تەئویلە لە ھاوہلان و تابەین، وتە کەي ھەلەیی و پێچەوانەي

(٦٥) مقدمة في أصول التفسير ٨١.

(٦٦) إنباء الرواة ٣/٢٧٨.

(٦٧) طبقات النحويين و اللغويين للزبيدي ١٧٦.

(٦٨) طبقات النحويين و اللغويين ١٧٦.

(٦٩) عبارته في التفسير ١٨٥.

(٧٠) "خوازن، باسکردنی شتیک بە پێچ و پەنا". وەرگێڕ.

(٧١) مجاز القرآن ٢٤٢/١.

وتهی ئهوانه -له هاوه لآن و تابعین- که باسماں کرد، وتهی ئهوانمان باسکرد
دهرباره ی ئایه ته که، پیکانیان مه حکم و سه قامگیر کا، به هو ی باران بارینه وه
پیکانی خو یان و ئاژه له کانیان پۆنه چن له ناو لمدا.^(۷۲)

۳. تیگه یشتنی سه لهف به لگه ن و حوکمیان پ ډ ده کر یت حوکمیان له سه ر
نادر یت، بۆیه ئه گه ر تهفسیر ځ له تهفسیری ئهوانه وه له سه ر بنچینه ی
تیگه یشتنی و زمانی ئهوان بیت ته بنه به لگه، ئه بی ت خه لکی بو ی بگه ر یت ته وه،
ئه بو حه بیان شتیکی نامۆ له تهفسیری ئه م ئایه ته ی خوای گه وره ده لیت: ﴿

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّءَا بُرْهٰنَ رَبِّهٖۙ﴾ [یوسف: ۲۴]، ده لیت:
ئه وه ی سه لهف ر ږوایه تیان کردو وه وته ی عه رب پالېشت و پشتگیری نییه،
چونکه وه لآمی (لولا) یان پ ډ نادیار و لابر او بو وه، ئه مه ی ش به لگه ی له سه ر
نییه، چونکه (همم بها) یه و نادیار نییه، به لگه یه ک نییه له سه ری له وته ی
عه رب دا، ته نها له سه ر ئه وه ئه بی ت لادرا وه که له واتا که دا له پ ښ مه رجه که وه
بی ت، چونکه له پ ښ مه رجه وه به لگه هه یه له سه ری، شتیکی لانابر یت به بی
به لگه.^(۷۳)

وته که ی ئه وه ی که ده لیت "ئه وه ی سه لهف ر ږوایه تیان کردو وه وته ی
عه رب پالېشت و پشتگیری نییه". ئه مه وته یه کی نامۆیه، ئایه ئه بو حه بیان
شاره زاتر بو وه له سه لهف که قورئان به زمانی ئهوان دابه زیوه به وته ی
عه رب؟ ئایا ئه بو حه بیان دهرباره ی وته ی خوای په روهر دگار شاره زاتر بو وه له
سه لهف؟ هه موو ئه مانه تیروانی نیکی خراپن به رانه بر ئه و ر ږوایه تانه که له
سه لهفه وه ر ږوایه ت کراون، چونکه مه به ست له و ډا ئه وه بابه تیکی مه نه ه جیه
و ئه بو حه بیان به وه دهسته واژه -تونده- ده ری بر ږوه.

^(۷۲) تفسیر الطبری ۱۹۷/۹، تفسیر ابن عطیة ۴۲۹/۲۴۵، ۹/۱۳، معانی القرآن للنحاس، ۳۰۹/۴ - ۱۱۰

^(۷۳) البحر المحیط ۲۹۵/۵

شەشەم: تەفسیر بە پێی ئیجتیهاد و بۆچوون (پهئي):

ئىجتىهاد، پهئى و بۆچوون، هەڵبەجێ و هەقڵ، هەموو ئەم زاراوانە ئاماژەن و یەك واتا دەگەیهێنن لە لای زانایانی زانستەکانی قورئان. زۆر جار دەستەواژەى (الرأى) بەکار دەهێنن لەناو زاراوەکان، زۆر جار ئەو دەووبارە دەکرێتەو و باس دەکرێت.

بابەتیک: ئایا راجودایی هەیه لەسەر دروستیتیی تەفسیر بە پهئى؟

هەندێك لە لێكۆڵەران باسی هەندێ راجوداییان کردوووە لەسەر ئەم بابەتە، راجوداییەكەیش شتێكى حەقیقی نییە -لاوەکییە-، لەسەر بابەتەکانی تەفسیر بە پهئى.

هۆکاری ئەمەیش بۆ ئەو دەگەرێتەو بەدیاریکراوی شوێنی راجوداییەكە دیاری نەکراوە، ئەگەر شوێنی راجوداییەكە پوون بوایە ئەو راجوداییە لاوەکییەكەیش کوتایی پێ دەهات.

تەفسیر بە پهئى هاوێلان و تابعین و دواى ئەوانیش قسەیان لەسەری کردوووە و کاریان پێ کردوووە^(٧٤)، قسەیان لەسەری کردوووە و کاریشیان پێ کردوووە، لەوانە ئەبو بەکرى سددیق (پەزای خۆی لێت) دەربارە بابەتی (الکلاله)، کاتیک پرسیاری لێ دەکرێت دەفەرمویت: بۆچوونی خۆم دەلیم تێیدا، ئەگەر تەواو بوو ئەو لە لایەن خۆی گەورەو بوو، ئەگەر هەلە بوو ئەو لە لایەن شەیتانەو هەیه^(٧٥).

ئەمە ئەو رەئییەیه که هاوێلان کاریان پێ کردوووە که بۆچوونی ستایشکراو (الرأى المحمود) ی پێ دەوترێت، که لەسەر زانست یان زالبوونی گومانەو هەیه بێنا کراوە.

(٧٤) مثالا له في تفسير الطبري ١٦٣-١٦٢/٣٦.

(٧٥) راجع مرويات هذا الاثر في تفسير الطبري ٢٨٤/٤.

بەلām (الرأي المذموم) بۆچوونی لۆمەکراو، لەسەر ئەو سەلەف نەهییان لێ کردوو، ئەنجامدەرەکیان بە خراپ بینیوە، کە لەسەر هەوا و نەزانیەنەو هاتوو.

ئەوانە ی باسی راجودایی رەئییان کردوو، باسی جوۆری رەئییەکیان نەکردوو، کە کام جوۆریە نەهی لێ کراو، ئەگەر ئەو کارەیان ئەنجام بدایە پێستمان بەو نەدەبوو بگەرێنەو بۆ دوو وتە لەم بابەتەدا پاشان را بەسەندی بکەین لە نێوان یەکیکیان.^(٧٦)

هەندێک لە سەلەف خۆیان پاراستوو لە تەفسیرکردن بە بۆچوونی خۆیان، لە ترسی خوای پەرورەدگار لەو هی شتێک بڵێن بە بێ زانست، نەو کو بکەونە رەئێ و بۆچوونێکی لۆمە کراو. عویدوللە کۆری عومەر دەلێت: گەیشتم بە فوqەهای مەدینە، توند بوون لە تەفسیرکردن -بە بۆچوونی خۆیان تەفسیریان نەدەکرد-، لەوانە: سالمی کۆری عەبدوللā، قاسمی کۆری محەمەد، سەعیدی کۆری موسەیب و نافیع^(٧٧).

هەندێک لەمانە هیچ شتێکیان دەربارە ی تەفسیر نەدەوت مەگەر ئەو هی پێیان گەیشتی، هەزریان نەدەکرد شتێک بڵێن کە پێیان نەگەیشتی، لە وتەیکە لە کەسانی پێش خۆیان، لەوانە کە رپوایەت کراو لە یەحیای کۆری سەعید، لە ئیبن موسەیب کە هیچ شتێکی نەدەوت مەگەر ئەو هی زانراو و ئاشکرا بوا یە لە قورئانە کەدا.^(٧٨)

ئەوانە ی کە بەم شیوازە دەرکەوتوون و تەفسیریان بەو شیوازە نووسیوو، وەکو عەبدولرەزاق، ئیبن ئەبی حاتم، سوفیانی کۆری عویەینە و جگە لەمانەیش، بەو شیوازە تەفسیریان نووسیو، بەشیو هی ئەو هی کە ئەسەرێکیان

^(٧٦) وبعضهم انتهى إلى أن الخلاف لفظي، كالدكتور محمد حسين الذهبي في كتابه التفسير المفسرون ٢٥٥-٢٤٦/١.

^(٧٧) تفسير الطبري ٣٧/١.

^(٧٨) تفسير الطبري ٣٨/١.

پێگەشتیبت دەربارەی تەفسیر وەکو خۆی گواستویانەتەو بە ئێوەی خۆیان بۆچوونی لەسەر بدەن.

ئیمامی ئەحمەد نەهی کردوو لە واتاکردنی قورئان، پێ ئەچیت رێگریەکە بەهۆی ڕوودانی فیتنەی تەئویلکردنی وتەی خۆی پەرەدگارهو بەیت، واتاکردنی قورئان بەشیوازیك که ئەو واتا هەلنەگریت، که له ئایەتەکهدا هاتیبت، وەکو ئەوانە ی که موعتەزلیە کردوویانە و جگە لەوانیش.

ئیمامی ئەحمەد بە ئەبێ عوبیدولقاسمی کورپی سەلام دەلیت: پیم گەشتوو ئەتەوئ کتیبیک بنووسیتەو لە قیرائەتدا، که تێیدا فەراء و ئەبا عوبەیدە هاتوو و کردوویانە بە پیشەوا وەکو بەلگە بەکارت هیناوه، ئەم کارە مەکه. ^(٧٩)

شیخولئیسلا م ئەم رێچکە ی ڕوونکردۆتەو لە دەستەواژەیه کدا ئەم وتەیه ی ئیمامی ئەحمەدی گواستۆتەو دەربارەی فەراء، دەربارەی ئەو ئایەتە ی خۆی گەرە دەفەر مۆیت: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ﴾ [الأعلى: ٩]، شیخولئیسلا م ئینو تەیمیه وتە ی فەرانی گواستۆتەو، ئەو ی که هاتوو ئەو یه: (إِن نَفَعَت، وَإِن لم تَنفَع). واته: ئەگەر سوودی هەبوو، ئەگەر سوودی نەبوو.

پاشان ئینو تەیمیه دەلیت: ئەو ی دەلیت واتاکە ی تەواوه، ئەو وتەیه ی فەراء و هاوشیۆهکانی، هیچ کەس لە سەلەف تەفسیری وایان نەکردوو، هەر بۆیه ئیمامی ئەحمەد نۆلۆی لئ کردوو، ئیمامی ئەحمەد دەلیت: وامزانی فەراء پیاویکی چاکە، تا کتیبە کەیم بینو دەربارەی (معاني في القرآن).

ئەو ی که فەراء دەلیت ئایەتی تر هەیه بەلگە بی ت لەسەری، بە پێویست زانراوه لە سەر پێخەمبەر ﷺ، خۆی گەرە ناردوویەتی بۆ ئەو ی پەيامە کە ی بگەیه نیت و ئاگاداریان بکاتەو لە مرؤف و جنۆکەیش، بەلام ئەم ئایەتە ئەو واتایە ناگەیه نیت ^(٨٠).

^(٧٩) طبقات المفسرين للداودي في ترجمة: إسماعيل بن إسحاق اللاذدي ١٠٨/١

^(٨٠) دقائق التفسير ٧٦/٥

بابەتیک: ئەو کەسە ی تەفسیر بە ڕەئی (بۆچوون) دەکات، ئەو زانستە چیه کە پێویستی پێیهتی؟

کەسی موفهسیر گرنگترین زانست پێویستە بیزانیت؛ زانستی زمانه، چونکه قورئانی پیرۆز دابه‌زیوه به زمانی عەرەبی ڕۆشن، ئەم زانسته لکاو به هه‌موو ئایه‌تیکه‌وه و لای نایته‌وه، په‌یوه‌سته پێوه‌ی. هه‌ندی ئایه‌ت پێویستی به‌زانستیکه‌ و له ئایه‌تیکه‌ی تردا پێویستی به‌ زانسته‌ نییه، وه‌کو ئایه‌تی "گشتی و تایه‌ت"، پێویسته ئایه‌ته‌ تایه‌تکه‌ره‌که‌ بزانریت، ئایه‌تی مه‌نسووخ، پێویسته‌ ناسخه‌که‌ی بزانریت... جگه‌ له‌م زانستانه‌یش هه‌ندیکیان هه‌موو ئایه‌تیک ناگرنه‌وه.

به‌ جیاوازی چینه‌کان جیاوازی هه‌یه‌ له‌و زانسته‌ کە پێویسته‌ کەسی موفهسیر بیزانیت، له‌ چینی هاوه‌ل‌اندا له‌گه‌ڵ ئەو زانستانه‌ی که باس‌مان کرد پێویسته‌ شاره‌زایی تەفسیری پێخه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئایه‌ته‌کان، هۆکاری دابه‌زین و چیرۆکه‌ قورئانییه‌کان بن.

له‌ چینی تابعین له‌گه‌ڵ ئەوانه‌ی که پێشوو که باس‌کران، شاره‌زای تەفسیری هاوه‌ل‌ان بن، له‌ وته‌ی ئەوان دهرنه‌چن، ئەگه‌ر کۆرا هه‌بوو له‌سه‌ری یان باسی هۆکاری دابه‌زینیان کردبوو، یان شتیکی نامۆیان تەفسیر کردبوو، ئەگه‌ر ئیجتیهادیان کردبوو یه‌کیکیان هه‌ل‌بژیریت له‌ کاتی راجوداییان.

ئەوانه‌ی دوا‌ی تابعین هاتوون پێویسته‌ پابه‌ندی وته‌ی تابعین بن له‌وه‌ی که کۆرا بوونه‌ له‌سه‌ر شتیکی، پێچه‌وانه‌ی ئەوان نه‌کریت، ئەگه‌ر راجوداییان هه‌بوو له‌سه‌ر شتیکی؛ ئیجتیهاد بکات و ئەوه‌ی که دروسته‌ به‌یانی بکات.

بابه‌تیک: ئایا پێناسه‌یه‌که‌ هه‌یه‌ تەفسیری لۆمه‌کراوی پێ بناسرێته‌وه‌؟
له‌م بابه‌ته‌دا زۆریک له‌ پێشه‌وايانی تەفسیر هه‌ن، که تەفسیرکه‌ران لۆمه‌یان کردوون، وه‌کو تەفسیری موعته‌زله‌، رافیزه‌، باتنییه‌ و جگه‌ له‌مانه‌یش.

هۆکاری لۆمەکردنی ئەم کتییانە بۆ ئەوە دەگەرێتەوه پشیتان بەشتانیک بەستوه که پێچهوانەی بنچینهکانه، که یهك دەنگی لهسهری ههیه و چهساوه له تەفسیرکردندا.

شیخولئیسلام ئیبنو تەیمییه ئاماژەی پێکردوو له بەشی: (ئەو راجیایانەی که روو ئەدەن له کاتی پشت بەستن بە بەلگەکان)^(۸۱). ئاماژە بۆ دوو جور دەکریت، ئەکریت بکریتە هۆکاریك له حوکمدا لهسەر تەفسیری لۆمەکراو.

یه کهم: کهسیك باوهری به واتایهك ههیه -پیی راسته-، پاشان ئهیهوئیت لهفری قورئانه که بهسهری جییه جی بکات .

ئەمانە دوو جورن:

۱. ئەوەی لهفری قورئان که بەلگەیه له سهری، لای ئەدات بۆ ئەوهی که خۆی ئهیهوئیت.

۲. ئەوەی لهفری قورئان ئەدات بهسەر شتیك که نابێتە بەلگە لهسهری و ئەو واتا نادات، مەبەست لهو شتە نییه.

ئەم دوو دەستە زۆر جار ئەوهی که مەبەستیانه له نهفیکردن یان چهساپاندنی شتیکه بۆ واتایهکی پووچ، ئەکریت ههلهکهیان له دهلیل و مهدلوله که (بهلگه و واتاکه) ییت. ههندئ جار ئەکریت ههلهکهیان له دهلیل (بهلگه کهدا) ییت نهك مهدلوله کهی (واتاکه). ئەم بەشە جییه جی دهییت بهسەر کۆمەلهیهك له دەستە گومراکانی وهکو، جههمیه، موعتەزیه، ئەشاعیره، رافیزه، سۆفی و... هتد

لهو نموونهی که ههلهکهیان له دهلیل و مهدلوله کهدايه: نهفیکردنی ههتا ههتایی لهو وتهیهی خوای گهوره که باس له بینینی خوای پهروهردگار دهکات:

﴿لَنْ تَرَنِی﴾ [الأعراف: ۱۴۳]، له چیرۆکی سهیدنا مووسادا، ئەوهی موعتەزیه

(۸۱) مقدمة في أصول التفسير ۸۱

وتووێتی، ئەوان لە پێشدا باوەڕپیان وایه که خوا نابیریت، پەنایان بردۆته بهر قورئانهکه، ئایهتیکیان کردوو به به‌لگه که نابێت به‌لگه بۆ مه‌زه‌به‌که‌یان وه‌کو ئەم ئایه‌ته که هێنایان.

نه‌فیکردنی بینینی خوای په‌روه‌ردگار: ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ [القيامة: ٢٣]، له‌به‌ر ئەوه‌ی باوەڕپیان وایه که خوای گه‌وره نابیریت، هاتوون واتای ئەم ئایه‌ته‌شیا ن گۆڕیوه ته‌حریفیان کردوو به پێی ویستی مه‌زه‌به‌که‌یان. ئەم رێگه‌یه هۆکاره بۆ ده‌رچوونی زۆرێک له مو‌به‌ته‌دیعه‌کان، وه‌کو رافیزه، فه‌لاسیفه و قرامیته، له به‌شی ته‌ئویلکردن و ته‌حریفکردنی (گۆڕین و لادان) ده‌قه‌کانی وته‌ی خوای په‌روه‌ردگار.

ئهوونه‌یه‌کی تر که هه‌له‌که‌یان له ده‌لیله‌که‌یه نه‌ک له مه‌دلووله‌که (به‌لگه‌که نه‌ک له واتاکه‌ی)، ئەمه‌ش لای سو‌فیه‌کان زۆره، ته‌فسیری هه‌ندێک له سو‌فیه‌کان ده‌رباره‌ی ئەم وته‌یه‌ی خوای په‌روه‌ردگار: ﴿... إِنْ أَلَّفَ مَبْتَلًا ۖ يَهْرَفْنَ مِنْهُ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ﴾ [البقرة: ٢٤٩]، ئەم ئایه‌ته خوای گه‌وره هه‌یناویه‌تیوه بۆ ئهوونه‌ی دونیا، خوای گه‌وره چواندوویه‌تی به‌ پرووبارێک، ئەو که‌سه‌ی ئاره‌زووی به‌لایدا ده‌روات زۆری لێ ده‌خواته‌وه، هه‌ندێکی تر خۆی لێ لاده‌دات و لێی ناخواته‌وه خۆی لێ ده‌گریته‌وه، هه‌ندێکی تر به‌ پێی پێویست مشتیکێ لێ ده‌خواته‌وه، حاڵی ئەم سێ جو‌ره‌ی لای خوای گه‌وره جیاوازه.

قورتوبی ده‌لیت: "وتم له‌وه باشتر نه‌ده‌بوو -واتا بۆ ئەو ئایه‌ته‌ی که کردوویانه- ئەگه‌ر ته‌حریف له‌ته‌فسیره‌که‌یدا نه‌بوايه و ده‌رچوون له واتای زاهیری ئایه‌ته‌که نه‌بوايه، واتاکه‌ی ته‌واوه به‌لام بۆ غه‌یری ئایه‌ته‌که".^(٨٢)

^(٨٢) تفسیر القرطبي ٢٥١/٣.

هەندێجار هەڵەکیان لە دەلیل و مەدلۆلێشدا، وەک ئەوەی دەیکەنە بەلگە هەندێک لە سۆفییەکان دەربارەی ئەو ئایەتە خۆی گەورە دەفەرموێت: ﴿اَزْكُضْ بِرِجْلِكَ﴾ [ص: ٤٢]، لەسەر دروستیاتی سەماکردن.

دووهم: هەر کەس تەفسیری قورئان بکات تەنها ئەوەی لا گونجاو بێت بگەرێتەو بە زمانی عەرەبی، ئەوەی عەرەب پێی دواون، بێ ئەوەی بگەرێتەو بە ئەوەی قورئانەکە گەیانەدوو، کە پێغمەبەرە ﷺ کە قورئانەکە بۆ دابەزیووە و گەوتوگۆی پێ کردوو، باردۆخی دابەزینەکە، وەک هۆکاری دابەزین و ئایەتی چیرۆکەکان و نەریتی ئەو کەسانە گەوتوگۆکەیان ئاراستە کراوە... هتد.

ئەو لە پێشدا لە تێبینییەکان لەسەر تەفسیر بە زمانەوانی باسمان کرد، لەو مەنەجەیی ئەبی عوبەیدە. ئەم دوو جۆرە کە باسمان کرد لە تەفسیرکردندا روو بەدەن ئەو لۆمە دەکریت و وەرناگیریت، چونکە بە شیوازیکی نەگونجاو تەفسیری قورئانی کردوو و بەشیوازیکی تەفسیری کردوو ئایەتەکە ئەو مەبەستە ناگەیەنێت.

بۆیە تەفسیری سەلەف بەم شیوازە نەبوو، ئەگەر لە موچاھیدەو تەفسیریکی لۆمەکراو هاتبێت، وەک ئەو تەفسیری بۆ ئەم ئایەتە خۆی گەورە دەفەرموێت: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ

﴿كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ [البقرة: ٦٥]، شیوازیان نەگۆرا بوو، وەک نموونە باس کراون، وەک ئەو نموونە (الحمار يحمل أسفاراً)^(٨٣)، ئەمە تەفسیریکی لۆمەکراوە کە لێوەی هاتوو، بەلام ئەم وتەییە لە پێشەواوەتی لە تەفسیرکردندا دەری نەکردوو، بگرە کەسیکی وەک سوڤانی سەوری دەلیت: (ئەگەر تەفسیریکی لە موچاھیدەو بۆت هات؛ بەستە).

^(٨٣) تفسیر القرطبي ٣٣٢/١، ئیمامی طەبەری پەدی داووتەو، نموونە تریش لەسەر لۆمەکراو هاتوو لە تەفسیری الطبري ٢٨٢/٣٠.

بۆ ئەوەی حوکم بدرێت بەسەر کتییکی تەفسیردا، ئەبێت تیروانین بۆ مەنەهە جی پشتبەستنی بەلگەکانی بکریّت.

بۆ نموونە موعتەزێلە کتیبەکیان لەم جوۆرە پەئییە لۆمەکراوێه، سەیری مەنەهە جیان بکریّت لە بەلگەهێنانەویدا تەحریفییان کردوو، واتای هەندێ ئایەتیان لاداوه، بۆ ئەوەی یەک بگریّتەو لە گەڵ بیروباوێهەکیان.

لەگەڵ ئەوەی حوکم ئەدرێت بەسەر تەفسیرەکانیان کە لۆمە کراوه، وەکو تەفسیری زەمەخشەری، ئەمە ئەو واتایە ناگەیهنیت هەموو تەفسیرەکی لۆمە کراوه، بەلام تیشی دایە لەگەڵ حەق یەک دەگریّتەو.

تەفسیر بە مەئسور

لە هەندێ کتیی زانستەکانی قورئاندا هاتوووە کە تەفسیری بە مەئسور تەفسیری قورئانە بە قورئان، پاشان بە سوننەت، پاشان بە وتەى هاوێلان، پاشان وتەى تابعین، لە گەڵ باسی راجیایی لە گەڵ بەشداربوونی تابعین لە تەفسیری مەئسور، ئەم دابەشکارییە بۆ تەفسیری بە مەئسور تێروانیی لەسەرە، پێویستی بە روونکردنەوهی زیاتر هەیە.

ئەو ئالۆزییانەى هاتوووە لەسەر ئەو زاراوە، کە سائیک وتەى زانیانیان گواستۆتەوه کە وتەى تابعین نایتە بە لگە، پاشان لە کۆتایی لیکۆلینەوهی تەفسیری بە مەئسور: ئەوتریت پێویستە وەرگیری.

مەبەستە کە لەویدا ئەو هیە لەفری مەئسور وەسفیکى وردی پێ نەدراوە، ئەگەر بپرسیت: بۆ ناوێراوە تەفسیری بە مەئسور؟ ئایا تەنها زاراوەیە کە و واتایە کى نییە؟ یان مەبەست لێ ئەو هی لە پێخەمبەر ﷺ هاتوووە و بە تابعین کۆتایی پێ هاتوووە؟

بەلام پرسىاری یە کەم، وا دەردەکەوێت شتى وەها نەهاتوووە، چونکە ئەبێت ئەو زاراوەیە واتایە ک بەگەیهنێت.

دوو هەمیش دوو پەخنەى لەسەرە:

یە کەم: هێچیک لە بارەى تەفسیری قورئان بە قورئانەوه نەهاتوووە، بەلام ئەمە ئەچیتە بازنەى تەفسیری ئەو کەسەى تەفسیری پێ دەکات، وەکو موفەسیرە کە پێخەمبەرى خوايە ﷺ، ئەوا ئەبێتە "تەفسیری نەبەوى".

- ئەگەر موفەسیرە کە هاوێل بوو، ئەوا ئەبێتە "تەفسیری هاوێل".

- ئەگەر موفەسیرە کە تابعی بوو، ئەبێتە "تەفسیری تابعی".

پاشان تێبینی ئەو بکریت تەفسیری هاوێل یان تابعی بۆ قورئان بە قورئان ئەو تەفسیری بە پەئییە، چونکە رێگەى گەشتیان بۆ تەفسیرکردنى ئایەتیک

بە ئایەتێکی تر بە ڕەئی و ئیجتیهاد بوو، مەرج نییه هەرکەس تەفسیری ئایەتی بە ئایەت کرد ئێتر وەرەبگیرێت، پێ ئەچێت ڕەتکراو بێت، حوکمەکی لەسەر بنچینەی حوکمی هاوڵ و تابعی دەبێت.

ئەگەر پێویست بوایە هەرکەس تەفسیری ئایەتی بە ئایەت بکردایە و وەرەبگیرایە و هیچ شتێک ڕەت نەکرایەتەو، ئەو و تەو موحاهیدە تەفسیری ئەم و تەو خوای گەورە کردوو: ﴿قُلْ السَّبِيلُ يَسْرُهُ﴾ [عبس: ۲۰]، بەم و تەبەیی خوای گەورە: ﴿إِنَّا هَدَيْنَا السَّبِيلَ﴾ [الإنسان: ۳]، لە گەڵ ئەمەیش تەبەری تەفسیرەکی ڕەتکردۆتەو و گەراوەتەو بۆ و تەبەیی تر بەوێ (دەرچوونی لە سکی دایکید) ^(۸۴). ئەگەر وا بوایە تەفسیری (ئایەت بە ئایەتی تابعی) ئەبواوە پەيوەست بێ پێوێ و ئەبواوە تەبەری لێی لا نەدات، ئەمە لە کەمترین بیرکردنەو لێ شتێکی ڕوونە.

دووهم: گواستەوێ تەفسیر نەوێستاوێ لە چینی تابعیندا لە دوای ئەوانەو ئێتر و تەو نەهاتبێت، لە گەڵ ئەوێش کەسانی تر هاتوون پێشەوای تەفسیر بوون تێیاندا، و تەکانیان کۆکراوەتەو و پارێزراو، ڕێچکەکی ئەوانیش هەر ئەسەر بوو، بەلام ئایا وەکو تابعین؟ ئەوێ دەرەدەکوێت بۆم و پێم وایە ئەوێ پێی دەوترێت تەفسیر بە مەئسور و پێویستە وەرەبگیرێت، سێ جۆرە:

۱. ئەوێ لە پێخەمبەرەو ﷺ ڕیوایەت کراوێ لە تەفسیری قورئاندا.
۲. ئەوێ لە هاوڵەو ڕیوایەت کراوێ و حوکمی مەرفوعی هەیه؛ وەکو هۆکاری دابەزین و شتە غەیبیاتەکان.
۳. ئەوێ کە هاوڵان یان تابعین کۆران لەسەری، ئەمەیش پەيوەست ئەبێتە مەئسورەو، واجبە وەرەبگیرێت، چونکە کۆرا بوون ئەبێتە بەلگە.

(۸۴) تفسیر الطبری ۵۵/۳۰

بەلام تەفسیری هاوێڵ ئەگەر کۆپا بوون لەسەری، یان ھۆکاری دابەزین، یان ھەواڵدان لە شتە غەیبیاتەکان، ئەو ھەوای ھەووی ھەبە، ھەبە و ھەبە ھەبە.

جگە لەمە ئەچیتە بەشی ئیجتیھاد و پەرئییەو، ئیتر چوونیە کە ئەگەر پشتی بە زمانەوانی یان جگە لە کەرەستەکانی ئیجتیھاد لە تەفسیرکردندا بەستبیت. تەفسیری تابەین پەییو ھست ئەبیتە تەفسیری بە مەئسور ئەگەر کۆپا بوون لەسەری، جگە لەو ئەبیتە تەفسیری بەرەئیی. لە پشیدا بەدریژی باسما کردوو لە تەفسیری هاوێڵ و تابەیدا، ئەتوانی بۆی بگەرێتەو.

پاجودایی سەلهف له تەفسیردا

پاجودایی شتیکی سروشتییە له مرۆفدا، هەموو کەسیک له گۆشەنیگایە کەوێ بۆ بابەتەکان دەروانی و حوکمی لەسەر ئەدات، بەپێی تیگەیشتن و ئیجتیهاداتی خۆی، ئەکرێت ئەو پاجوداییە کە هەیه له تەفسیردا بکریت بە دوو بەشەو:

۱. پاجودایی جۆری (التنوع).

۲. پاجودایی دژبوون (التضاد).

ئەم دوو جۆرە پوویداوە له تەفسیری سەلهفدا، بەلام جۆری دووهم کەمتر. شیخوئیسلاام ئاماژە کردووە بە پاجودایی دژبوون له دواي گێرانهوی پاجودایی جۆری: "له گەڵ ئەویشدا ئەبێت پاجودایی هەبێت، هەروەکو چۆن بوونی هەیه له نمونەي ئە حکامەکاندا"^(۸۵).

ئاماژەي بە پاجودایی جۆری کردووە له سەلهفدا: ئیسحاق، سوفیانی کۆری عەهینە و حەسەن، کە پێشەوا محەمەدی کۆری نەسری موززی کە له سالی (۲۹۴) کۆچی دواي کردووە لێناوە پیاوێت کردووە.

پێشەوا محەمەدی کۆری نەسری دەلیت: بیستم له ئیسحاقەو دەیووت: ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ [النساء: ۵۹]، ئەکرێت تەفسیری ئەو ئایەتە زانیان و پێشەواي لەشکر بێت، چونکە یەك ئایەتە و زانیان هەر یەکە و بە شیوازیك تەفسیریان بۆ کردووە، ئەمە نابێتە پاجودایی. هەروەها سوفیانی کۆری عەهینە دەلیت: نابێتە پاجودایی له تەفسیری قورئاندا، ئەگەر وتە کە تەواو بوو.^(۸۶) دەلیت: ئەکرێت شتیك دەریخات کە پاجودایی هەبێت له پڕۆالەتدا له (الخنس)؟ عەبدوللای کۆری مەسعوود دەلیت: مانگای دەشتییە (وەحشی).

^(۸۵) مقدمة أصول التفسير ۵۴.

^(۸۶) فتح القدير ۱۲/۱، فقد ذكره أن القول أخرجه سعيد بن منصور في سننه، و بيهقي في كتاب الرؤية و ابن المنذر في تفسيره.

عەلی دەلێت: ئەستێرە. سوفیان دەلێت: هەردووکی هەر یەکێک، چونکە ئەستێرە بە پوژ دیار نامێت، بە شەودا دەردەکەوێت، دەشتەکیشت -و- حشی - ئەگەر مەرووف ببینێت خۆی دەشارێتەووە لە دۆلێک لە شتێکدا، ئەگەر مەرووفیش نەبینێت دەردەکەوێت. سوفیان دەلێت: هەموویان بە واتای (الخنس)ە. ئیسحاق دەلێت: ئەو بەراست زانراوە کە لە هاوێلانەووە هاتوووە لە تەفسیری (الماعون) واتیان کردوووە، هەندێکیان وتووین: (الزكاة)، هەندێ تر بە (العاریة المتاع) تەفسیریان کردوووە، یانی ئەو شتێ وەرگیرێت و سودی لێ ببینی و بۆ خواوەنەکە ی بگەرێنیتەووە. عیكرمه و تووێهێ: (الماعون) پەلەرزەکە (الزكاة) و (العاریة المتاع) بەشێکە لێ.

ئیسحاق دەلێت: کەسانێک بەو واتیانە نەزان بوون، ئەگەر وشە یەک هاوێشێ و وشە یەکێ تر نەبایە دەیانوت: ئەو پاجوداییە. حەسەن دەلێت: هەرکەس پێی وایێت ئەو پاجوداییە: ئەوانە کەسانێک ئەیهێنن کە عەجەمن (لە عەرەب نین).^(۸۷)

شیخولئیسلام کە لەسالی (۷۲۸ك) کۆچی دوایی کردوووە، لە کتیی (المقدمة في أصول التفسير) بەدریژی باسی کردوووە.^(۸۸) هەر وەها شاتبی کە لە سالی (۷۹۰ك) کۆچی دوایی کردوووە، لە کتیی (الموافقات) لیکۆڵێنەووە کە تەواوی لەسەر پاجودایی جوړی بای کردوووە، لەو بەشێ گێراوە کە حیسابی پاجودایی بۆ نەکردوووە.^(۸۹) شاتبی دەلێت: ئەو پاجوداییە کە لا ناكریت بەلایەووە و بەگرنگ دانانرێت، دوان:

۱. ئەو وتانە کە هەلەن و پێچەوانە شتێکی یەکلایی براپێتەووە لە شەریعەدا، لەپێشدا ئاگادارکردنەووە لەسەر دراو.
۲. لەڕۆڵەدا پاجودایی هەبێت بەلام لە راستیدا بەوشێوە نەبێت، ئەمە

^(۸۷) السنه ص ۸۷.

^(۸۸) ص ۳۸-۵۵، وعلیه اعتمدت في البحث، اقتضاء الصراط المستقيم ۱/۱۸۲-۱۳۰.

^(۸۹) الموافقات ۴/۱۴۰-۱۴۴.

زۆرجار لە تەفسیری قورئان و سوننەت پروو ئەدات، لە موفەسیرین دەبێزێت لە سەلهفەوێ گواستراوەتەوێ لە واتای لەفزه‌کانی قورئان و تە گەلیکی جودا لە پرووالەتدا، بەلام ئەگەر لای وردبیتەوێ ئەبێنی و ئەگەیی بەوێ لەسەر دەستەواژەیه‌ک وەکو یەک واتا، ئەو و تانە ئەگەر بکریت کۆ بکریته‌وێ و تەکان بە کۆکردنەوێیان بەبێ تیکدانی مەبەستی بێزەرەکیان، راست نییه‌ بگواستریته‌وێ و پێی بوتریت راجودایی...^(٩٠).

شیخ محەمەد سالح عوسەیمین راجودایی دا بەش کردووە بۆ دژ و جوړیتی (التضاد والتنوع)، تێیدا پشتی بە لەفز و واتا بەستوو، ئەویش سی جوړه: یەکەم: راجودایی لە لەفزه‌کەیدا یە و لە واتاکەیی نییه‌.

دووەم: راجودایی لە لەفز و واتاکەیدا هەیه، ئایەتەکە دوو واتا هەڵدەگریت چونکە دژی یەکتر نین، واتای ئایەتیکان ئەدریت بەسەر ئەوێتر و تەفسیری پێ دەکریت.

سێیەم: راجودایی لە لەفزه‌کە و واتاکەیشدا هەیه، واتای هیچ ئایەتیکان نادریت بەسەر ئەوێ تریان بە هۆی بوونی دژ لە نێوانیان، ئەو ئایەتەیی کە راجحزە (پەسەندترە) وەردەگریت بە هۆی بەلگەیی سیاقی ئایەتیکێ ترەوێ.^(٩١)

پێناسەی راجودایی جوړیتی و راجودایی دژ:

راجودایی جوړیتی: ئەو ئایەتەیه‌ کە هەموو ئەوانەیی واتایان بۆ کردووە دروستە، ئەگەر دژیه‌ک نەبوون، هەریەک لە دوو و تەیه‌ک لەوانەیی وتویانە واتای ئەوێتریان ئەدات، بەلام ئاماژە و دەربرپیان جیاوازه‌.

ئەکریت دوو واتای جیاوازیان هەبێت بەلام نەفی یەکتر نەکەن، ئەم و تەیه‌ دروست بێت و ئەوێ تریشیان دروست بێت، ئەگەر ئەم واتایەیان نەبێت ئەوێتریانە.^(٩٢)

^(٩٠) الموافقات ١٤٠/٤

^(٩١) أصول التفسير ٣١/٣٠

^(٩٢) اقتضاء الصراط المستقيم ١٢٩/١

پاجودایی دژ: ئەو دوو وتەییەکانیە کە نەفیی یە کتر دەکەن کە ناكریّت هەردووکیان پێکەوه بن، ئەگەر یەکیکیان وەرگیریّت ئەبێت ئەویتیاریان پەتەبکریتەوه.^(٩٣)

جۆره کانی پاجودایی جۆریتی:

شیخولئیسلام پاجودایی جۆریتی دابەش کردووه بۆ چوار جۆر:

١. هەریەکیک لە موفەسیرەکان بە شیوازیك دەربڕینیان بۆ واتاکە ی کردووه، دەربڕینی ئەمیان لەوێتر ناچیت. ئاماژە بۆ واتای ناوه کە دەکات، کە لەواتای ئەوی تر ناچیت، لەگەڵ ئەوهیشدا ناوه کە هەر یەک ناوه، واتاکردنیان بۆ ناوه کە جیاوازه.

٢. هەر یەک لە موفەسیرەکان باسی ناوه گشتییە کە (الاسم العام) هەکیان کردووه هەندیک لە جۆریتیە کە ی بە شیوازی نموونهوه.^(٩٤)

٣. ئەکریت لەفزه کە دوو شت هەلبگریّت، یان بەهۆی ئەوهی هاوبەشن لە زمانهوانی، یان ئەوهیە لەسەر یەک واتا پێکەوتوون.

٤. ئاماژە بە واتاکە ی کراوه بە لەفزانیک نزیك لە یەکترهوه.

شاتبی ئاماژە ی بە سی لەمانه کردووه، نموونه ی بۆ هیناوهتهوه.

پوونکردنهوه یان بە نموونهوه:

جۆری یەکەم:

شیخولئیسلام دەلیت: هەر یەکیک لە موفەسیرەکان بە شیوازیك دەربڕینیان بۆ واتاکە ی کردووه، دەربڕینی ئەمیان لەوێتر ناچیت. ئاماژە بۆ واتای ناوه کە دەکات، کە لەواتای ئەوی تر ناچیت، لەگەڵ ئەوهیشدا ناوه کە هەر یەک ناوه واتاکردنیان بۆ ناوه کە جیاوازه.

^(٩٣) اقتضاء الصراط المستقیم ١/ ١٣٠.

^(٩٤) مقدمه جامع التفاسیر للراغب الاصفهانی ٦١.

شاتبی دەلیت: باس له شتانیك كراوه و گواستراوه ته وه پێكده كهون
یه كده گرنه وه له واتادا، چونكه ده گه پێنه وه بۆ یه ك واتا، تهفسیر كردن تێیدا
له سه ر یه ك وته ده بیّت، به هۆی ئه وهی جودایی هه به ووه له له فزه كه دا
وايانزانیه ووه كه راجوداییه کی بنچینه ی و راستیه. ئهم جوړه به راجیایی
دانه نراوه. ئهمه يش به هۆی ئه وه دیت زیاتر له وه سفیک هه لده گریت، ئهمه
له زمانه وانیدا هاتوه، وه كو (سیف) پیتی ده وتریت (المهند) و (الصارم). بۆیه
پیتی وتراوه (المهند)، وه سف كراوه به وهی كه هندیه، بۆیه پیتی وتراوه
(الصارم)، به هۆی نه بوونی نه رمی تێیدا و به هیزییه كه یه وه، هه رچه نه
ده ربړینه كان جیاوازن به لām ئاماژهن بۆ یه ك شت.

هه روه ها شیخولئیسلام مـوونه ی بۆ هیئاوه ته وه ده رباره ی راجودایی
ده ربړینی موفه سی ره كان، وه كو له وهی خوای گه وه ده فه رمویت: ﴿أَهْدَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ [الفاتحة: ٦]، هه ندیک وتویانه (قورئانه) واتا
شوینكه وتوانی، هه ندیکی تر وتوویانه: ئیسلامه.

شیخولئیسلام ده لیّت: ئهم دوو وته یه پێك كه وتوون له پرووی واتاوه،
چونكه دینی ئیسلام شوینكه وته ی قورئانه كه یه، به لām هه ر یه ك له مانه
به شیوازیك وه سفیان كردوه ئهم له ئه ویتریان ناچیت و جیاوازه، وه كو ئه وهی
له فزی (الصراط) وه سفی سییه می بكریت. وه كو ئه وهی وتراوه، ده لیّت: السنة
والجماعة، هه روه ها ده وتریت: پێگایی په رستش (طریق العبودیه) یه و،
ده وتریت: گوپراهی خاوا پیغه مبه ره ﷺ (طاعة الله ورسوله)، هه روه ها
مـوونه ی ئه مانه. ئه وانه هه موویان ئاماژه یان بۆ یه ك شت كردوه، به لām
هه ریه ك له وانه به وه سفیک وه سفیان كردوه.

شاتبی تەفسیری بۆ (السلوی) کردوو، دەلیت: ئەو بەلندەیه که هاوشیوێ (السمانی) یه^(۹۵)، وتوانه بەلندەیه کی سووره سیفه تی بهو شیوێه، ئەوتریت بەلندەیه که له هینده و گەورەتره له چۆله که. دەلیت: له م بهشەدا فراوانی هه‌بووه له‌سه‌له‌فدا له تەفسیرکردنی شتیکدا باس له سیفه‌تیک یان شیوازیکی کراوه له ئایه‌ته‌که‌دا، فراوان بوون له باسکردنی وه‌سفه‌کانی تریش که باسکرایت له ئایه‌تیک تری، ئەگەر به‌شیوازیکی راسته‌وخۆش ئاماژه‌ی پێ نه‌کردبێت.

بۆ نموونه‌ی ئەوه له تەفسیری ئەم وته‌ی خوای گه‌وره: ﴿يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءِ مَوْرًا﴾ [الطور: ۹]، (المور) ئاماژه‌یه له‌سه‌ر (تردد)^(۹۶) به واتای چوون و هاتنی خێرا له‌سه‌ر شیوازیکی ناریک. له تەفسیری سه‌له‌فدا هاتوو: (تدور السماء دورا، مورها: تحريكها) - ئەجۆلێزێن - هه‌روه‌ها (مورها: استدارتها وتحريكها لأمر الله) سوورانه‌وه‌ی و جۆلانه‌وه‌ی به‌ فه‌رمانی خوا، یان (مورها: موج بعضها في بعض)، شه‌پۆلی هه‌ندیکی به‌سه‌ر ئەوی تری دا، یان (مورها: تشققها) شق شه‌قبوونی.^(۹۸)

ئێین عه‌تییه ده‌لیت: (هه‌موو ئەمانه تەفسیری به واتان، چونکه به‌رزیی ئاسمان ئاماژه به هه‌مووی ده‌کات).^(۹۹) ئەبێت لێره‌دا ئاگاداری ئەوه بیت له‌م وتانه‌دا له‌فرێک نییه راسته‌وخۆ ئاماژه‌ی پێ بکات، به‌لام که‌سی موفه‌سیر ئاماژه به شتیک ده‌کات که واتای ئاسمان ده‌گه‌یه‌نێت، ئەگەر چی له‌فه‌زه‌که ئاماژه به‌وه نه‌کات، وه‌کو ئەوه‌ی (المور) تەفسیر کراوه به (التشقق). هه‌روه‌ها له‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿وَكَاَسًا دِهَاقًا﴾ [النبا: ۳۴]، به سێ شیواز

^(۹۵) "که به کوردیی خۆمان پێی دوتریت (کۆله‌فه)". وه‌رگێڕ

^(۹۶) معجم مقاييس اللغة ۲/۲۸۴/۵.

^(۹۷) هذه المعاني في القاموس المحط مادة (مور).

^(۹۸) تفسير الطبري ۲۷/۲۱.

^(۹۹) تفسير ابن عطية ۱۵/۵۳.

ئاماژەى پیکراوه:

۱. پیکراو (ممتلئة).

۲. يهك له دوايى يهك (متتابعة).

۳. پاك (صافية).^(۱۰۰)

ئاماژەى يهكەم ئەو يەكە راستەوخۆ لە فزەكە دەگەيەنیت، وەسفەكانى دواى ئەو راستەوخۆ ئەو لە فزە ناگەيەنن.

جوۆرى دووهم:

شیخولئیسلام دەئیت: هەر يهك له موفه سیره كان باسى ناوه گشتییه كه (الاسم العام) هەكەيان كردوو هەندیک له جوړیتییه كەى به نمونەوه.

شاتبى دەئیت: كاتيك باسى تەفسیرێك دەكریت له پیغەمبەرەوه ﷺ دەربارەى ئەو شتە، يان له هاوێلانەوه يان جگە لەوان، ئەكریت ئەو وتەیه هەندیک له لە فزەكە بگريتهوه، پاشان كەسیكى تر باسى بكات وتەكەى بەشیكى ترى لە فزەكە بگريتهوه، موفه سیره كان قسه يان لەسەر وتەكانى ئەوان كەردییت، وا گومانیان بردییت كە ئەو پاجوداییه. نمونەى ئەو، خواى گەورە دەفەر مویت: ﴿لَتَسْلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ [النكاح: ۸] ، وتراوه: (النعم) ئەمن، ئاسایش، تەندروستی، خواردن و خواردنەوه (الأمن والصحة والأكل والشرب). وتراوه: سووكردنى شەریعەتەكەى (تخفيف الشرائع). وتراوه: پەبەردنە بە هەستەوهى گوێ و چاو (الادراك بحواس السمع والبصر)، ئەمانەى كە باسکران هەمووى نمونە بوون بۆ (النعم).

شاتبى نمونەى بۆ هیناوتەوه بە وشەى (المن)، دەئیت: (ئەوهى كە هاتوو له واتای (المن) دا نانى تەنك، وتراویشە (زنجبیل) و، وتراوه

^(۱۰۰) تفسیر الطبری ۲۰-۱۸/۳۰.

(الترنجبین) ^(١٠١)، هەروەها وتراوە خواردنەووەیەك تێكەڵ بە ئاو کراوە، لەفزه که هەموو ئەمانە دەگرێتەو، چونکە خوا نەعمەتی خۆی بەسەردا پشەتوون، بۆیە لە فەرموودەدا هاتوو: (الکماء من المَن الذي أنزل الله على بني إسرائيل)، دۆمەلانی یەکیەک لەو نەعمەتانەی خۆی گەورە بوو پشەتووی بەسەر بەنی ئیسرائیلدا، (المَن) کۆمەڵە نەعمەتێکە خەڵکی باس لە تەگ تاکی دەکات.

ئەم جۆرە ئەچیتە ئەو بازەنەووە کە موفەسیرین باسیان کردوو لە ھۆکارەکانی دابەزین، ئەمە وەکو مەوونەن، ئەگەر وەتر ئەم ئایەتە دابەزیو دەربارەی ئەو، ئەگەر وەترایش جگە لە ھۆکارەکانی دابەزین، ئەمانە وەکو مەوونەن دەچنە ھۆکمی ئایەتەکەو. ئەم دوو جۆرە ییشوو بەزۆری هاتوو لە تەفسیری سەلەفدا. ^(١٠٢)

جۆری سییەم:

ئەکریت لەفزه که دوو شت ھەڵبگریت، یان بەھۆی ئەوێ ھاوبەشن. ^(١٠٣)

لە زمانەوانی، یان ئەوێ (مطواطي) ^(١٠٤). لەسەر یەك واتا پێککەوتوون.

مەوونە ی ئەوێ ھاوبەشی زمانەوانین لە قورئاندا: وەکو لەفزی (قسوة)

^(١٠١) "جۆرە پوەکێکی دپکاوێیە بۆ چارەسەر بەکاردێت، لە ھەندێ ناوچە (عاگولی) ی پێ دەتریت."

وەرگێڕ.

^(١٠٢) مقدمة في أصول التفسير، ص: ٤٩

^(١٠٣) لە لەفزه کەدا یەکن و لە واتادا جودان. وەکوو عین: بە واتای چاو ، چاوی کانیاو و ، جاسووس هاتوو، ھاوبەشی زمانەوانیش دەگرێتەو: وەکوو (أحرف التضاد)، ئەمە عەرەب بە کاری ھێناوە بۆ واتایەك و بۆ دژەکەشی، وەکو (الزن) بە واتای گومان و یەقینیش دێت.

^(١٠٤) مطواطي: پالەدان بوونی واتایەکی گشتییە لە ناو تاکەکانی، بوونی واتاکە ی پێکەوتوون و جودا نین، وەکوو ئینسان بۆ (زەید و عەمر)، ئەمە بەلگەی ئەوێ، ئەوێ لە ژێری کۆبۆتەو ژمارە یەکن بە یەك و واتای ھاوبەش، ئەگەر ھاوبەشیش نەبن، لە نێوان گوماندان، وەکو پێژە سپیتی ھێلکە و ماست، ھەردووکیان یەكسان لە سپیتیدا، بەلام ئەکریت یەکیان سپیت بیت لەوی تریان. جیاوازی لە نێوان (مشتک و مطواطي):

(مشتک) ئەبێت لە وەتە عەرەب ھاتبێت، بەلام (مطواطي) پێویست ناکات.

(مطواطي) پێویستە لە ناو تاکەکانیدا پێژە یەکیان یەكسان بیت، بەلام لە مشتەرە کدا پێویست ناکات.

وه كو خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝٥١﴾ [المدر: ٥١]، ئه وټريټ: (الرامي) واتا: (هاويزه)، ئه وټريټ: (الأسد) واتا: (شیر)، ئه وټريټ: (النبل) واتا: (تير).

شيوازيكي تر هاتوو له قورئاندا وه كو له فزي (عسّس). له وهى خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَّسَ ۝١٧﴾ [التكوير: ١٧]، وټراوه (عَسَّسَ) به وټاي: (أدبر) پشتيتي كړن، وټراوېشه: (أقبل) پووتيتي كړن.

مُؤُونَه‌ى (المُتَوَاطِيء) ئه وهيه له سهر يه ك واتا پي ككه وټوون: ئه وړانا وهيه ئه كړيت بؤ دوو شت بگه پريته وه، هه روه ها ناوى جنسه كان (په گهزه كان)، وه كو (الفجر، العصر...)، ئه وه سفانه ي كه زياتر له شتيك تييدا به شدارن، وه كو (الخنس، النازيعات).

مُؤُونَه‌ى وړاناوېش: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمَلَقِيهِ ۝٦﴾ [الانشقاق: ٦]، وړانا وه كه له م وشه يه دا: {فَمَلَقِيهِ}، ئه كړيت بؤ (الكدح) بگه پريته وه، ئه كړيت بؤ (الرب) بگه پريته وه.

مُؤُونَه‌ى ناوى جنسه كان (په گهزه كان): وړاجودايي هه يه له تفسيري (الفجر)، وه كو خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَالْفَجْرِ ۝١﴾ [الفجر: ١]، ده وټريټ: گشتييه بؤ هه موو فه جريك، ئه وټريټ: يه كه م فه جري له (ذي الحجة)، ده شوټريټ: يه كه م فه جري، له پوژي ساله كه.

مُؤُونَه‌ى وه سفه كان، له فزي (الخنس): ئه وټريټ ئه وه مانگاي ده شته كييه و ئاسكه، ئه وټريټ: هه ساره و ئه ستيره كانه. له م جوړانه، ئه كړيت ئه م وټانه بچنه بازنه ي وټاي ئايه ته كه وه، هه موو وټه كان هه لگريټ.^(١٠٥) هه روه ها ئه كړيت له هه موو ياندا يه كيكيان په سهند بيت، ئه وه يان وه ربگيريټ و ئه واني تر پټ بگريته وه.

^(١٠٥) مقدمة أصول التفسير ٥٠، مقدمة جامع التفاسير ٩٨.

جوړی چوارهم:

ثامازهی به واتاکه‌ی کراوه به له‌فزانیکې نزیك له یه‌کتره‌وه.
 وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿أَنْ تَبْسَلَ﴾ [الأنعام: ۷۰]، و‌تراوه
 (تحبس) زیندانی، (ترته‌ن) بارمته. خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا مَسَّنَا﴾
 ﴿مِنْ لُّغُوبٍ﴾ [ق: ۳۸]، ئیبنو عه‌بباس و موجهید ده‌لین: (نصب) هیلاکی.
 ئیبن زهید ده‌لین: (عناء) نار‌ه‌حه‌تی. سوفیان ده‌لین: (سامة) بی‌زاری.

هۆکارەکانی راجودایی لە تەفسیری سەلەفدا

بوونی راجودایی لە خوی مرۆفدایە و بەشێوازیکی ئێ ناییتەوه، ئەوهیش ویستی خوای گەورەیه. لەزمانیاندا جودایی هەیه، لە پەنگیان، لەبیربواوەریان، لە بیرکردنەوهیان...هتد. ویست و بوونی راجودایی لە نێوان زانایانی ئوممەتدا لۆمە نییه لەسەریان، هیچ کۆمەڵەیەک سەلامەت نەبوو لەمە.

راجودایی لە تەفسیردا هەیه هەرۆک چۆن لە حوکمەکاندا هەیه، ئەوهی بۆتە سەبەب و هۆکار بۆ واجبوونی راجوداییەکە لە دەقدا، ئەوهی زانراوە لای موجتەهیدین، دوو شتە:

یەکەم: راجودایی موجتەهیدین لەناو زانایان لە تێگەشتنیان.

دووەم: یان ئەوهیه دەقەکە زیاتر لە واتایەک هەڵدەگرێت.

بۆیه راجوداییەکە هەندێکی دەگەرێتەوه بۆ موجتەهید و هەندێکی دەگەرێتەوه بۆ دەقەکە.

نووسین لە بارەی هۆکارەکانی راجودایی لە تەفسیردا کەمن، هەندێک هۆکار پێواوەت کراوە، ئێبن جوزە لە پێشەکی تەفسیرەکید، رسالەیهکە نوسراوە دەربارەی هۆکارەکانی راجودایی بە ناوێشیانی (اختلاف المفسرين: أسبابه وآثاره).^(١٠٦)

ئەتوانرێت سوودی لێ ببینرێت لەم بابەتەدا لەوهی کە نووسراوەت دەربارەی هۆکارەکانی راجودایی زانایان بەشێوهیهکی گشتی، گرنگترینان ریسالە ی ئێبن سەیدی لێتەلیوسیە بەناوی (الإنصاف في التنبيه على المعاني والأسباب التي أوجبت الاختلاف بين المسلمين في آرائهم). هۆکاری گرنگیهکە بۆ ئەوه دەگەرێتەوه، باسی هەندێ هۆکاری ئایەتەکان راجودایی زانایانی تێدا کردوو و هۆکاری راجودایەکانی پوون کردۆتەوه.

^(١٠٦) رسالة علمية لنيل درجة الدكتوراه، قدمها الشيخ سعود بن عبدالله الفينسان.

هۆکاری راجودایی لە نیوان موفه‌سیره‌کانی سه‌له‌فدا:

١. (الأشتراك) هاوبه‌شی:

ئەو لەفزیه‌یه‌ که له دوو واتا زیاتر بگريته‌وه له زمانی عه‌ره‌دا.
(اشترک) ئە کریت له واتای دژ به‌یه‌ك (أحرف التضاد) بێت، ئە کریت به‌م
شیوه‌یش نه‌بێت. ئە‌گەر له واتای دژ به‌یه‌ك بوو، ئە کریت ئایه‌ته‌که‌ هه‌ردوو
واتاکه‌ی به‌سه‌ردا بدری‌ت، ئە‌بنه‌ دوو لیکدانه‌وه و تەفسیر بۆ ئایه‌ته‌که‌،
ئە کریت ئە‌مه‌ بێته‌ شوینی راجوداییه‌ که.
جاری وا هه‌یه‌ هه‌ردوو واتاکه‌ هه‌لناگری‌ت، ئە‌بێت وته‌یه‌کیان وه‌ربگری‌ت
و ئە‌ویتریان ره‌ت‌بکری‌ته‌وه.

بۆ نمونه‌:

أ- هاوبه‌شی دژ به‌یه‌ك (المشترک المتضاد): که دروسته و هه‌ردوو واتای
ئایه‌ته‌ دژ به‌یه‌که‌که‌ هه‌لده‌گری‌ت، ئە‌بنه‌ دوو لیکدانه‌وه بۆ ئایه‌ته‌که‌، وه‌کو
له‌فزی (عس‌س) له‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی‌ت: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَّسَ ۝١٧﴾
[التکویر: ١٧]، له‌فزی (عس‌س) تەفسیر کراوه به‌ (أقبل) پرووتی‌کردن و تەفسیریش
کراوه (أدبر) پشت تی‌کردن، ئیبنو عه‌باس، قه‌تاده و ئیبن جوبه‌یر به‌وه‌ی
یه‌که‌م تەفسیریان کردوه. ئیبنو عه‌باس و ئیبن زه‌یدیش به‌وه‌ی دووه‌م.^(١٠٧)
نمونه‌ی ئە‌مه‌ دروسته ئایه‌ته‌که‌ هه‌ردوو واتا دژبه‌یه‌که‌که‌ هه‌لده‌گری‌ت،
ئە کریت له‌فزی (عس‌س) ئاماژه‌ بێت به‌ سه‌ره‌تای شه‌و و کۆتاییه‌که‌ی،
ئاماژه‌ی پێ کرایی‌ت به‌یه‌ك له‌فزی ته‌نها، ئە‌گەر به‌ دوو له‌فزی به‌اتبا به‌م شیوه‌
ده‌بوو (واللیل إذا أقبل وأدبر).

ب- (المشترک المتضاد): که ناگری‌ت ئایه‌ته‌که‌ هه‌ردوو واتاکه‌ هه‌ل‌بگری‌ت،
به‌ل‌کوو پێویسته‌ یه‌ك وته‌یان وه‌ربگری‌ت و ئە‌وه‌ی تریان نه‌فی بکری‌ته‌وه، وه‌کو

^(١٠٧) أقوالهم في تفسير الطبري ٧٨/٣٠.

له فزی (قرء) له وهی خوی گه وړه دهفه رمویټ: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْزِقْنَ أَنْفُسِهِنَّ

ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ﴿٢٢٨﴾ [البقرة: ٢٢٨]، له زمانی عه ره بدا هاتوو به واتای (الطهر) پاکبوونه وه و به واتای (الحیض) سوړی مانگانه. به واتای یه که م زهیدی کوری سابت، ئین عومه ر، عائشه و زوهری ړیوایه تیان کردووه.

به واتای دووهم عومه ر، ئینو مه سعود، ئه بی موسا، عوبادهی کوری سامت، ئه بی دهر داء، عیکریمه، زوحاک، سوفیانی سه وری و سوددی،^(١٠٨) ړیوایه تیان کردووه.

له م غوونه دا ناکریت به هه ردو و اتاکه ږیکه وه و اتا بکرین، بویه ته گه و ته به کیان وه رگیرا ږیوسته ته و یت نه فی بکریت، داواکراوه له ئافره تانی ته لاقدار، یان سئ پاک بوونه وه، یان سئ سوړی مانگانه چاوه ړی بکه ن.

ج- (المشترك) به لام له شیوازی (التضاد) دژ نیه ته مانه ش زورن، وه کو له فزی (العتیق): له وهی که خوی گه وړه دهفه رمویټ: ﴿وَلَيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ

الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ [الحج: ٢٩]، دوتریت: (العتیق) به واتای: (القديم) دیرین، ته مه ش و تهی حه سهن و ئین زهیده، ده شو تریت: (العتیق) به واتای (المعتق من الجبابرة) ئازاد کراوه له وهی هچ زالمیک دهستی به سه ردا بگریټ، به واتای (المحرر لا يملكه احد) ئازاده و مولکی هچ که س نیه، مواهید، قه تاده و ئین زوبه یر^(١٠٩) وایان فه رمووه. دروسته له فزه که ته م و اتایانه هه لبرگریټ.

د- (الاشتراك) هاو به شیه که هه ندی جار له ناوه که دایه: وه کو (قسورة) به واتای (الاسد) شیر و (الرامي) هاو ږهر هاتوو. هه روه ها (الصريم): به واتای شه و و ړوژیش هاتوو. هه ندی جار له ته فعالی شدا دیت وه کو (ظن) به واتای: (شك و اليقين) هاتوو.

^(١٠٨) أقوالهم في تفسير الطبري ٤٣٩/٢، وما بعدها.

^(١٠٩) تفسير الطبري ١٥١/١٧.

٢. راجودایی موفه‌سیر له (الضمیر) راناودا:

یه‌که‌م: ئەکریت له ئایه‌ته‌که‌دا زه‌میرێک بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ باسکراویک زیاتر. وه‌کو ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا فَلَمَّا كَانَ فِي الْإِنشِقَاقِ ٦﴾ [الانشقاق: ٦]، ئەوتریت: (تلاقي ربك) گه‌یشتن به‌ په‌روه‌ردگارت، ئەشوتریت: (تلاقي عملك) گه‌یشتن به‌ کرده‌وه‌کانت.^(١١٠) هه‌ردووکی دروسته‌ و هه‌لگری ئه‌و واتایه‌یه‌، چونکه‌ مروّف ده‌گاته‌وه‌ به‌ په‌روه‌ردگاریش و کرده‌وه‌کانیشی. نموونه‌یه‌کی تر خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ٧﴾ [العاديات: ٧]، (ها) که‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ دوو وته‌ی (الکنایه)،^(١١١) که‌ بۆ ئه‌م دووانه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌:

یه‌که‌م: (أَنْ مَرَجَعَهَا إِلَى اللَّهِ) بۆ خوای گه‌وره‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌، ئه‌مه‌ وته‌ی ئیبنو عه‌باس و ئیبن جوهره‌یجه‌.
دووهم: (أَنْ مَرَجَعَهَا إِلَى الْإِنْسَانِ الْكَنُودِ) بۆ مروّفه‌ که‌ خۆی ده‌گه‌ڕێته‌وه‌، ئه‌مه‌ ئیبنو عه‌باس رپوایه‌تی کردووه‌.^(١١٢)

دووهم: ئەکریت له ئایه‌ته‌که‌دا دوو راناو (ضمیر) هه‌بن و هه‌ریه‌که‌یان بۆ شتێک بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ ئه‌ویت نه‌گه‌ڕێته‌وه‌، ئه‌و کات ئایه‌ته‌که‌ زیاتر له‌ واتایه‌ک هه‌لده‌گریت، هه‌ر یه‌ک له‌ موفه‌سیره‌کان یه‌کیک له‌م واتایانه‌ باس ده‌کات، وه‌کو ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ١٠﴾ [فاطر: ١٠]، له‌ له‌فزی (يَرْفَعُهُ) دوو راناو هه‌یه‌:
- (الضمیر الظاهر) راناوی ئاشکرا: که‌ (ها) که‌یه‌، له‌ مه‌حه‌لی نه‌سه‌به‌دا ده‌بیته‌ (مفعول به‌).

^(١١٠) معانی القرآن للزجاج ٣٠٤/٥.

^(١١١) "شاردنه‌وه‌ی واتایه‌ له‌گه‌ڵ باسکردنی به‌لگه‌و ئاماژه‌ له‌سه‌ری". وه‌رگیڕ.

^(١١٢) تفسیر الماوردی ٥٠٢/٤، وزاده‌ المسیر ٢٧٩/٨.

- (الضمير المستتر) پړانوی ناديار: له مه حەلی ړه فعه دا ئه بېته فاعل (بکهر). هەر يه کيک له مانه ده گه ړېته وه بۆ شتيک، که ناگه ړېته وه بۆ ئه ويتريان. (الضمير الظاهر) که ده گه ړېته وه بۆ (الكلم الطيب)، واکا هې ده بېته: (العمل الصالح يرفع الكلم الطيب) کرده وهی چاک وتهی چاک بهرز ده کاته وه. (الضمير المستتر) پړانوه شاراوه که بۆ خواي گه وړه ده گه ړېته وه، واکا هې ده بېته: (والعمل الصالح يرفعه الله) کرده وهی چاکه خواي گه وړه بۆ لای خوۍ بهرزی ده کاته وه؛ ئه مه وتهی قه تاده و سودديه. ئه کریت هه روها بگه ړېته وه بۆ (الكلم الطيب)، واکا هې ده بېته: (والعمل الصالح يرفعه الكلم الطيب) کرده وهی چاک وتهی چاک بهرزی ده کاته وه. ئه مه وتهی حه سه ن و يه حياي کورې سه لاهه. ^(۱۱۳)

۳. ئه کریت له رسته که دا (حذف) لادراو هه بېته:

ئه کریت له کاتي ليکدانه وه هه لسه نگاندن بۆ نادياره که له واکا هېک زياتری هه بېته، دواتر هه ريه ک باسی يه کيک له و واکا يانه يان کردووه که هه يه تی. وه کو ئه وهی خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ [النساء: ۱۲۷]

۱۲۷، ئه وهی که په يوه ست ئه بېته به (ترغبون) دوو ده ربړينه:

يه که م: (ترغبون في نکاحهن)، ئه مه وتهی عايشه و عوبه يديه.

دووهم: (ترغبون عن نکاحهن)، ئه مه وتهی حه سه نه. ^(۱۱۴)

له يه که مدا: ئه يانه وويت هاوسه رگيري له گه لياندا بکه ن، له دووهمدا: نايانه وويت هاوسه رگيري له گه لياندا بکه ن.

نمونه يه کی تر خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ [الحجاء: ۲۳]

۲۳، ده ووتریت ئه وهی بۆ (علم) ده گه ړېته وه دوو وته يه:

^(۱۱۳) تفسير الماوردی ۳/ ۳۷۰، الانصاف للبطلیوسي ۵۸.

^(۱۱۴) تفسير الماوردی ۴/ ۲۲.

یەكەم: (على علم من العبد بضلالة) بەندهیهك كه خاوهنی زانستیشه، بهلام بۆته هۆی گومرای.

دووهم: (على علم من الله بضلالة) خوای گهوره گومرای کردوو ه چونكه زانیاری هیه و دهزانیته شایهنی گومراییه، ئەمه وتهی ئیبنو عەباسه. ^(۱۱۵)

٤. لەفزهكه زیاتر ههڵدهگریت له رووی گوڤرانی لەفزهكهی (تەصریف) له زمانهوانیدا:

كه ههر موفهسیرێك ئایهتهكهی لهسهر شیوازیکی (تصریف) تهفسیریان کردوو. وهكو، لهفزی ﴿يُضَارَّ﴾ لهوهی خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ [البقرة: ۲۸۲]، له تهسریفدا ئەم لەفزهش (یضارر) ههڵدهگریت، ئەشکریت ئەمەیش (یضارر) ههڵبگریت.

لهسهر ئەگهري یهكهم: ئەبێت پێگري بکریته لهوهی زیان به نووسهر و شاهیدهكه بگات، واته لهوهی ئەگهر زیانیکیان بۆ هاته پێش. ئەمه وتهی ئیبنو عەباس، موجهید، عهتاء، عیكرمه، زوحاک، سوددی و په‌بیعه. لهسهر ئەگهري دووهم: ئەبێت پێگري بکریته لهوهی نووسهرهكه و شاهیدهكه زیان بگهیهنن، واته نوسهرهكه و شاهیدهكه ئەگهر زیان بگهیهنن، ههروهها ئەمه وتهی تاوس، ههسەن و قهتادهیه. وهكو ئەوهی خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿لَا تُضَارَّ وَلِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ﴾ [البقرة: ۲۳۳].

٥. جوړی بهکارهێنانی عه‌رب بۆ لەفزهكه له رووی بههیزی واتای نزیکي و واتای دووریتتی:

هه‌ندیکیان واتای لەفزهكه‌یان کردوو به واتایه‌کی نزیك و ئاشکرا له لەفزه‌که‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ندیکی تر واتایان کردوو به واتایه‌کی دوور، ئەم

^(۱۱۵) تفسیر الطبری ۱۳۴/۳، وما بعدها.

جۆره نزیکه له (المشترك) هاوبه شه وه. وه کو خوای گه وه دهفه رمویت:
﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ [المدر: ٤]، هه ندیک له موفه سیرین به و پۆشاکه ی که
ناسراوه تهفسیریان کردووه، که ئهمه یش ئیبنو عه بباس، تاوس، ئیبن سیرین و
ئین زهید بهم شیوازه ڤیوایه تیان کردووه.
هه ندیک به پۆشاکه نه فس تهفسیریان کردووه، ئهم واتایه دووره و لاوازه،
ئهمه موجهید و قه تاده ڤیوایه تیان کردووه. ^(١١٦)

ئموونه یه کی تر: ﴿وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ﴾ [هود: ٩١]، له چیرۆکی
شوعهیدا، ئه وتری: مه به ست له (الرجم) دوو وتهی هه یه:
یه که م: (لرجمناک بالحجارة) ڤه جمکردن به به رد.
دووهم: (لرجمناک بالسب، والشتم) ڤه جمکردن به جنیو و سوکایه تی.
واتای یه که م نزیکه و خیرا ده چیه می شه که وه، ئیبن عه تییه ده لیت: ئهمه
ئاشکرایه و ^(١١٧)، دووهم ئه گهر ئه وه یش بگه یه نی ت دوورتره له واتای
یه که مه وه.

٦. ئایه ته که دهخولیتته وه له نیوان ئه حکام و نه سخدا:

هه ندیک وه کو نه سخ حوکمی پئ ده کات، هه ندیک تر وه کو ئه حکام.
وه کو ئه وه ی خوای گه وه دهفه رمویت: ﴿وَلَا تَكْفُرُوا بِالْمُشْرِكِ حَتَّىٰ
يُؤْمِنَ﴾ [البقرة: ٢٢١]، هه ندیک وتوویانه ئهمه نه سخ بو ته وه بهم ئایه ته:
﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ [المائدة: ٥]، ئهمه هه سه ن، عی که ره مه و
زوهری ڤیوایه تیان کردووه. هه ندیک یش وتوویانه ئهمه حوکمی پئ ده کری ت و

^(١١٦) في تفسير الطبري ١٤٤/٢٩-١٤٧.

^(١١٧) تفسير ابن عطيه ٣٨٥/٧

نه سخ نه بوه تهوه. ^(۱۱۸) وه کو خوی گه وره ده فره رمویت: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ﴾ [البقرة: ۲۱۹]، هه نديک ده لیت: ئەمه نه سخ بوته وه به ئایه تی زه کات، ئەمه سوددی ږیوایه تی کردووه، چونکه وای بینوووه که فره ز بووه و دابه زیوه له پیښ ئایه تی زه کات، به ئایه تی زه کات نه سخ بوته وه، ههروه ها ئهوتریت، ئەم ئایه ته هوکمی پښ ده کریت و مه به ست لئی خیری گشتیه و که سوننه ته، ئەمه ږیوایه تی کراوه له ئینو عه بباس و موقایلی کوری هه بیان. ^(۱۱۹)

۷. هوکمه که ی له نیوان گشتی و تاییه تدا ده خولیته وه:

وه کو ئه وه ی خوی گه وره ده فره رمویت: ﴿وَلَا تَنْكُحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ﴾ [البقرة: ۲۲۱]، دهوتریت ئەمه هوکمه که ی گشتیه، پاشان به م ئایه ته تاییه تی کراوه: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ [المائدة: ۵]، ئەمه ږیوایه تی کراوه له عوسمان، حوزیفه، جابر، ئینو عه بباس، قه تاده و ئین جوبه یر. ئەهوتریت: ئەمه تاییه تی نه کراوه، به لکوو ئه و ئافره ته موشریکانه ی عه ره ب که بته رست بوون و جگه له وانیش که خاوه نی کتیب (په یام) نه بوون، ئەمه قه تاده و سه عیدی کوری جوبه یر ږیوایه تیان کردووه. ^(۱۲۰)

۸. هه نديجار وه سفکراوه که زیاتر له وه سفیک هه لده گریت:

وه سفکراوه که وه سفه کانی ده ستنیشان نه کراوه له ئایه ته که دا، هه موو موفه سیریک وه سفیکی بو وه سفکراوه که کردووه که وه سفه که ی هه لگرتیت.

^(۱۱۸) نواسخ القرآن لابن الجوزی ۲۰۴-۲۰۲، الناسخ والمنسوخ لابن العربي ۷۹/۲-۸۳.

^(۱۱۹) الناسخ والمنسوخ لابن العربي ۷۶-۷۵/۲.

^(۱۲۰) نواسخ القرآن ۲۰۴-۲۰۲، والناسخ والمنسوخ لابن العربي ۷۹/۲-۸۳.

ئەم جوړه نزیکه له وهی پیش که باسمان کرد، بگره به شیکه لیتی، نموونه:
﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝ وَالنَّشَاطِ نَشَاطًا ۝﴾ [النازعات: ۱ - ۲]، ئەم وه سفانهی بۆ کراوه:
وتراوه: (الملائكة) فریشته و، وتراوه: (الأنجم) ئەستێره کان و، وتراوه: (الموت)
مردنه...هتد. ههروهها وه کو (والذاریات) و وه کو (الخنس).

۹. ئەکریت لە ئایه ته که دا پیتیک دوو خویندنه وهی ده بیئت:

هه ریه ک له سه ر یه کی ک له و دوو خویندنه وه ته فسیری بۆ ک دووه،
ته فسیری یه که م له گه ل ته فسیری دووه م جیاوازی ده خاته لیکدانه وه که ی.
وه کو: ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝﴾ [التکویر: ۲۴]، له م ئایه ته دا وشه ی (ضَنِين)
دوو خویندنه وهی هه یه:

یه که م: به (ضاد) واتاکه ی به م شیوه یه: (ماهو ببخیل) په زیل و به غیل نییه.
دووهم: به (الطاء) واتاکه ی به م شیوه یه ده بیئت: (ما هو بمتهم) تۆمه تبار
نییه له سه ری.

ئهمه که بۆم ده رکه وتوو هه ندی هۆکاری راجوداییه که یه، ئەکریت
خویندنه وه بۆ راجودایه کانیان له ته فسیردا بکریت، هۆکاری تریشت بۆ
ده رکه ویت. ^(۱۲۱)

^(۱۲۱) کتاب أسباب اختلاف المفسرين للدكتور محمد الشايع.

كوړايی (اجماع) له تەفسیردا

ئەگەر ئیجماع له فقهدا هەبێت پارێزراوه بههۆی زانایانهوه و بهتایهت شتی دەر باره نوسراوه، یان کوکراوه تهوه له کتیبه که یاندا، بهلام له تەفسیردا ئەمه نابینریت. ^(۱۲۲)

ئەمه ئەوه ناگهیه نیت که موفه سیره کان گرنگیان بهم لایه نه نه دابیت، به لکوو ده بینریت که باسیان له ئیجماع کردوو له واتای هه ندی ئایه تدا، ئەمه تاوه کو ئیستایش له تەفسیره کان یاندا بوونی هه یه، به لام دهر نه کراوه و جیا بکریته وه.

كوړايی له عورفی ئوسولیه کاندا ئەوه یه: ریککه وتنی موجه هیدینی ئەم ئوممه ته یه له دواي پیغه مبه ره وه ﷺ له سه ر حوکمیکی شرعی. ^(۱۲۳)

مه به ستم لی ره ئەوه یه: کوړای موفه سیرین ئەوه یه که له تەفسیره که یاندا ئاماژه یان پیکردوو له سه ر واتایه ک له واتاکان، له تەفسیری ئایه تیکدا له قورئانی پیرۆزدا. هه روه ها کوړای حوجه و به لگه یه، بنچینه ی سییه مه له بنچینه کانی شه ریعه تدا.

سودو گرنگی له سه ر ئەوه ی که موفه سیرین کوړان له سه ری، گرنگیه که ی ئەمه یه:

۱. تەفسیرکردنی وته ی خواي گه و ره له سه ر ئەو جوړه ی که دروستترین جوړه له پرووی به هیزی و چه سپاندنی.

۲. ئەگەر کوړای موفه سیرین زانرا، پی نانریت بو خیلاف و را پیچه وانه کان. ^(۱۲۴)

^(۱۲۲) استیقت هذا البحث من الخطة لبحث الماجستير بعنوان (الاجماع في التفسير) للاخ محمد بن

عبدالعزیز الخضیر.

^(۱۲۳) أصول من علم الاصول ۷۳.

^(۱۲۴) الاجماع في التفسير

بابەتیک: چۆن دەگەین بە کۆرای موفەسیرەکان؟

بۆ زانینی کۆرای موفەسیرەکان دوو پرێگا هەیه، هەردووکی پێویستی بە خوێندنەوه و بەدواداچوون هەیه:

یه کهم: دەقیك هەبێت له لایەن لێكۆلەرەكان لەسەر باسی ئیجماع كه بلیت: ئەمە کۆرای لەسەرە، وەكو ئیبنو جورەیر، ئیبن عەتییە و جگە لەمانەیش، كه بریاریان دابێت لەسەر بابەتیک بە کۆرای دانی پێدانراوەت له لایەن سەلفەوه، پاشان ئەركی لێكۆلەرە تەئکید لەوه بکاتەوه كه راجودایی تێدا نییه؛ ئەمەیش ناکرێت، تەنها بە خوێندنەوه و بەدواداچوون نەبێت.

دووهم: وەتەکانی موفەسیرین بخوێنێتەوه، هەڵبەجێان بۆ کۆرای له ئەنجامی وەتەکانیانەوه بکریت، ئەگەر راجودایی لەنێوانیاندا نەبێت له ئایەتە کەدا.

بابەتیک: روونکردنەوهی راجودایی جوړیتی (اختلاف التنوع) و کۆرای:

کۆرای له تەفسیردا هەندێجار له سەر لەفزه کەیهتی، یان کۆراییه لەسەر و اتاکە. له یه کهمدا: ئاماژە و دەربرینەکانی موفەسیرین پێککەوتن لەسەر لەفریک، ئەمە ئەوهیه كه موفەسیرین باسیان لێوه کردوو له کۆراییدا. بۆ

نەوونە: خوای گەوره دەفەرموێت: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي

الْآخِرَةِ﴾ [یونس: ۶۴]، ئیبن عەتییە دەلیت: (أما بشرى الآخرة فهي الجنة قولاً واحداً) ^(۱۲۵)، واتە: موژدەه پوژێ دواوی تەنها یهك و تەیه، كه بهههشته.

هەروەها خوای گەوره دەفەرموێت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ ^(۱۲۶)

[فصلت: ۴۱]، ئیبن عەتییە دەلیت: (الذكر: القرآن بإجماع) واتە: (الذكر) قورئانە به

کۆپایی. ^(۱۳۶) بەلام لە دووهمدا: ئەکریت واتایەکیان زیاتر هەلبگریت. ئەگەر یەک واتای هەبوو، بەلام موفەسیرین ئاماژە و دەربرینیان جودا بوو تییدا لە واتای وشەکەدا، ئەو لەو جۆرە یەکەم و دووهم و چوارەمی دابەشکارییەکی شێخولئیسلا مە که لە پێشدا باسمان کرد. لەم جۆرەدا پێککەوتوون لەسەر واتاکە، ئەگەر چی لە ئاماژە و دەربرینەکی جودان.

و هەکو ئموونە (الصراط المستقیم) که لەپێشدا باسکرا، واتاکان هەموویان که هەر یەک شتیان دەگەیان، ئەویش شوێنکەوتە ی دینە که بوو، بەلام ئاماژە و دەربرینەکان جیاواز بوون تییدا لە دەرخستنی واتاکە، تێپروانییەکان لەبەر ئەو هەموو موفەسیرەکان سەیری شتێک لە (الصراط) پێگاکەیان دەکرد، غەیری ئەو شتە بوو که موفەسیریکی تر بۆی دەرپوانی و بەو شێوە ئاماژە ی پێ دەکرد.

لێرە پروون دەبێتەو لە ناوێکی خۆی پەرورەدگار، ئەگەر بوتریت: (العزيز: الله، الحكيم: الله، الغفور: الله). بێگومان دەبینی، که (العزيز)، (الحکیم) و (الغفور)، هەمووی بۆ یەک شت دەگەرێتەو که خۆی پەرورەدگار، بەلام دەربرین و ئاماژەکان بەو ناوانە جودان، چونکە واتای (العزيز)، واتای (الحکیم) نییە، واتای (الحکیم) واتای (الغفور) نییە. بەلام هەموویان بەلگەن لەسەر زاتی خۆی گەر، بەلام هەر تاکێک لەو ناوانە بۆ واتایەکی تاییەتن.

هەر و هەها لە تەفسیری بە ئموونە (المثال) پێکدەهەون لەسەر واتا گشتییەکی، پاشان دەستەواژە و دەربرینەکان بەهۆی باسکردنی ئموونەکان بۆ شتە گشتییەکی جودان. لێرە پروون دەبێتەو لە تەفسیری (المحروم) لەو هە خۆی گەر دەر مویت: ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ [الماریات: ۱۹]، ئین عەتیە دەلیت: (خەلکی راجوداییان بۆ دروست بوو لە (المحروم)،

به بۆچوونی من راجوداییه که لهوانه‌ی ئەم دواایاندا پووی داوه، ئەگینا یه‌ک واتای هه‌یه، به‌لام زانیانی سه‌له‌ف ئاماژه‌یان پیکردوو و ده‌ریان برپوه به‌شێوازی نمونه‌ هێنانوه، به‌لام ئەوانه‌ی دوا‌ی سه‌له‌ف هاتوون کردوویانه به‌ چه‌ند وته‌یه‌ک وه‌کو وته‌ی جیا‌جیا وه‌ریان‌گرتوه، پاشان رسته‌یه‌کیان له‌و وتانه‌ وه‌رگرتوو، پاشان ده‌لێت: (واتای گشتی بۆ ئەم وتانه‌ ئەوه‌یه‌ هه‌یچ سامانیکی نه‌ییت که‌س و کاره‌که‌ی بیه‌ش بکات).^(١٣٧)

هه‌روه‌ها له‌ تەفسیری واتاکردن به‌ له‌فزیکی نزیک له‌ واتاکه‌وه (الألفاظ المتقاربة)، ئەکریت واتاکه‌ یه‌ک بگریتته‌وه‌ له‌گه‌ڵی، به‌لام ده‌ربرین و ئاماژه‌کردنه‌که‌ جیاواز ییت، له‌ له‌فزی (الإبسال) له‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌هرمویت: ﴿أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ﴾ [الأ‌نعام: ٧٠]، ئەوتریت: (ت‌حبس) زیندانی و، ئەوتریت: (ترته‌ن) بارمته‌ و، ئەوتریت: (ت‌سلم).

جو‌ری سییه‌م: ئەکریت ئایه‌ته‌که‌ زیاتر له‌ داوا‌یه‌ک ییت، له‌گه‌ڵ ئەوه‌یش ئایه‌ته‌که‌ هه‌لگری هه‌موویان ییت و هه‌موو ئەگه‌ره‌کان باس بکریت و، ئەکریت ئایه‌ته‌که‌ هه‌لگری ته‌نها یه‌کیک له‌وانه‌ ییت که‌ باس‌کراون، له‌هه‌موویاندا کو‌پایی له‌سه‌ر ئەوه‌یان ییت.

موفه‌سیره‌کان ئەوانه‌ی باسی کو‌پاییان کردوو، ده‌قی‌ک لی‌یانه‌وه‌ نه‌هاتوو له‌سه‌ر نمونه‌ی ئەم راجوداییانه‌ له‌ کو‌پایه‌کانیاندا، به‌لام باسی کو‌پایی ئەو له‌فه‌ریان کردوو که‌ له‌ قورئاندا به‌ پوونی هاتوو، له‌ دوا‌یدا دیت له‌ نمونه‌ی کو‌پایدا.

بابه‌تی‌ک: ئەگه‌ر هاتوو ئایه‌ته‌که‌ زیاتر له‌ واتایه‌کی هه‌لگرت و سه‌له‌ف کو‌پاییان هه‌بوو له‌سه‌ر هه‌ندیک له‌و واتایانه‌؛ ئایا دروسته‌ تەفسیری ئایه‌تی‌ک بکه‌ی که‌ هه‌لگری ئەو واتایه‌ ییت، به‌لام سه‌له‌ف باسیان لی‌وه‌ نه‌کردی‌ت؟

^(١٣٧) المحرر الوجیز ١٤/١٥-١٦.

لە پێشدا وەلامی ئەمەمان دایەووە لە بابەتی تێبینییەکان لەسەر تەفسیری هاوولان و تابەین، ئەگەر هاتوو واتاکە ی تەواو بوو، ئایەتەکە هەلگری ئەو واتایە بوو، دروستە تەفسیری پێ بکری، چونکە نایبەتە دژبەتیی لەگەڵ کۆرای سەلەف، پێویست ناکات کە شتێک ئەگەر ئەوان باسیان لێوە نەکردبێت ئێر وەرەنەگیری.

تێبینییەکان لەبارەی کۆرای لە تەفسیردا:

١. هەندێک لە موفەسیرەکان باسی کۆرایان کردوووە لە لەفزی ئایەتیکدا، راجودایی تیدا نەبوو بەهۆی زۆر پوونبەتیی واتاکە، وەکو ئەوەی خوای گەرە دەفەرمویت: ﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ [الأنعام: ١٥٤]، شەنقیتی دەلیت: تەوراتە بە کۆرای. (١٢٨) هەر وەها خوای گەرە دەفەرمویت: ﴿وَإِذْ

يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ﴾ [البقرة: ١٢٧]، ئێبە عەتییە دەلیت: (البیت) کەبەییە بە کۆرای. (١٢٩)

٢. موفەسیرەکان باسیان لە هەندێک کۆرای کردوووە، بەلام باس لە لیکدانەووە و تەفسیری ئایەتەکە نییە، ئەوانە وەکو کۆرای فقهی یان کۆرای دەربارە زانستەکانی قورئان، وەکو سوورەتە مەدەنییەکان، مەکییەکان، ژمارە ئایەتەکان و جگە لەمانە، ئەمانە ناچیتە بازەنی کۆرای لە تەفسیردا، چونکە کۆرای لەسەر تەفسیر و واتای لەفزی قورئانە.

٣. ئەم تێبینییە جێگە ی باسکردنە، کۆرای ئەوەیە زۆرینە رێککەتوون لەسەری، وەکو ئێبە جەریر، بۆیە ئاگاداری مەزەبێک بە باسی لە کۆرای کردبێت، لە شتێک کە کۆرای لەسەر بێت.

(١٢٨) أعضاء البيان ١/١٤٨

(١٢٩) المحرر الوجيز لابن عطية ١/٤٨٧

هەندیک له کۆراییهکان:

۱. خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ [البقرة: ۲]، ئیبن ئەبی حاتم دەئیت: الريب: الشك (گومان)، ئەمە موفەسیرەکان راجودایان تییدا نییه. (۱۳۰)

۲. خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ﴾ [البقرة: ۲۶۸]، (الفحشاء) لێره بهواتای (البخل) (بهغیلی و چرووکی) دیت به کۆرا. (۱۳۱)

۳. خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ [الطلاق: ۱]، ماوهردی دەئیت: واتا (الرجعة) به کۆرای. (۱۳۲)

۴. خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿أَزِفَتِ الْأَافَاقُ﴾ [النجم: ۵۷]، ئیبن عەتییه دەئیت: ئاماژەیه بۆ رۆژی دواپی به کۆرای موفەسیرین. (۱۳۳)

۵. خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا﴾ [البقرة: ۱۴۳]، شەنقیتی دەئیت: خیتابه که بۆ پیغەمبەرە ﷺ، به کۆرا. (۱۳۴)

(۱۳۰) تفسیر ابن ابی حاتم ۳۱/۱.

(۱۳۱) التفسیر القيم ۱۶۸.

(۱۳۲) النکت والعیون ۳۰/۶.

(۱۳۳) تفسیر ابن عطیة ۱۴۲/۱۴.

(۱۳۴) أضواء البیان ۱۵۰/۱.

ئەو بنچینانەى که تەفسیر لەسەرى دەخولیتەوه (دروست) بووه

مەبەست لێرەدا ئەوێه تەفسیرەکانی ئوممەتی موسوڵمان لەم بنچینانەوه دەرچوو، ئینولقەهیم باسی کردوو و دەلیت: تەفسیری خەلکی لەسەر سێ بنچینە دەخولیتەوه و دروست بوو: تەفسیر لەسەر لەفز، ئەوێه که ئەوانەى دواى سەلەف مەبەستیان لێ بوو، تەفسیر لەسەر واتا، ئەوێه که سەلەف باسیان لێوه کردوو، تەفسیر لەسەر (الإشارة والقياس) ئاماژە و پێوانە، ئەمەیش زیاتر سۆفییەکان و جگە لەوانیش مەبەستیان لێ بوو. (١٣٥)

یەكەم: تەفسیر لەسەر لەفزهكەى:

تەفسیر لەسەر لەفز ئەوێه، تەفسیرکردنی خودی وشەكەیه، واتا: لەوێه که لە زمانەوانیدا بەرانبەرێه تی و گونجاوه بۆی، بەرفراوانی دەکەن لە شیکاری واتایی لەفزهکەدا، وهکو بنچینەى پیکهاتهکەى و واتاکەى لە زمانەوانیدا. ئەمە گرنگیپێدراوه لە کتیبی واتای قورئان و وشە نامۆکانی. ئین عەتییه و ئین عاشور گرنگیان داوه بە بەدواداچوونی واتاکردنی لەفز لە زمانى عەرەبدا.

ئین عەتییه دەلیت: ﴿تَفْكَهْرُوتٌ﴾ [الواقعة: ٦٥]، ئینو عەبباس و موحامید و قەتادە دەلین واتای: (التعجبون) سەرسام دەبوون. عیكرهमे دەلیت: (تلاومون) لۆمەى یەكتر دەکەن. حەسەن دەلیت: (تندمون) پەشیمان دەبوونهوه. ئین زەید دەلیت: (تتفجعون) ئازار ئەچێژن. ئەمە هەموو تەفسیرەكە تایبەت نییه بە لەفزهكەوه، ئەوێه که تایبەتە بە لەفزهكەوه ئەوێه: گالته و شوخی لەخۆیان دووردهخەنهوه، که خوشى و شادییهكى زۆره، (الرجل فكه) پووخوش و دەم بە پیکهنین، شتەکان ئاسان وەربرگیت و گوێ بە شت نەدات. (١٣٦)

(١٣٥) التبيان في أقسام القرآن (ت: شاهين) ٥١

(١٣٦) المحرر الوجيز ١٣/١٤، ٣٨٣/٣٦١، والتبيان في أقسام القرآن ص ٦٩، ٦١

دووهم: تەفسیرکردن لەسەر واتا:

لە تەفسیرکردن لەسەر واتا، کەسی موفەسیر راستەوخۆ پشت بە تەفسیری لەفز نابەستیت، بەلام ئەگەر پێتەووە بۆ ئەو واتایە لە پشتی لەفزه کەووەیە، ئەمەیش چەند جوړیکە:

- أ. تەفسیرکردن بە (الجزء) بەش.
 - ب. تەفسیرکردن بە (المثال) نموونە.
 - ج. تەفسیرکردن بە (باللزام أو النتيجة) پەيوەست یان ئەنجام.
- هەموو ئەمانە تەفسیری بە واتان،^(١٣٧) لە دوایدا بە درێژی باسی لێو دەکریت.

سێیەم: تەفسیرکردن بە (الإشارة و القیاس) ئاماژە و پێوانە:

ئەم جوړە کەمترین جوړە کە لە سەلهفەووە هاتییت، زۆر نییە لەوانەووە، لە هەندێ تەفسیرەکانەووە لێیانەووە هاتوووە وەکو ئەوێ ئیستا دیت، ئەم جوړە ئیبنولقەییم باسی لە مەرجه کانی کردوووە، کە ئەمەیه:

١. نابیت دژی واتای ئایەتە کە بیت.
 ٢. ئەبیت لە خۆیدا واتاکە ی تەواو بیت.
 ٣. ئەبیت لەفزه کە هەستی ئەو واتای تێدابییت.
 ٤. ئەبیت لەنیوان خوێ و واتای ئایەتە کە پەيوەندی و پەيوەستبوون هەبیت.
- ئەگەر ئەم چوار مەرجه ی تێدا هاتە جی؛ ئەو هەلێنجانە کە دروستە و تەواو دەبیت.^(١٣٨)

^(١٣٧) تفسیر المحرر الوجیز ١٤/٢٥٣-٢٥٤، ٥٣، والتفسیر القيم ص ٢٩، ١٥، الموافقات ٤/١٤١.

^(١٣٨) التبیان فی أقسام القرآن ٥١، الموافقات ٣/٣٦٤.

رێگای سەلەف لە تەفسیرکردندا

رێگای سەلەف لە تەفسیرکردندا گشتییە، رێگەیان بە شیوەی کورت و بەبێ درێژەدان پێتی. ئەبو جەعفەری نووحاس دەلێت: لە کتێبەکەی (المعانی القرآن) لە خستنه‌پرووی گێڕانه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی سەلەفدا لە (الأحرف المقطعة) ئەو پیتانەی که له‌سه‌ره‌تای سووره‌ته‌که‌نه‌وه‌ هاتوو: ئەم وتانه‌ پوونده‌که‌مه‌وه‌، یه‌که‌مه‌جار وته‌ی موجه‌یید: ئەمانه (الأحرف المقطعة) بۆ کردنه‌وه‌ی سووره‌ته‌که‌نه‌، هه‌روه‌ها وته‌ی که‌سانی تر ده‌لێن: ئەمه‌ بۆ ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌، که‌سانی تریش وتووینانه‌ بۆ کردنه‌وه‌ی (ده‌سپێکی) وته‌یه‌. له‌وه‌ زیاتر شیکردنه‌وه‌یان بۆ نه‌کردوو، چونکه‌ ئەمه‌ مه‌زه‌به‌ی ئه‌وان نه‌بووه‌، ئەوه‌ی له‌وانه‌وه‌ هاتوو به‌ شیوه‌یه‌کی کورت بووه‌، پاشان ئەوانه‌ی ئەه‌لی تیروانین بوون لیکدانه‌وه‌یان بۆ کردوو و واتیان کردوو.^(١٣٩)

شیخولئیسلاَم له‌ نووسراویکدا ده‌لێت: (تەفسیرکردنی ئایه‌ته‌کان که‌ ئالۆزن -پیتەکانی سه‌ره‌تای سووره‌ته‌کان- بگه‌ر نه‌بووه‌ گروپێک له‌ کتێبه‌کانی تەفسیر تێیدا بێت که‌ پێکاییتی به‌ لۆکو له‌ هه‌له‌ زیاتر تێیاندا نه‌بووه‌).^(١٤٠)

له‌ تەفسیری ئەم وته‌یه‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌لێت: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَثُورُ﴾ [القلم]:

[٦]، حه‌سه‌ن ده‌لێت: کام له‌ ئێوه‌ له‌ پێشتره‌ (نزیکتره‌) له‌ شه‌یتانه‌وه‌، ئەوان له‌ پێش نزیکترن له‌ شه‌یتانه‌وه‌ تا پێغه‌مبه‌ر ﷺ.

حەسەن مەبەستی ئایه‌ته‌که‌ی پوون کردۆته‌وه‌، ئەگه‌رچی له‌سه‌ر له‌فه‌که‌ی قسه‌ی نه‌کردوو و هه‌روه‌کو عاده‌تی سەلەف که‌ وته‌که‌یان به‌ کورتی له‌ گه‌ل په‌وانبێژی و تێگه‌یشتنی واتا.

^(١٣٩) معاني القرآن ١/٧٧.

^(١٤٠) هذه الرسالة مخطوطة، وقد تم طبعها.

لە وتەى ئەم دوو زاناوه تێدەگەین پێگای سەلەف گشتى بووه لە تەفسیرکردندا که بەشیوەیهکی کورت بووه بێ ئەوهی درێژى پێ بدەن، چونکه پێویستیان پێ نەبووه که بە درێژی باسی بکەن وەکو ئەوهی دواى سەلەف پێویستیان پێ بووه، ئەوانەى که زمانیان دوور بووه لە زمانى عەرەبەوه پێویستیان بە زیاتر ڕوونکردنەوهی واتا و درێژەدان پێى بووه، سەلەف لە تەفسیرکردنى قورئاندا پێگایى لێکدانەوه و دەرخستنیان بەکاردههێنا.

ئەکرێت هەڵبەجانی ئەم پێگایە لە ئەو کتێبە تەفسیرانەوه بێت که گرنگیان داوه بە لێکدانەوهکانى سەلەف و بۆچوون دراوه لەسەریان. ئەمە بەکورتى، ئێستا بە درێژی و بە نموونەوه دێینە سەرى:

۱. تەفسیری (المطابق) چوونیهك.

۲. تەفسیری بە (لازم) پەيوەست، تەفسیر بە (النتیجة) ئەنجامیش دەگرێتەوه.

۳. تەفسیر بە (جزء المعنى) بەشێك لە واتا.

۴. تەفسیر بە (المثال) نموونه.

۵. تەفسیر بە (القياس و الاعتبار) پێوانه و بەپێى پێگەکهى و ئەندازەگیرى بۆى.

۶. تەفسیر بە (الاشارة) ئاماژه.

۱. تهفسیری (المطابق) چوونیهك:

مه به ست لږی: ئه وهی له به رانه به ردا بۆ دانراوه له زمانی عه ره بـدا، موفه سیر پشت ده به ستیت به له فزه که له وهی له به رانه به ردا له زمانی عه ره بـدا بۆ دانراوه، ئه مه تهفسیرکردنی راسته وخۆیه بۆ له فزه که، ئه م رښگایه ته به ری باسی کردووه و ئاماژه ی پـیداوه ده لـیت: (لـیکـدانه وهی وته که یان داوه به سه ر واته که ی، بـی ئه وهی پـوونـکردنه وه به خـودی وشه که بدریت، که م جارانیك ئه هلی ته ئویل ئه مه یان کردووه به هۆکارگه لیک که ئه مه ی خواستوه).^(۱۴۱)

شـیخـولـیـسـلام ده لـیت: (موفه سیرینی سه له ف ئاماژه یان به شتیک کردیت به شیوه ی په یوه ست و هاوشیوه بوون بووه به ئایه ته که وه، هه ندیکیان ده قیان له سه ر خودی شته که داوه).^(۱۴۲) بۆ نمونه خوی گه وه ده فه رمویت:

وَكُتِبَ مَسْطُورٌ ﴿٢﴾ [الطور: ۲].

قه تاده و زوحاک ده لږن: (مسطور) واته: (مکتوب) نوسراو.^(۱۴۳) خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿وَكُتِبَ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾﴾ [الواقعة: ۵]، واته: (فَتَّتَتْ). پارچه پارچه بوون. ئه مه له ئینو عه عباس، موجهید، عیکریمه، ئیسماعیل سوودی و ئه بی سالح هاتووه.^(۱۴۴) تهفسیری بۆ (الودود) له وهی خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٤﴾﴾ [البروج: ۱۴]، (المحب لأولیائه) خۆشه ویستییه بۆ ئه ولیاکانی.^(۱۴۵)

^(۱۴۱) تفسیر الطبري ۱/۱۸۵

^(۱۴۲) مقدمة في أصول التفسير ۱۰۴.

^(۱۴۳) تفسیر الطبري ۲۷/۱۶.

^(۱۴۴) تفسیر الطبري ۳۷/۱۶۸.

^(۱۴۵) التبيان في أقسام القرآن ۶۰.

٢. تەفسیری بە (لازم) پەيوەست، تەفسیر بە (النتیجة) ئەنجامیش

دەگریتهوه:

بەلگە (التزام) پەيوەستبوون یەکیکە لە بەلگە لە فزییە عەقڵیەکان. مەبەست لێی، ئەو واتایەکی که وەرگیراوه، واتای راستەوخۆی لە فزە که ناگەیه نیت بەلام پێوهی پەيوەست دەبێت، لە ڕووی عەقڵی و عورفییهوه، وەکو نووسراویک نوسەرێکی پێوه پەيوەست دەبێت. نمونە:

تەفسیری (الودود) خوشەویستی ئەولیای خوای پەرورەدگار بۆ خوای پەرورەدگار. پاشان (الودود) واتا: (الواد لأوليائه) خوشەویستی خوای گەوره بۆ ئەولیایکانی، وەکو (الغفور) بەواتای: (الغافر). ئەمە تەفسیری بە (المطابقة) چوونیە که، خوشەویستی ئەولیای خوا بۆ خوای گەورهش پەيوەستدەبێت پێوهی، ئەمە تەفسیری بە (اللازم) پەيوەستبوونە. ^(١٤٦) نمونە یەکی تر: خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿فَظَلَّمْتُمْ تَفَكُّهْرْتُمْ﴾ [الواقعة: ٦٥]، واتا: (تندمون) پەشیمان دەبنەوه، خۆی لە راستیدا خوشیان لێ دوور دەخاتەوه، ئەگەر دڵخوشتیان لێ دوورخایەوه ئەوه پێچەوانەکی دیتە شوینی. ^(١٤٧)

هەر وەها خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿وَأَنُلَّ عَلَيْهِمُ نَبَأُ الَّذِي ءَاتَيْنَهُ ءَايَتِنَا فَاَنسَخْ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ [١٧٥ - ١٧٦]، ئیبنولقەیم دەلێت: ئینو عەباس دەلێت: (لو شئنا لرفعناه بعلمه) ئەگەر بمانویستایە بە زانستەکی بەر زمان دەکردهوه. کۆمەلە یەکی تر دەلێن: راناوه که لە وشە (لرفعناه) ئەگەر پێتهوه بۆ (الکفر) کوفرە که. واتا: (لو شئنا لرفعنا عنه الکفر بما معه من آياتنا) ئەگەر بمانویستایە بەر زمان دەکردهوه و دەرماندەهینا لە کوفریدا بەو ئایەتانه لە گەلی بوو.

^(١٤٦) التبيان في أقسام القرآن ٦٠.

^(١٤٧) التبيان في أقسام القرآن ١٦٩.

موجاهید و عەتاء دەلێن: (لرفعناه عن الكفر بالإيمان وعصمناه) بەرزمان دەکردهوه و دەرمان دەهێنا لە کوفر بە ھۆی ئیمانەوه و دەمانپاراست. ئەو واتایە تەواو، ئەوێ یەکەم مەبەستی ئایەتە کە یە، ئەم واتایش پەیوەستە بە مەبەستە کەو. لە پێشدا وترا کە سە لەف زۆریان بە پەیوەست بە واتا، واتای ئایەتیان کردوو، ئەوانە ی گومانیان بردوو و گومانیان کردوو کە مەبەست لە خودی ئایەتە کە یە. ^(١٤٨)

لێرە شایەنی باسکردنە: لە سە لەفەو ھاتوو تەفسیری ھەندیک لە سیفەتی خۆی گەورەیان کردوو بە پەیوەست بە واتاکە ی، خۆنەر و گومان دەبات کە تەئویلیان بۆ سیفەتی خۆی گەورە کردوو، ئەمە راستی نییە، چونکە بنچینە لە لای سە لەف سیفەتی خۆی گەورە لە سەر راستییە کە یەتی کە ناکرێت تەئویل بکرێت، ئەگەر شتێکی وا بینرا ئەو تەئویل نەکراو، چونکە لە سە لەفەو نەھاتوو نکوڵیان لە سیفەتێکی خۆی گەورە کردبێت، جیاوازی دەکرێت لە نێوان نکوڵکردن لە سیفەت و تەفسیرکردن بە پەیوەست بە واتا. بەلام ئەوێ دەبینرێت ئەوانە ی کە لەدوای سە لەفەو ھاتوون، لە تەفسیری سیفەتدا بە پەیوەست بە واتاکە ی تەئویلیان کردوو؛ ھێ ئەمان تەفسیری پەیوەست بە واتا نییە، چونکە تەئویلکردن مەزھەب و پێچکە ی ئەمان بوو، بۆیە لە تەفسیرکردندا مەیلیان چوو بەلای پەیوەست بە واتای سیفەتە کەو، سیووتی دەلێت: (زانایان وتویانە ھەموو سیفەتێک حەقیقەت بێت لە سەر خوا، ناکرێت تەفسیر بکرێت بە پەیوەست بە واتا). ^(١٤٩) ئەو زانایانە ی دراوونە تە پال ئەم بیروبووچوونە، سیووتی دەلێت ئەوانەن کە ئەھلی کەلام بوون وەکو ئەشاعیرە و جگە لەوانیش.

^(١٤٨) التفسیر القیم ٢٨٤.

^(١٤٩) الإنقان ٢٠/٣.

۳. تهفسیر به (جزء المعنى) به شیک له واتا:

مه به ست له مه ته وهیه موفه سیر باسی و اتاکه ی ده کات که هه لگری به شیک له و اتاکه یه تی، به هو ی بوونی به لگه له سه ر باقی و اتاکه. وه کو ته وه ی خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ﴾ [مریم: ۳۱]، ئینولقه ییم ده لیت: (مبارکا: مامۆستای چاکه و به سوود ته بم بو بنده کان له هه ر شوینیکدا بم، ته مه به شیکه له ناوی (المبارک)، (المبارک) یش: خو ی له خویشیدا چاکه ی زوره، بو که سانی تریش ده بیته مامۆستا، ئامۆزگاریکار، ئیراده و تیکۆشان...^(۱۵۰)

۴. تهفسیر به (المثال) نموونه:

ئه م جو ره له راجودایی جوړیتیدا باسما ن کرد. وه کو ته وه ی خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ [هود: ۱۱۴]، و تراوه (الحسنات): نو یژه کانه، و تراویشه: (سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر) ه. ئین عه تییه ده لیت: هه موو ته مانه له سه ر شیوازی نموونه هاتوون بو (الحسنات).^(۱۵۱) خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾ [البقرة: ۳]، زیره ده لیت: (الغیب) قورئانه، عه تاء ده لیت: (الغیب) قه ده ره، راغیب ده لیت: وته ی زیره که ده لیت (الغیب) قورئانه و وته ی عه تاء که ده لیت: (الغیب): قه ده ره، هه ر یه که یان نموونه ن بو غه یب، راجودایی نییه له نیوانیان، هه رییه که یان ئاماژه یان به غه یب کردوو به نموونه یه ک.^(۱۵۲)

^(۱۵۰) جلاء الأفهام لابن القيم ص ۱۶۸

^(۱۵۱) تفسیر ابن عطیة ۴۱۷/۷، التحریر والتنویر ۲۳۰/۱۳، تفسیر ابن جزی.

^(۱۵۲) مقدمة جامع التفاسیر ۱۵۵

٥. تەفسیر بە (القیاس والاعتبار) پێوانە و بەپێی پێگەکە و ئەندازەگیری بۆی:

مەبەست لێی کەسی موفەسیر شتێک بخاتە حوکمی ئایەتە کەو، چونکە لێکچوو ئایەتە کەیه لە رووی (علّة) ھۆکارەو.

بۆ ھونە، خوای گەرە دەفەر مویّت: ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى

﴿النساء: ٤٣﴾، لە ئێینو عەبباسەو پریوایەت کراو لە واتای (سکاری): کە خەو نووچکەیه. وە لە زوحاک کیشەو ھەر بەو شیوەیە، دەلیت: لە ئایەتە کە دیاری نە کراو بە ھۆی خەمرەو بیّت، مەبەست لێی بێ ئاگایی خەو. (١٥٣)
شیخوئیسلام لەسەر وتە کە زوحاک بۆچوونی خۆی داو دەلیت: (ئایەتە کە بە لگەیه بەرپێگای ئاماژە، واتا: قیاس (پێوانە)، یان واتا گشتیە کە دەگریتەو، بە لām گومان لەو دا نییە کە ھۆکاری دابەزینی ئایەتە کە لەسەر بێ ئاگایی خەمرەو یە، لە فزە کە سەریحە (پروونە) لەو دا، واتاکە تریش دروستە. (١٥٤)

شیخوئیسلام پێی دروست بوو، خەو نوچکە لە واتای ئایەتە کە دا بە ھۆی بوونی (قیاس) لە نێوانیان، ھۆکارە کەش ئەو یە لە ھەردوو کیدا ھەر بێ ئاگایی ھەیه.

٦. تەفسیر بە (الإشارة) ئاماژە (ھیما):

تەفسیر بە ئاماژە پەیوەندی ھەیه بە پێشە کە خۆیەو، شیخوئیسلام لەسەر ئەو ئاگادار کردنەو یە کە داو، دەلیت: (ئەو ئاماژانە کە لە بەشی ئەندازە و قیاس و پەیوەست بوون ھەن، پەیوەندی نییە دەق بە دەقەو، وەکو ئەو ئەندازە و پێوانە ی کە فوqەھا بە کاریان ھێناو بۆ ئە حکامەکان). (١٥٥)

(١٥٣) فی الدر الثور ٥٤٦/٢.

(١٥٤) اتباع الرسول بصحيح المنقول و صريح المعقول ص ١٥.

(١٥٥) الفتاوى ٣٧٧/٦.

وہ لە شوێنێکی تر دەلیت: (ئەگەر بەشە ئاماژەیان چەسپا بێت و لەفەرکە بەلگە بێت لەسەری، ئاماژە پیکراوەکە ئەو واتا بگەیەنێت لە پرووی تێگەیشتن و لە پرووی پێوانە و ئەندازەو، حالی ئەوانیش وەکو حالی فووقەها و زانایانە بە پێوانەکردن و ئەندازەگیری، دروستیشە ئەگەر قیاسیکی دروست بێت و ناتەواو نەبێت، ئەندازەگیریەکی راست بێت و چەوت و لار نەبێت).^(۱۵۶)

لەپێشدا باسی مەرجه کانی وەرگرتنی کراوە، وەکو فوونە ی تەفسیرەکە ی ئێینو عەبباس و عومەری کوری خەتتاب لە سوورەتی "النصر" دا، بەوێی کە کاتی مردنی پیغەمبەر ﷺ نزیك بۆتەو. ^(۱۵۷) ئێین حەجەر بۆچوونی خوێ لەسەر ئەم جوۆرە تەفسیرە داو و دەلیت: (دروستە لیکدانەو بۆ قورئان بکریت، لەوێی تێگەیشتنی بۆ دەکریت لەپرووی ئاماژەکانەو، بەلام ئەبێت لەپێشدا شارەزاییەکی تەواوی هەبێت، بۆیە ئیمامی عەلی (پەزای خوا ی لیبت) دەفەرموێت: (یان تێگەشتنیک خوا ی گەورە دەربارە ی قورئان بە پیاویک بەخشییت).^(۱۵۸)

^(۱۵۶) الفتاوی ۲/۲۸۰، ۲/۲۴۱

^(۱۵۷) فتح الباری ۸/۶۰۶

^(۱۵۸) فتح الباری ۸/۶۰۸، ۸/۶۰۹

ئاراستەیی وتەکانی سەلەف

ئەم بابەتە ئاماژە بەشیکردنەوێتی سەلەف دەکات بۆ ئایەتیک،
 کە چۆن تەفسیریان بۆ کردوو، چۆن دواون دەربارەیی ئەو وتەییەیان ئەو
 شتە، یان بەهۆی نامۆیی وتەکەوێتی، یان شاراوێتی یان بەهێزییەکی بوو.
 ئەمە ئەو ناگەیهنیت لەبەر ئەوێتی کە بۆچوونیان وەردهگرین و پێگەیان
 بەرزە و بەلگەییە لایان؛ ئێتر ناکەوێتی هەلەو، بگرە هەندێجار تاکیان دەکەوێتی
 هەلەو، ئەو موحامیدە کە بۆچوونی عەقڵییە هەیه و تەفسیری قورئانی پێ
 کردوو؛ رەتیشکراوەتەو، وەکو تەئویلکردنی ئەوێتی کە بەنو ئیسرائیل بوون
 بە مەیموون و بەراز،^(١٥٩) هەروەها تەئویلکردنی (بینین) لەوێتی خوای گەورە
 دەفەرمویت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۚ﴾ [القيامة: ٢٢ - ٢٣]،^(١٦٠) یان
 تەئویلکردنی (المیزان) لەوێتی خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ
 مَوَازِينُهُ﴾ [القارعة: ٦]،^(١٦١) جگە لەمەیش.

ئەم تەئویلکردنە بە شیوەی تاکە واناکات کە ئێتر هێچی لێ وەرناگیریت،
 بگرە لە سوفیانەو هاتوو دەئیت: (ئەگەر تەفسیریکت لە موحامیدەو پێ
 گەشت ئێتر بەستە)، یەکیکە لە قوتابییه گەورەکانی ئینو عەباس، کە
 راستەوخۆ تەفسیری لێو وەرگرتوو. لە تەفسیرەکان پەتکردنەوێتی هەندێ لە
 وتەیی سەلەفی تیدا دەبینیت، ئەمە ئەو ناگەیهنیت ئێتر وتەکانی تریان
 وەرناگیریت، یان ئێتر رێژ لە بیروبوچوونیان پێگەیان ناگیریت. ئینولقەیم لە
 تەفسیری ئەم ئایەتە رەتی دەکاتەو کە خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿فَالسَّادِقَاتِ﴾

^(١٥٩) الطبري ٣٣٢/١

^(١٦٠) تفسیر الطبري ١٩٣-١٩٢/٢٩

^(١٦١) تفسیر الطبري ٢٨٢/٣٠

سَبَقًا ﴿٤﴾ [النازعات: ٤]، ئەوێ و تەوێانە: (ئەو فریشتانەن کە پێشی شەیتانەکان کەوتن بە وەحی بۆ پێغەمبەرەکان). ^(١٦٣) ئەم و تەبە پێواپەتەرێکە لە عەلی و مەسرووقەو، وەکو ماوەردی باسی کردوو. ^(١٦٣) لە گەڵ ئەوەی شەیتانەکان پەتەکرێتەو، هەندێجار موفەسیرین ئاراستە و تەبە سەلەفیان پەتەکرێتەو، لە گەڵ پەوێنەرێکەو هەکارەکی.

نەوێنی ئاراستە و تەبە سەلەف:

١. وەکو خەوێ گەورە دەفەرەمۆت: ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾ [ق: ٢٢]، ئێن زەید دەلێت: (ئەو پێغەمبەرێکە، دەشێت: کە لەم پەیمەرێکە ناگە بوو لە گەڵ ئەو گەلە بوو لە کاتی جەهیلەتیا، ﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾ [ق: ٢٢]، تەبەری لە سەر لێکدانەو کە ئێن زەید دەلێت: ئەبێت پەیمەرێکە لە خەوێ پەروەردگارێکە بۆ پێغەمبەرێکە، کە بێناگە بوو لە سەر دەمی جەهیلەتدا لەم دینەدا کە بۆ نێردراو، ئەو پەردە و لە سەر لادرا کە لە جەهیلەتدا لە سەری بوو، بێناپێ چاوی بە ئێمان کرایەو و بۆ پەوێنەرێکەو تەبە سەلەفێکەو دامەزرا و پاشان تێبێن بوو. ^(١٦٤)

٢. وەکو خەوێ گەورە دەفەرەمۆت: ﴿فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾ [ق: ٢٢]، قورتوبی دەلێت: لە زوکارێکەو پێواپەتەرێکە واتای: ﴿فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾ [ق: ٢٢]، زمانەوێ تەرازوو. مەن و دەزانم مەبەستی پێی زانست و زانیاریە کە بێت کە لە دنیادا هەبێو شەهیدێکی راستگۆیانە بێت لە سەری، کە (بەر-)

^(١٦٣) التبيان في أقسام القرآن ٨٦.

^(١٦٣) تفسير الماوردي ٣٩١/٤

^(١٦٤) تفسير الطبري ١٦٤/٣٦

چواندوو به زمانه‌ی ته‌رازوو که به دروستی پیاوه ده‌کات، که بهو هوویه خاوه‌نه‌که‌ی نه‌ندازه‌ی دروست و ته‌واو ده‌زانیت که زیاده یان که‌مه، بویه له رۆژی قیامه‌تیش ده‌زانیت چی به‌ده‌سته‌پناوه و شاهیدی له‌سه‌ر نه‌دات وه‌کو زمانه‌ی ته‌رازوو. ^(۱۶۵)

۳. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى

التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵]، ئه‌بو له‌یس ده‌لیت: وته‌ی ئینو عه‌بباس، ده‌ستمه‌گرن له خیرکردن چونکه به هیلاکتان ئه‌بات، واتا ده‌ست مه‌گرنه‌وه له‌خیرکردن و سه‌رخستی لاوازه‌کان، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌وان دوا‌بکه‌ون لیتان دوژمن به‌سه‌رتان زāl ده‌بیت، به‌هیلاکدا ده‌چن. هه‌روه‌ها واتایه‌کی تر: ده‌ست مه‌گرنه‌وه، ئه‌بیته‌ میراتی که‌سیکی تر، به‌هیلاک ده‌چن له‌وه‌ی سوودتان له‌ماله‌کانتان نه‌بینوه. واتایه‌کی تر: ده‌ست مه‌گرنه‌وه، چونکه له‌دو‌نیا جیگه‌ی بو‌پر نابیته‌وه و پاداشتی رۆژی دوا‌یی له‌ده‌ست ده‌چیت. ^(۱۶۶)

۴. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا لِلنَّاسِ

وَالْمَحْرُومِ﴾ [المعارج: ۲۴ - ۲۵]، ئین عه‌تییه ده‌لیت: عومه‌ری کوری عه‌بدولعه‌زیز (ره‌زای خوای لییت) وتی (المحروم): سه‌گه. مه‌به‌ست لیی -والله اعلم- هه‌موو ئاژه‌لیکی جگه‌رتیه؛ واتا ئاژه‌لیکی زیندوو، که پاداشتی تیدایه، به‌پی فهرمووده‌ی مه‌ئسور. ^(۱۶۷)

۵. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾

[فاطر: ۲۸]، ئینولقه‌ییم ده‌لیت: له‌ته‌فسیری عه‌لی کوری ئه‌بی ته‌لحه، ئه‌ویش

^(۱۶۵) تفسیر الطبری ۱۶۴/۲۶

^(۱۶۶) تفسیر القرآن الکریم لای الیث السمرقندی ۵۸۳/۱ - ۵۸۴

^(۱۶۷) تفسیر ابن عطیة ۹۹/۱۵

له ئینو عه عباسه وه دهرباره ی ئهم ئایه ته دهفه رمویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ

عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [فاطر: ۲۸]، ده لیت: (الذين يقولون إن الله على كل شيء قدير). ئه وانه که ده لێن خوا بالادهسته به سهر هه موو شتیکدا. ئهمه زانست و لیکدانه وه ی ئینو عه عباسه، په یبردنی تی به راستیه کان دهرباره ی ناو و سیفه ته کانی خوای گه و ره، زۆرینه ی ئه هلی که لام پابه ند نابن، حه قی ته واو ناده ن به م پسته یه، هه رچه نده دانی شی پێدا بنین، نکۆلی له قه در ده که ن و دان نانین به دروستکراویتی کرداری به نده کان له لایه ن خوای گه و ره وه به و شیوازه ی خۆی، هه روه ها نکۆلی له کرداره کانی خوای گه و ره ده که ن که خوای گه و ره ئه نجامی ئه دات به و شیوازه ی که هه یه، ئه وه ده رده خه ن که توانای کردنی ئه و کاره ی نییه که ئه یه ویت بیکات، هه رکه سیك دان به وه دا نه نیت که خوای بالاده ست له هه رپۆژیکدا هه ر کرداریك بیه وئ ئه نجامی بدات ئه نجامی ئه دات؛ ئه وه دانی به وه دا نه ناوه که (إن الله على كل شيء قدير) خوای گه و ره بالاده ست و به توانایه به سهر هه موو شتیکدا.

ئه گه ر دان به وه دا نه نیت که دلی به نده کان له نیوانی دوو په نجه له په نجه کانی (الرحمن) دایه و وه ریده گیریت چۆنی بویت، که وه رگیرانی دل حه ق و راستیه، ئه گه ر بیه وئ دل دامه زراو ده کات له سهر ئیمان، ئه گه ریش بیه وئ ئه یخزینی و لای ئه دات، دانی به وه دا نه ناوه که (إن الله على كل شيء قدير) خوای گه و ره بالاده ست و به توانایه به سهر هه موو شتیکدا، ئه گه ر دان به وه دا نه نیت که خوا له سه رووی عه رشه وه یه له دوا ی دروستکردنی زه و ی و ئاسمانه کان و هه موو شه ویک داده به زیته ئاسمانه کانی دنیا، ده فه رمویت: کئ داوایه کی لیم هه یه پیی بده م؟ کئ داوای لیخۆشبوونم لئ ده کات لئی خۆش بم؟

هه روه ها دابه زیوه ته لای داره که له گه ل موسا قسه ی کردوه، هه روه ها دابه زیوه ته سه ر زه و ی له دوا ی ئه وه ی که سی تیدا نامینیت، له پۆژی قیامه ت

دیت و بەندەکان لە یەکتەر جودا دەکاتەو، خۆی بۆیان دەردەخات و پێدەکەن، زاتی خوا دەبینن، پێی خۆی دەخاتە ئێو دۆزەخەو و تەنگیان دەکات بەسەر یەکتەدا، بۆشایی لە ئێوانیان ناهێڵتەو. تاوێ کو کۆتایی لە ویست و کردارەکانی خۆی گەورە کە دانی پێدا نائین، ئەو دانایان نەناو بەوێ (إن الله علی کل شیء قدير) خۆی گەورە بالادەست بەتوانایە بەسەر هەموو شتێک، مەبەست لە وتە ی زانا و تەرجومانی قورئان - ئین عباس - ئەمە بوو. ^(١٦٨)

٦. خۆی گەورە دەفەر مویت: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ﴾ [البقرة: ٦٩]. ئین جەریر بۆچوونی خۆی داو لەسەر وتە حەسەن: ﴿صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ﴾، وانا: پەشیکی زۆر پەش. ئەو جەغفەر - ئین جەریر - دەلیت: وائەزانم ئەوێ و تووێتێ دەربارە (صَفْرَاءٌ) وانا پەشی تیادیە، وتە کە ی بۆ ئەو دەگەریتەو لە وەسفی (الإبل السود) و تراو: ئەم و شتر زەردە، هەروەها (هذه الناقة صفراء)، الناقة: و شتری مینە: وانا پەشی تیادیە. وەکو ئەوێ و تراو دەربارە و شتر، چونکە پەشیە کە ی دەچیتە سەر زەرد، وەکو وتە ئو شاعیر، دەلیت:

تِلْكَ خَيْلِي مِنْهَا وَتِلْكَ رَكَابِي ... هُنَّ صُفْرٌ أَوْلَاذُهَا كَالزَّبِيبِ

واتە: ئەوانە ئەسپ و سوارییەکانی من، بچووەکانیان زەردن وەکو میوژ. بە وتە ئو (هن صفر): وانا (هن سود) ئەوانە پەشن، ئەوێ وەسفی و شتری پیکراو، وەسفی مانگای پێ ناکریت. ^(١٦٩)

^(١٦٨) شفاء العلیل ٥٤، توجیهات أخرى فی التبیان فی أقسام القرآن ٤٩-٥١

^(١٦٩) تفسیر الطبری ٣٤٥/١

ياساكانى تەفسیر

ياساكان: ئەو پرس و دۆزه هەمیشەیی و گشتیانەن، پێکخراوە و کەسى موفەسیر له تەفسیرکردندا بە کاریان دەهێنێت، ئەکرێت سەرەتایی بێت له بەکارهێنانیدا و له بونیادنانی تەفسیردا سوودی لێ بینی، یان بۆ تەرجیحکردنی وتەکان بێت. ئەکرێت ئەم یاسایانە هەڵینجانی بۆ بکرێت له کتیی تەفسیر، کتیی زمان، پەروانپێژی و بنچینهکان (اصول).
 ئەم یاسایانە دابەش ئەبن بۆ دوو بەش: (القواعد العامة) یاسای گشتی و (القواعد الترجيحية) یاسای پەسەندێتی. لێکچوونی تێدا یە له ئیوانیان له پوڵەندا له کاتی وردبوونەوه لێ.

یەكەم: یاسای گشتی

مەبەست له یاسای گشتی، کەسى موفەسیر ئەکرێت بە کاریبەهێنێت له کاتی تەفسیرکردنی ئایەتێکی قورئان، ئەکرێت هەندێک لهم یاسایانەیش سوود بن تێدا، ئەکرێت زمانەوانی بێت، ئەکرێت ئوسوولی بێت و ئەشکرێت پەروانپێژی بێت...

باس له هەندێک وتە دەکەم لەسەر ئەم (قواعد) یاسایانە، بەبێ دابەشکردن و پێکخستن، بەهۆی کەمی باسەکەوه، ئەمە چەند نمونەیهکن لهو یاسایانە:

- ئیبنولقەهیم دەلێت: ناسراو و زانراو له لەفزهکانی قورئان هەموویان ئاماژەن لەسەر کۆمەڵە واتایەك.^(١٧٠)

- شەنقیی دەلێت: ئەگەر له لایەن زانایانەوه پرێار لەسەر ئایەتێک درا، هەلگری چەند واتایەکی دروستە، ئەکرێت لەسەر هەموویان واتا بکرێت، هەر

وەکو شیخ تەقیەدین ئەبولعەبباس؛ ئینو تەیمیە لە رسالەتەکی لە زانستی قورئان بە بەلگەووە باسی کردووە. ^(۱۷۱)

-ئەوێ نادیارە لە قورئاندا بێ سوو دە لیکۆلینەوێ لێ:

شەنقیتی دەلێت: لە قورئانی پیرۆزدا شتانیک هەن خوای گەورە پوونی نەکردۆتەووە بۆمان و نە پیغەمبەر ﷺ، هیچ شتیک دەربارە پوون نەکراوەتەووە، لیکۆلینەوێ لێ بێ هودە و بێ سوو دە. ^(۱۷۲)

-ئەگەر زانرا تەفسیریکی قورئان لە لایەن پیغەمبەرەووە ﷺ هاتووە، پیویست بە وەهێ کەسی تر ناکات. ^(۱۷۳)

-تەفسیری هاوێلان لە پیشی کەسانی ترەووە، ئەگەر چی دەقەکە لە روالێدا ئەوێش نەگەیهنیت، چونکە ئەوان زانترن بەواتای قورئان و هۆکاری دابەزینەکە و مەبەستەکە لێی. وەکو ئەم فوونە، خوای گەورە دەفرمویست: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَنَ وَأَسْتَكْبَرُوا ۚ﴾ [الأحقاف: ۱۰].

مەسروق دەلێت: وەللا دەربارە عەبدوللای کوری سەلام دانەبەزیووە، ئەم ئایەتە لە مەککە دابەزیووە، عەبدوللای کوری سەلام لە مەدینە موسولمان بوو، ئەوانە پووبەپووی بوونەووە گەلەکە خوی بوو لە مەککە، واتا دەربارە قوریش دابەزیووە، دەلێت: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَتْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ ۖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَنَ وَأَسْتَكْبَرُوا ۚ﴾ [الأحقاف: ۱۰].

دەلێت: تەورات وەکو قورئان وایە و، موسا وەکو محەمەد ﷺ وایە، ئیمانیا هینا بەتەورات و بە پیغەمبەرەکە، کەچی ئیو بێ پروابوون پی. سەعدی

^(۱۷۱) أعضاء البيان ۱۲۴/۳، تحریر والتنوير ۱-۹۳-۱۰۰

^(۱۷۲) أعضاء البيان ۴۳/۴

^(۱۷۳) التفسير الكبير لابن تيمية ۱۱۹/۱

کۆری ئەبی وهقاس، عەبدوڵلای کۆری سەلام و ئینو عەباس، دەلین: الشاهد،
واتە: عەبدوڵلای کۆری سەلام. موحامید، قەتادە، زوحاک و، حەسەن و ئیبن
زەید هەمان رایان هەیە.

قورتوبی دەلیت: بۆچوونی پەسەند لای من ئەوەیە کە مەسرووق
دەربارە ی ئەو ئایەتە لیکچووی رۆالەتی ئایەتە کە یە، چونکە خۆی گەورە

دەفەر مۆیت: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكُفِّرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي

إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مَثَلِهِ ۖ﴾ [الأحقاف: ۱۰] له جوارچیوی سەرزەنشتکردنی قورەیش

لەلایەن خۆی پەرورەدگارەو له سەر رەخەنەکانیان لەسەر پیڤەمبەر ﷺ، ئەم
ئایەتە لیکچووی ئایەتەکانی پێش خۆیەتی، ئایەتەکانی پێش خۆی باسی ئەهلی
کتیب ناکات و نه باسی یەهود، تا بۆی دەربارە ی ئەوان دابەزیوو، بەلگە یە ک
نییە کە لەسەر لادانی واتای وتە کە دەربارە ی ئەو چیرۆکە ی له پێشدا
باسکراوه کە قورەیشە، جگە لەوێ ئەم هەوالە له کۆمەلە یە ک هاوێلان
پیڤەمبەرەو ﷺ هاتوو، کە مەبەست لای عەبدوڵلای کۆری سەلامە،
زۆرکیش له ئەهلی تەفسیر وایان وتوو، هاوێلان شارەزاتر به واتاکانی
قورئان، هەر وهها هۆکاری دابەزینە کە ی و مەبەستی ئایەتە کە، ئەگەر وتبێت
بهو شیوێه؛ ئێتر بهو شیوێه دەبێت، واتا ئایەتە کە دەربارە ی عەبدوڵلای کۆری
سەلامە دەربارە ی قورەیش نییە، کە عەبدوڵلای کۆری سەلام شاھیدی له سەر
بهنو ئیسرائیل داوه، واتا له سەر قورئان وهکو تەورات وایە، شاھیدی داوه
له سەر ئەوێ محەمەد ﷺ نووسراوه له تەوراتدا، نووسراوه لایان له تەوراتدا
کە پیڤەمبەرە، هەر وهکو ئەوێ نووسراوه له قورئاندا کە پیڤەمبەرە. ^(۱۷۴)

- ئیعرابی قورئان پیویستە به پاراوترین شیواز بێت، ناکرێت تەنها به
ئەگەرێکی نه حوی ئیعراب بکرێت، به شیوازی کە پیکهاتە ی وتە کە هەلگری

واتاکه بېټ، ټه بېټ وته واتاداربېټ. نموونه: خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ [الأعراف: ۵۶]، ئېينولقه ييم باس له وتهى كه سيك ده كات ده لیت: ټه مه لهو به شانه ی كه چه زفی تیدایه وه سفرکراوه كه لابراوه و وه سفیک له جیگه ی دانراوه، وه كو ټه وه ی وتراوه: (إن رحمة الله شيء قريب من المحسنين)، پاشان به رپه چى ټه م وتهیه ی داوه ته وه له چه ند پرویه كه وه، باس له یه كيكیان ده كه ين، ټه وه یه:

(شيء) يش گشتيرته له (المعلومات) زانیاری، چونكه (واجب والممكن) ټه گریتته وه،^(۱۷۰) نه له ته قديردا و نه له له فردا ټه وه ی له رسته كه دا بو ی زيادكراوه سوو ديكی بو ی نابیت له پروی زمانپاراوی و په وانبيژيشه وه، ټه بېټ له بهر زترین پله ی پوانبيژى و زمانپاراويدا بېټ، چى په وانبيژييه ك و زمانپاراوييه كه له وه دايه له وشه ی (حائض و طامث و طالق) دا، بلیى: (شيء حائض) شتيك له چه يزدا، (شيء طامث) شتيك له سوړى مانگانه دا، (شيء طالق) شتيك ته لاقدراو؟ ټه گهر به م شپوازه ده ربړيت لای گوڼگر؛ شتيكى بيواتا و ناشرين ده بېټ. ټه گهر (شيء) شتيكى زانراوی گشتى بېټ، ټه وه ټامازه يه كى تيدا نيه، نه له سهر ستايش و لومه و نه ته واوړتى و كه ميتى. ټه بېټ لهو شته دا له وه ټاگادار بېټ، دروست نيه وته ی خواى گه وره ته تفسير بكریت ته نها به ټه گهر يكى نه حويى ئيعرابى، به شپوازيك كه پيكهاته ی وته كه هه لگري واتاکه بېټ، ټه بېټ وته واتادار بېټ.

ټه مه ټه و بابته يه كه ئيعرابكه رانى قورئان هه لى تيدا ده كه ن، كه ته فسيړى ټايه تيك ده كه ن و ئيعرابى ده كه ن به ټه گهر يكى پيكهاته ی رسته كه، تيگه يشتنى بو ده كه ن به پي پيكهاته ی رسته كه، ئيتر هه ر واتايه كى له گه ل بگونجيت، ټه مه هه لى يه كى گه وره يه، كه كه سى گوڼگر واده زانئ كه مه به ستى

^(۱۷۰) "واجب: ټه و شته يه كه له خودى خوږدا بوونى هه يه. ممكن: ټه كريت هه بېټ ټه كريت نه بېټ،

واتا بوون و نه بوون تييدا يه كسانه". وه رگړي

قورئانه که شتیکی تره، ئەگەر پێکهاتهی رستهیهک یان دهقیکی تر غهیری قورئانه که ئەو واتایه ههڵگریت، ئەوه قورئانه که پێوهی په یوهست نییه و بۆی نابێت.

یان وهکو وتهی ههندیك له خویندنهوهی ئەوهی بهم شیوه دهیخوینیتتهوه:

﴿وَالْأَرْحَامُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝۱﴾ [النساء: ۱]، به جهره بۆ سویندهکه،

غومونهی وتهی ههندیکی تر لهوهی خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۝۲۷﴾ [البقرة: ۲۱۷]، (المَسْجِدِ) به عهتف مهجرووره لهسهر زهمیر (راناو)ی مهجروور له (به)دا، غومونهی وتهی ههندیکی تر لهوهی خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿لَكِنَّ الرَّسْخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ ۝۱۶۲﴾ [النساء: ۱۶۲]، که ﴿وَالْمُقِيمِينَ﴾ مهجرووره به واوی قهسهه (سویند).

ئهمه چهند غومونهیهکی زۆر کهمه، ئەگینا وینهی ئەمانه زۆره، بهلکوو قورئان وینایهکی تاییهت بهخۆی ههیه، ناکریت بهشیوازیك تهفسیر بکریت که گونجاو نییه و شایسته نییه، ناکریت تهفسیر بکریت بهغهیری کهلتوور و زانراوی واتای قورئانهکه، ئەندازهی و اتاکهی بۆ واتاکان وهکو ئەندازهی لهفهکهیهتی بۆ لهفهکان و بگره گهورهتره، ههروهکو لهفهکهی بهپزترین، پادشا و رهوانیپزترین لهفهکانه، له رهوانیپزیدا بلندترین پێگهی ههیه، که له دهسهلاتی ههموو جیهاندا نییه هاوشیوهی بهینن، ههروهها واتاکهیشی گهورهترین و بهپزترینی واتاکانه، ناکریت به واتایهک و اتا بکریت که شایستهی نهبیت، ئەکریت بۆ غهیری قورئانهکه بگونجیت و واتایهکی گهوره و چاکی پێ بهخشیت. بهلام قورئانی پیروژ ناکریت بهواتایهکی کورت تهنها به ئەگهريکی نهحوی ئیعرابی بیت. ئەم یاسایه لێی بکۆلهوه و ههمیشه بیرت بیت، سوودت پێ دهبهخشیت له زانینی لاوازی و درۆی زۆریک له

موفەسیره‌کان. (إن شاء الله) ئەمە زیاتر پوون و شی دە‌که‌ینه‌وه له قسه‌کردن له‌سه‌ر بنچینه‌کانی تەفسیر، ئەمە بنچینه‌یه‌که له‌و بنچینه‌نه. ^(١٧٦)

ئە‌م‌و‌نه‌یه‌کی تر: وه‌کو خ‌و‌ای گه‌وره ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿ذَٰلِكَ ٱلْكِتَٰبُ لَا رَيْبَ ۚ فِيهِ﴾ [البقرة: ٢]، ئیبن حیبان ده‌ل‌یت: چه‌ند شی‌وازیکی ئیعراب له‌باره‌ی ئەم ئایه‌ته‌وه ﴿ذَٰلِكَ ٱلْكِتَٰبُ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، هات‌و‌وه، ئە‌وه‌ی که هه‌ل‌مان ب‌ژارد‌و‌وه ت‌ییدا: ﴿ذَٰلِكَ ٱلْكِتَٰبُ﴾ رسته‌یه‌کی سه‌ربه‌خ‌و‌یه له (مبتدأ و خبر) پ‌یکهات‌و‌وه، چونکه هه‌رکات کرا و ته‌که هه‌مل بک‌ریته سه‌ر غه‌یری (ئ‌یضا‌ر) شارده‌وه‌ی، ئە‌وه له پ‌یشت‌ره ئە‌و پ‌یگه ب‌گیر‌يته به‌ر که ئاشک‌را بک‌ریت و نه‌شارد‌ریته‌وه؛ هه‌روه‌ها ئە‌مه ر‌یچکه و که‌لت‌و‌ورمانه له ئ‌یعراب‌دا، ه‌یچ ر‌یگه‌یه‌کی تر ناگر‌ینه به‌ر مه‌گه‌ر باشت‌رین شی‌وازه‌ب‌یت، ناب‌یت دو‌ور ب‌یت له زمانی عه‌ره‌به‌وه، و ته‌ی خ‌و‌ای په‌روه‌رد‌گار وه‌کو ش‌یعه‌ره‌کانی (ام‌رء القیس) و (اعشی) نییه، که له‌فه‌زه‌که‌ی هه‌موو شی‌وازی‌ک و ئە‌گه‌ره‌کان له خ‌و ب‌گ‌ریت، و ته‌ی خ‌و‌ای په‌روه‌رد‌گار له په‌وان‌ب‌ی‌تر‌ین و ته‌که‌نه ئه‌ب‌یت له کاتی ئ‌یعراب‌کرد‌ندا باشت‌رینی شی‌وازه‌کانی ب‌و به‌کاربه‌ی‌تر‌یت، ئە‌وه‌ی که باس‌مان کرد زۆ‌ری‌ک باسیان کرد‌و‌وه ب‌و ئە‌وه‌ی ت‌یروانی‌نی ت‌یدا بک‌ریت، ئە‌کر‌یت هه‌ند‌ی‌جار ب‌و ئە‌و که‌سانه‌ی که ل‌یک‌ۆ‌ل‌ه‌رن ب‌و‌یان ده‌رکه‌و‌یت و په‌سه‌ندی‌تی له ش‌ت‌یک‌دا ب‌ده‌ن. ^(١٧٧)

* (قواعد في العموم) یاسا له ناو گشتییه‌کاندا:

أ. (حذف المتعلق يفيد العموم النسبي) ل‌اب‌رد‌نی په‌یوه‌ست سوودی گشت‌ی‌تی پ‌ژ‌ه‌یه‌ی ده‌گه‌یه‌ن‌یت: واتا سوودی واتایه‌کی گشت‌ی که شایسته و گون‌جاو ب‌یت ب‌و‌ی، گشت‌یه‌که ئە‌وانه ده‌گر‌یته‌وه له ده‌قی و ته‌که‌دا که به‌ه‌و‌ی

^(١٧٦) التفسير القيم ٢٦٨ - ٢٦٩.

^(١٧٧) البحر المحيط ١٣٦.

ئەوێهه هاتییت، ئەوێهه تاکیکه له تاكه كانی ئەم واتا گشتیه. وه کو ئەم نمونەیهی خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۳]، ئەوێهه که په یوه ست دهییت به ﴿تَتَّقُونَ﴾ ئەوێهه که مه حذف (لابراو)ه، ئەکریت چهند شتیکی په یوه ست بن، له وانه: (تتقون الله)، (تتقون النار)، (تتقون المحارم).^(۱۷۸)

ب. ئەگەر (ال) چوو ه سهر وه سف (ئاو لئاو)ه کان و ناوی په گهزه کان، ئەوێهه سوودی گشتیتی هه موو ئەو وه سفه یان ئەو ناوێه. نمونەیهی وه سفه که: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ... أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب: ۳۵]، هه مووی پیکهاتهی واتای وه سفه که دهگریتهوه، له (الإسلام)، (الإيمان)، (القنوت)، (الصدق) و... هتد.

نمونەیهی ناوی په گهز: خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ [المائدة: ۲]، (البر) هه موو کرداریکی چاکه دهگریتهوه و (التقوى) هه موو پارێزگاریهك دهگریتهوه.^(۱۷۹)

ج. (نکیرة) نه ناسراو له دهقیکی نه فی و (نهی) رپگری و (شرط) مه رج و (الاستفهام) پرسپاری، سوودی گشتیتی ده گهیه نن.

نمونەیهی دهقی نه فی: ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا﴾ [الافتطار: ۱۹]، بۆ هه موو نه فسیکه و بۆ هه موو شتیکه.

^(۱۷۸) القواعد الحسان ۴۶-۴۷، إرشاد الفحول ۱۳۲.

^(۱۷۹) القواعد الحسان ۱۳-۹.

نمونه‌ی ده‌قی نه‌هی: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۲]، هه‌موو هاوبه‌شیه‌ک ده‌گریته‌وه بۆ خوای په‌روه‌ردگار.

نمونه‌ی ده‌قی شهرت: ﴿وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَنِ اللَّهَ﴾ [النحل: ۵۳]، هه‌موو نیعمه‌تیک لای به‌نده‌کان ده‌گریته‌وه.

نمونه‌ی ده‌قی ئیستیفهامی: ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ [فاطر: ۳]، هه‌موو دروستکه‌ریک جگه له‌خوای گه‌وره ده‌گریته‌وه. (۱۸۰)

د. (المفرد المضاف) سوودی گشتیتی ده‌گه‌یه‌نیت: وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ [الضحی: ۱۱]، ﴿وَأَنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾ [إبراهيم: ۳۴]، هه‌موو نیعمه‌تییکی خوای گه‌وره به‌سه‌ر به‌نده‌کانی ده‌گریته‌وه.

نمونه‌یه‌کی تر: ﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾ [القمر: ۵۰]، هه‌موو ئه‌مرییکی که‌ونی و قه‌ده‌ری ده‌گریته‌وه. (۱۸۱)

هـ. ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹]، ئین عاشوور ده‌لیت: کرداری (تلقوا) له ده‌قی نه‌هی بۆ گشتیتییه، هه‌موو به‌هیلک بردنیک به ده‌ستی خۆت ده‌گریته‌وه. (۱۸۲)

و. شیوه و له‌فره‌کانی گشتی له قورئانی پیروژدا زۆرن: (کل، وجميع،

(۱۸۰) القواعد الحسان ۱۳-۱۴، مژکه أصول الفقه ۱۰۶

(۱۸۱) القواعد الحسان ۱۴

(۱۸۲) التحرير والتنوير ۲/۲۱۵

وَأَجْمَعُونَ، وكافّة، و (من-ما)ی مەرجی و پرسیاری، وموصولة، ومصدرية، والجمع المضاف، ناوی کۆ وه کو (القوم، والذي، والتي...هتد).

- (إِنَّ) نوونی موشەدەدەدی مەكسور سوودەكەى بۆ (تعلیل) هۆكار دەرخستنه:

وهكو ئەوهی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ [الحج: ١]، واتا: (اتقوا ربكم) له خوا بترسن، چونكه به دنیایی هه‌ژاندنی رۆژی قیامەت یه‌كجار گه‌وره‌یه. (١٨٣)

- (الفاء) سوودەكەى بۆ (تعلیل) هۆكار دەرخستنه:

وهكو ئەوهی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ﴾ [البقرة: ٢٢٢]، ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ [المائدة: ٣٨]، له‌یه‌كه‌مدا: له‌ سوپی مانگانەدا به‌ئازاربوونه. له‌ دووه‌مدا: هۆكاره‌كه‌ی دزییه‌كه‌یه‌تی. (١٨٤)

- پسته‌ی (الأسمية) به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر (الثبوت) جیگر و دامه‌زراو بوون. (١٨٥)
- پسته‌ی (الفعلية) کرداری به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر تازه‌ بوونه‌وه و دووباره‌ بوونه‌وه‌ی. (١٨٦)

وهكو ئەوهی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ [الأفال: ٣]، ئیبن عاشور ده‌لیت: هاتوووه‌ دوو کرداری

(١٨٣) أعضاء البیان ١٤، ٦٠/٥

(١٨٤) أعضاء البیان ٢٣٨/٥

(١٨٥) معترك الأقران ٦١٤/٣، حاشية محی الدين شيخ زادة ٣٢-٣١/١

(١٨٦) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

پانه‌بردوو (یقیمون) و (ینیقون) بەلگەیە بۆ دو‌بارەبوونەوه و تازەبوونەوه.^(١٨٧)

- هاتنی کرداریکی رابردوو لەسەر شیوازی پانه‌بردوو، سوودی ئەوهی تێدایە وێنای بارودۆخی پروداویک دەکات لەکاتی پرودانی پروداوه‌که‌دا. وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً﴾ [الحج: ٦٣]، ئین عاشور ده‌لیت: باس لە سه‌وزبوونی زه‌مینێ کردوو به‌شیوازی (تصبح مخضرة) پانه‌بردوو، هه‌رچه‌نده‌ لقیکه‌ له‌ کرداری ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ که به‌شیوازی رابردوو، مه‌به‌ست له‌ پانه‌بردوو که ئاماده‌کردنی وێنه‌یه‌کی سه‌رسوپه‌ینه‌ری چاکه‌.^(١٨٨)

- (اسم الموصول) سووده‌که‌ی به‌لگه‌یه‌ له‌سەر هۆکاری حوکمه‌که‌، واتا به‌رانه‌ری‌کردنی فرمانه‌که‌یه‌ به‌ هۆکاره‌که‌ی. وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ [سبأ: ٤٢]، هۆکاری وته‌که‌ بۆیان، ئەوه‌یه‌ که سته‌میان کردوو. له‌کۆتایدا ئەمه‌ چه‌ند نه‌هونه‌یه‌کی که‌مه‌ له‌ کۆمه‌له‌ نه‌هونه‌یه‌که‌دا، ئەگه‌ر به‌دواداچوون بکه‌ی زیاتر ده‌بینی.

^(١٨٧) التحرير والتنوير ٣٦٠/٩

^(١٨٨) التحرير والتنوير ٣١٨/١٧، روح المعاني ٩٠/٩

دووه م: (القواعد الترجيحية) یاسای په سه ندرکدن:

مه به ست له (القواعد الترجيحية): ټه و یاسایانه یه که کاریان پي ده کهین، له کاتی ته ترجیحدان و په سه ندرکدن له نیوان و ته ی موفه سیره کان. ټه کریټ ټه م یاسایانه به کار بهیټریت له دوو حاله تد: **یه که م:** په سه ندرکدن (ته رجیح) کردنی یه کیک له و ته کان به سه ر ټه وانی تردا. **دووه م:** په تکر دنه وه ی یه کیک له و ته کان. له چی کاتی کدا ته رجیح ده درټ؟

ټه و ته فسیرانه ی که گواستراونه ته وه پومان؛ یان ټه وه ن کوړایان له سه ره، یان ټه وه یه که نیبه. ټه گهر کوړای هه بوو، پیویست به ته رجیحدان ناکات، کوړای له ته فسیردا زوره، هه ندیک ی باسکراوه له لیکوئینه وه کانی (الإجماع في التفسير) له وانه:

۱. وه کو ته فسیر کردنی (اليوم الموعود) به پوژی دواپی ﴿وَالْيَوْمَ الْمَوْعُودِ﴾

﴿٢﴾ [البروج: ٢].^(١٨٩)

۲. ته فسیر کردنی (المغضوب عليهم) به یه هو د و، (الضالين) به نه سارا.^(١٩٠)

ټه گهر راجوودایان هه بوو، ټه وه راجوودایي دوو جوړه:

یه که م: راجوودایي دژ (اختلاف تضاد): وه کو ټه وه ی خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَجِدْ لَوْكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ﴾ [الأفال: ٦]، هه ندیک ده لیت: (المجادل) ټه وانه ن که موسو لمانه کانن، هه ندیک ده لین: ټه وانه ن که بیواوه په کانن.

^(١٨٩) زاد المسیر ٢١٦/٨.

^(١٩٠) تفسیر ابن أبي حاتم ٢٣/١، النکت والعیون ٦١/١.

لە نموونەی ئەمانەدا بە یاساکی تەرجیح و پەسەندکردن بۆچوونی پەسەندی ئایەتە کە دەخەیتە ڕوو.

دووهم: ڕاجودایی جوړی (اختلاف التنوع): لە پێشدا لە گەڵ نموونەدا باسمان کرد.

لەم حالەتەدا کار بە یاسای تەرجیح دەکریت بۆ ڕوونکردنەوەی ئەو واتایە لە پێشتر ئەگەر پێویستی بەو کرد، ئەگەر ئایەتە کە ئەو هەڵبگریت کە ڕەتبکریتەو.

ڕیڤای موفەسیرەکان لە خستەنەرووی تەفسیرە گواستراوەکان:

تەرجیح و پەسەندکردن تەنها لەو دوو جوړە ڕاجوداییە دی، موفەسیرەکان سێ ڕیڤایان هەیە لە گێڕانەووی و باسی ڕاجوداییدا:

یەكەم: گێڕانەووی ڕاجوداییە کە، بێ ئەووی باسی و تە ڕاجح و پەسەندە کە بکات، وەکو تەفسیری ماوهردی و ئین جەوزی.

دووهم: گێڕانەووی ڕاجوداییە کە و خستەنە رووی پەسەندە کە، بێ ئەووی پەسەندە کە بداتە پالی کەس، وەکو تەفسیری ئین عەتیە.

سێیەم: گێڕانەووی ڕاجوداییە کە لە گەڵ خستەنە رووی پەسەندە کەیان، لە گەڵ یاسای هۆکاری پەسەند کردنە کە، وەکو تەفسیری تەبەری و شەنقیتی.

لە گەڵ گرنگی ئەم بابەتە یەشدا، زۆر بە کەمی لیکۆلینەوویە کە دەبینی تایبەت بیت لە پێشەکی موفەسیرەکاندا و لە غەیری ئەو یەشدا. عیزی کوری عەبدولسەلام، کە لە سالی (٦٦٠ك) کۆچی دواوی کردوو، ئاماژە ی پیکردوو لە کتیبیک بە ناوی (بالاشارة الى الإيجاز في بعض أنواع المجاز) باس لە هەندئ یاسای تەرجیحی کردوو، بێ ئەووی باسی نموونەکانی بکات.

موفەسیر محەمەدی کوری ئەحمەدی کوری جەوزی کەلبی، کە لە سالی (٧٤١ك) کۆچی دواوی کردوو، لە پێشەکی تەفسیرە کەیدا باسی (١٢) شیوازی

کردوو له تەرجیح و پەسەندیتیدا.

دەربارەی بەکارهێنانی یاساکانی تەرجیح و پەسەندکردن له تەفسیرکردندا شیخی موفەسیرین پیشەوا ئیبن جەریری تەبەری پیشەنگ بووه، له کاتی تەرجیحداندا دوو پرێگای بەکارهێناوه:

یه که م: باسی یاسای تەرجیحکردنه که ی کردوو به دهق، له کاتی تەرجیحکردنی وتیه که له تەفسیردا.

دوو م: باسی یاساکه ی نه کردوو به لام تەرجیحی بهو یاسا داوه، وه کو یاسایی «العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب»، تەرجیحه که ی له سەر ئه م یاسایه بونیادناوه، بئ ئه وهی باسی یاساکه به دهق بکات.

ههروه ها تێروانین له وهی که پیشهوا ئیبن جەریری تەبەری ئه نجامی داوه، ئه و یه که م که سه که به وشێوازه کاری بهو یاسایانه کردوو له تەفسیرکردندا، هه ندیک لهو دهسته واژانه که بینومه بۆتانی باس ده که م:

۱. دروست نییه که سیك بانگه شه ی تاییه تیتیی ئایه تیک بکات، که گشتی بیت له رواله تدا، مه گهر به لگه یه که هه بیت بۆ تاییه تکردنی،^(۱۹۱) واتا: هه و آل له سەر شیوازه گشتیه که یه تی، تا ئه و کاته ی شتیک دیت تاییه تی ئه کات. ۲. ته ئویلێک (لێکدانه وه) کو پایی^(۱۹۲) له سەر بیت، له پیشتره له ته ئویلکردنی قورئاندا.^(۱۹۳)

۳. ئه گهر وشه یه که چەند شیوازیك هه لبرگیت، که سیك نا کریت هه ندی شیوازی وه ربرگیت و هه ندیکی تری رەت بکاته وه به بئ بوونی به لگه.^(۱۹۴) ۴. کاتیک وتیه که له ئاراسته ی قسه که ریکه وه دیت، بهو شیوازه یه که له ناو خه لکیدا زانراوه، بئ ئه وهی واتایه کی نادیا ری هه بیت.^(۱۹۵)

^(۱۹۱) تفسیر الطبری ۵۰۸/۱

^(۱۹۲) کو پایی لای ئیبنو جەریر و اتا زۆرینه.

^(۱۹۳) تفسیر الطبری ۷۵/۱، ۱۲۶، ۱۷۲، ۲۲۰، ۲۷۴، ۱۱۳، ۳۳۳، ۱۱۴/۲، ۱۹۳.

^(۱۹۴) تفسیر الطبری ۱۳۸/۱، ۴۵۰/۲.

^(۱۹۵) تفسیر الطبری ۱۷۲/۱، ۴۶۸/۲.

٥. لەپێشترین تەئویل کە بۆ ئایەتیک دەکرێت، ئەوەیە کە لە پڕاڵەت و ڕووکەشی ئایەتە کە بێت بە لگە کە ی بەو شیوازه دروسته، کە تێگەشتنه کە لەو ڕووهوه بێت. (١٩٦)

٦. دروست نییه واز لە تێگەشتنی پڕاڵەتی ئایەتە کە بهێتریت لە وە کە دا، بچی بۆ باتنی (ناوهوهی) کە بە لگە یە ک لە سەر دروستیشی نه بێت. (١٩٧)

٧. په یوه سترکردنی و ته هه ندیک به هه ندیک تره وه له سەر شیوازیکی دروست له پێشتره له و ته یه کی جودا و دژ له نێوان رسته کە دا. (١٩٨)

٨. ئەوهی لە پێشتره بۆ کتییی خوای گه وره؛ له زماندا ئە بێت ڕوونتین بێ ، زانراو بێت له و ته ی عه ره بـدا، نابێت و ته ی ئەوان له به رچاو نه گیریت و نه زانریت. (١٩٩)

٩. نابێت ره خنه بگریت به و ته یه کی شاز، له کاتیکدا ئەو شته جیگیر بووبیت به به لگە ی زۆری یه ک له دوا ی یه ک. (٢٠٠)

ئەو یاسایانه ی کە به کاریهێناوه، به ده ق باسی نه کردووه و یاساکه ی نه هیناوه ته وه، به لام کاری پێ کردووه:

١. (العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب) (٢٠١) عیبه رت به گشتیتی له فزه کیه نه ک تاییه تمه ندیی هۆکاری دابه زینی. (٢٠٢)

٢. ته رجیح و په سه ندکردن به به لگە ی ده ق. (٢٠٣)

ئەمە ئەو یاسایانه یه کە ئێ بن جه ریر به کاریهێناوه، هه ولـمـداوه ئەو ده سه ته واژانه بگێرمه وه، هه رچه نـده هـه ندئ یاسا دووباره بوویه وه، ئە کریت

(١٩٦) ٢٠٩/١، ٢١٦، ٢٤٧، ٣٣٥، ٥١٠.

(١٩٧) هه مان سه رچاوه ٢٦١/١، ٢٨٠، ٤٦٧، ٥١٦، ٥٣٧.

(١٩٨) تفسیر الطبری ٤٦٢/١.

(١٩٩) تفسیر الطبری ٣٦/٢.

(٢٠٠) تفسیر الطبری ٥٩/٢.

(٢٠١) تفسیر الطبری ٢٥/١، ٨٣، ١٨٥، ٣١٨/٢، ٣٢٢.

(٢٠٢) ١٣٨/١، ٢٥٣، ٤٦٧، ٤٩٩، ٥١٣، ٧٠/٢، ٨٢، ٩٥، ١٧٠.

خۆت ئەم یاسایانە پێکبخە لە پستەییەکی پووندا لە دواى کۆکردنەوه یان و چاککردنێان. مەبەست لەم لێکۆڵینەوه پوونکردنەوهی هەندى یاسای گونجاوى ئەوتۆیە، کە سوودی لى بێزیت لە تەرجیحکردن، بۆیە تا ئێرە لە نموونەى ئەم یاسایانە بەسە، ئەمە تەنها بۆ نموونە باسکران بى ئەوهی لێکۆڵینەوه بۆ دروستیتى کرايیت. (٢٠٣)

ئەگەر دوو یاسا ناکۆکی کەوتە ئێوانیان لەسەر نموونەیهک، ئەکریت بۆ هەردوو یاساکە گونجاویت بێت بە نموونە بۆ هەردووکیان. ئەکریت تەرجیحیتى وتەیهک بە کارپێکردن بە یاسایەک بکریت و، تەرجیحى وتەیهکی تر بە کارپێکردن بە یاسایەکی تر. ئەم یاسایانە بنچینەیهکی گرنگی لەبەرچاویان لە تەرجیحداندا، مەگەر بەلگەیهک هەبێت بێتە هۆکاری پێگەری لە بەکارهێنانی، هەموو یاسایەکیشت ئیستیسنا (کە یاساکە نەپێگەیتەوه) تێدا، ئەوتريت: ئەبێت تەرجیح بە زۆری لە زمانى عەرەب بێت، مەگەر بەلگەیهک هەبێت مەبەستی غەیری ئەوه بێت، بە هەمان شێوه یاساکانی تریش، ئاگاداری ئەم تێبینیانە بن.

(القواعد الترجيحية) یاساکانی پەسەندکردن:

١. (ما يتعلق منها بالعموم في القرآن) ئەوهی کە تێیدا پەيوەستە بە گشتیتى لە قورئاندا.
٢. (ما يتعلق منها بالسياق القرآني) ئەوهی کە تێیدا پەيوەستە بە دەقى قورئان.
٣. (ما يتعلق منها برسم المصحف) ئەوهی کە تێیدا پەيوەستە بە وێنەى موسەفەهە کەوه.
٤. (ما يتعلق منها بالأغلب من لغة العرب) ئەوهی کە تێیدا پەيوەستە بە زۆرینە لە زمانى عەرەب.

(٢٠٣) أعضاء البيان ٧٢/١، ٣٧٣/٣.

۵. (ما يتعلق منه بالمعاني الشرعية في القرآن) ئهوهی که تیدا په یوهسته به واتا شهرعییه که له قورئاندا.
۶. (ما يتعلق منها بتصرف اللفظ) ئهوهی که تیدا په یوهسته به گۆران کاری له فزه که وه.
۷. (ما يتعلق منها بالتقديم والتأخير) ئهوهی که تیدا په یوهسته به پیشخستن و دواخستن وه.
۸. (ما يتعلق منها بظاهر القرآن) ئهوهی که په یوهسته به پرووکه شی قورئانه که وه.
۹. (ما يتعلق منها بطريقة القرآن وعادته) ئهوهی که تیدا په یوهسته به ریگا و که لتور (شیواز) ی قورئان.
۱۰. (ما يتعلق منها بإجماع الحجة أو قول الأكثر من الصحابة والتابعين) ئهوهی که تیدا په یوهسته ئه بیته کورای و به لکه، یان وتهی زۆرینهی هاوه لآن و تابعین.
۱۱. (ما يتعلق منها بالاستعمال العربي) ئهوهی که تیدا په یوهسته ئه بیته به به کاره یزاوی عه ره بی.
۱۲. (ما يتعلق منها بالسنة النبوية) ئهوهی که تیدا په یوست ئه بیته به سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ.
۱۳. (ما يتعلق منها بالتأسيس والتأكيد) ئهوهی که تیدا په یوهسته ئه بیته به (التأسيس) واتای نوئ و ته ئکید وه.
۱۴. (ما يتعلق منها بعود الضمير إلى أقرب مذكور) ئهوهی که تیدا په یوهسته ئه بیته گه رانه وهی راناوه که بو نیکترین باسکراو.
۱۵. (ما يتعلق منها بتوافق الضمائر) ئهوهی که تیدا په یوهسته ئه بیته وه به ریکه که وتنی راناوه کان.
۱۶. (ما يتعلق منها بالتقدير وعدمه) ئهوهی که تیدا په یوهسته ئه بیته دهرخستن و نادیارکردنی.

۱. (ما يتعلق منها بالعموم في القرآن) ٴهوهی که تییدا په یوهسته به گشتیٴی له قورئاندا:

دوو یاسای تیډایه:

- أ. هه وال له سهر واتا گشتییه که یه تی، تا شتیک دیت تاییه تی بکات.
- ب. (العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب) عیبرت به گشتیٴی له فزه که یه نه ک تاییه ٴه ندی هوکاری دابه زینی.

شیکردنه وهی هه ردوو یاساکه له گهل نمونه دا:

أ. هه وال له سهر واتا گشتییه که یه تی، تا شتیک دیت تاییه تی بکات: هه وال له کانی خوی گه وره له قورئاندا زور کات له سهر شیوازی گشتی هاتوو نه ک تاییه تی، هه ندیک له موفه سیرین باس له هه ندیک وته یان کردوو، ٴه مه له واتادا تاییه ته بو ٴه و گشتییه، له نمونه ی ٴه مه دا ده وتریت: (الخبر علی عمومه حتی یأتی ما یخصه)^(۲۰۴)، واته: هه وال له سهر واتا گشتییه که یه تی، تا شتیک دیت تاییه تی بکات. نمونه: ﴿وَاللّٰهُ وَمَا وَلَدَ﴾ [البلا: ۳]، و تراوه: ٴاده م و کوره کانی. و تراوه: ٴیراهیم و کوره که ی. و تراوه: هه موو کوړ و باوکیک. ٴیبن جهریری ته به ری ده لیت: وته ی په سهند ٴه وه یه، ٴه وهی که ده ربارهی ٴه و ته یه ی خوی گه وره ده یلین: خوی گه وره سویندی به هه موو کوړ و باوکیک خواردوو، له بهر ٴه وهی گشتییه، بو هه موو کوړ و باوکیکه. دروست نییه تاییه تی بکرت، مه گهر به به لگه یه ک نه بیٴ هه وال له که ته سلیمی بیٴ، یان عه قلهن، ٴه گهر هه والیک یان به لگه یه ک نه بوو تاییه تی

^(۲۰۴) ٴه م یاسایه بو ٴه وه یه که سیک بانگه شه ی ٴه وه بکات بلیت ٴه م ٴایه ته تاییه ته که چی له روواله تی گشتی بیٴ، به لگه یه کیش نه بیٴ تا تاییه تی بکات، به لام ٴه وه ی له پیښدا باس مان کرد له تفسیری سه له ف، ته تفسیری به میسال (نمونه) بوو؛ دژی ٴه م یاسایه نابیتته وه، به لکوو ٴه بیٴ ناگاداری ٴه وه بیٴ که سیک ته تفسیری به میسال کرد بیٴ.

بکات، ئەو گشتییە و بە گشتیتی دەمیئەتەو. (٢٠٥)

ب. (العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب) عیبرەت بە گشتیتی لەفزه‌که‌یه نه‌ك تاییه‌تمه‌ندی هۆکاری دابه‌زینی:

ئەگەر دەربارە‌ی ئایەتیک وترا: ئەمە لەبەر ئەو دابه‌زیو، ئەمە ئەو ناگە‌یه‌نیت که تنه‌ا لەسەر ئەو هۆکاره‌ کورت بکریته‌وه، سەیری مەبەستی لەفزه‌که‌ ده‌کریت، بە‌گشتیتی لەفزه‌که‌یه ئەگەر هۆکاره‌که‌ی تایه‌تیش بێت.

نموونه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ شَأْنَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝﴾ [الکوثر: ٣]،

وتراوه: دەربارە‌ی عاسی کۆری وائیلی سەه‌می دابه‌زیو. وتراوه: دەربارە‌ی عوقبە‌ی کۆری ئە‌بی موعیت دابه‌زیو. وتراوه: دەربارە‌ی کۆمه‌لیک له‌ قورە‌یش دابه‌زیووه. ئیبن جەریری تە‌به‌ری ده‌لیت: پە‌سە‌ندترین وتە‌ لای من ئە‌وه‌یه‌ که ده‌لیت: خوای گه‌وره‌ هه‌والمان پێ ئە‌دات ئە‌وه‌ی که پێ‌خه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌بوغزیئیت که‌ترین سزای دوا‌پراو (وه‌جاخ کو‌یر) ده‌بیت، ئە‌مە سیفه‌تیکه‌ هه‌موو خە‌لکی ده‌گریته‌وه، ئە‌گەر چی ئایه‌ته‌که‌ دەربارە‌ی که‌سیکی دیاریکراو دابه‌زیو. (٢٠٦) نموونه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ

طُلُمْتُ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ ... ۝﴾ [البقرة: ١٩] ، شه‌نقیتی ده‌لیت: ئە‌م ئایه‌ته‌ که ئیمە باسی لێ‌وه‌ ده‌که‌ین، هەر چه‌ند دەربارە‌ی مونافیه‌کان هاتۆته‌ خواره‌، (العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب) عیبرەت بە‌ گشتیتی لەفزه‌که‌یه نه‌ك تاییه‌تمه‌ندی هۆکاری دابه‌زینی. (٢٠٧)

(٢٠٥) تفسیر الطبری ١٩٦/٣٠.

(٢٠٦) تفسیر الطبری ٣٣٠/٣٠.

(٢٠٧) أضواء البيان ١١٣/١.

۲. (ما يتعلق بالسياق القرآني) ئهوهی که په یوه سته به دهقی

قورئان:

تېروانین له دهقی ئایه ته که له ږووی پېشه کهی و دواکهی، یاریده ده ده بیت له ده ستینشان کړدنې و تهی ږاجح (په سنده که)، ږوړیک له موفه سیرین گرنگیان داوه به دهق ږو دیار کړدنې و تهی په سنده له ناو و ته گه لیک، یان ږو په تکر دنه وهی دږی دهقه که، ئه کریت له فزیکې گشتی بیت و زیاد له واتیاه که هه لېگریټ به پېی دهقه که و اتاکه دیاری ده کریت، چونکه ئه وه له پېشتر و نزیکتره لیوهی، له گه ل ئه وه یش ئه کریت هه لگری و اتای تریش بیت. نمونه:

﴿عَلَّمَ اللَّهُ أَنْكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ

فَالَّذِينَ بَشِرْتُمْ بِهِمْ وَلَبِئْسَ مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ [البقرة: ۱۸۷].

له لیکدانه وهی: ﴿مَا كَتَبَ اللَّهُ﴾ و تراوه: منداله. و تراوه: شهوی قه دره. و تراوه: ئه وهیه که خوی گه وره ږیگای پېداوه و هه لالی کردووه. ئین جه ریری ته به ری ده لیت: ئه وهی خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَلَبِئْسَ مَا كَتَبَ اللَّهُ﴾ داوای ئه و شتانه بکه ن که خوی گه وره ږوی نووسیون، و اتا ئه وهی خوی گه وره ږوی داناون، مه بهستی خوی په روه ردگار له وهی که باسی کردووه ئه وهیه: داوای ئه وه بکه ن که خوی په روه ردگار له (لوح المحفوظ) ږوی نووسیون، داوا کړدنې مندال ئه گهر پیاو ئه و شته ی بویت به سه رجییکردن له گه ل خیزانی، ئه وهیه که خوی په روه ردگار له (لوح المحفوظ) ږوی نووسیوه، هه روه ها داوا کړدنې شهوی قه در، له وهیه که خوی گه وره ږوی نووسیوه، هه روه ها ئه گهر داوای ئه وهی کرد له وهی که خوا هه لالی کردووه ږوی ږیگای پېداوه، له وهیه که خوی گه وره ږوی نووسیوه له (لوح المحفوظ).

هه موو شتیک ئه م ئایه ته ده یگریته وه: ﴿وَلَبِئْسَ مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾، هه موو داوایه کی چاکی داوا کړا، به هه ر حال، نزیکترین و اتا له ږو وکه شی

ئایه ته که وه وتی ئه وه که سه یه که بهم شیوه واتای کردووه: داوای ئه وه بکه نه له وهی خوا ی گه وه به ی نووسیون له مندا ل، چونکه ئایه تی داوای ئه وه ده فره مویت: ﴿فَاقْنِ بِشْرُوْهُنَّ﴾، به واتای: سه رجیی کردنه، ئیستا به و شیوه یه یه: ﴿وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللهُ لَكُمْ﴾، به واتای: داوای ئه وه بکه نه له وهی خوا ی گه وه به ی نووسیون له مندا ل و وه چه له کاتی سه رجیی کردن، ئه مه لی کچوو ی واتای ئایه ته که یه، له غه یری ئه وه ی لی کدانه وه یه کی بو بکری ت به لگه یه کی دروستی له سه ر نه بی ت له سه ر ږو وکه شی ئایه ته که و، پیڅه مبه ر ﷺ هه والی بهم شیوه یه نه داوه لپوه ی. ^(۲۰۸) ئه گه ر له م غوونه دا بی نی ئی بن جه ریری ته به ری له کو ی گشتی هه لگری واتای ئایه ته که که باس کرابوو، له و وتی: له کو ی داوا کاری به چاکه کان (که له ئایه ته که هاتبو و) پاشان یه کی ک له وانه ی تاییه ت کرد، به به لگه ی ده ق، فره مووی: له ئه نجامدا لی کچوو و زی کترین واتا له ږو وکه شی ئایه ته که، وتی ئه وه که سه ی که بهم شیوه واتای کردبو و: داوای ئه وه بکه نه له وهی خوا ی گه وه به ی نووسیون له مندا ل، چونکه ئایه تی داوای ئه وه ده فره مویت: ﴿فَاقْنِ بِشْرُوْهُنَّ﴾.

غوونه یه کی تر: خوا ی گه وه ده فره مویت: ﴿تُمُ السَّيِلَ یَسْرُوْهُ﴾ [عبس:

۲۰]، له سه ر ﴿السَّيِلَ﴾ دو و وته هاتوو:

یه که م: هاتنه ده ره وه له سکی دایک.

دوو هم: ږی گای حق و چه وت، بو مان ږو وکر دۆ ته وه و فی رمان کردوو ه، ئاسمان کر دو وه بو ئه وه ی کاری پښ بکات.

ئین جه ریری ته به ری ده لی ت: له پی شترین و په سه ندرین لای من وتی ئه وه یه که ده لی ت: هاتنه ده ره وه له سکی دایکی دا بو مان ئاسان کر دو وه، ئه م

لیکدانهوه له پېشته؛ چونکه لیکچووی ږووکشی نایه ته که یه، چونکه پېش و پاشی نایه ته که خوی گوره باس له سیفه تی دروستکردنی ده کات و، وردبوونه و پهنده رگرتن له جهسته که و، بارودوخی گورانکاریه کانی، باشر وایه نهوهی له و نیونه دیه سهیری پاش و پېشه که ی بکریټ.^(۲۰۹)

نمونه ی په ددانه وهی وتهیه که به دهق، وه کو ئه م دهقه په دده بو ئه م وتهی هسه ن، که ده لیت که خوی گوره ده فره رمویټ: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ﴾ [المائدة: ۲۷]، ده لیت: دوو پیاون له به نی ئیسرا ئیل. به دهقی ئه م نایه ته په ده دریته وه، خوی گوره ده فره رمویټ: ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوَاءَ أَخِيهِ﴾ [المائدة: ۳۱]، ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وهی ئه مه یه که م جاره ږووبدات، له پېش ئه وهی که مروؤف بزانت مردوو بنیزیت، به لام له سه رده می به نی ئیسرا ئیل ناشتنی مردوو لای که س شاراوه نه بوو.^(۲۱۰) با لات شاراوه نه بیت، ته رجیح کردنی وتهیه که له نیوان چهند وتهیه که به دهقی نایه تیکی تر، یان په ددانه وهی وتهیه کی تر ئاگاداری ئه مه به.

^(۲۰۹) تفسیر الطبری ۵۵/۳۰.

^(۲۱۰) أضواء البيان ۷۷-۷۵/۱.

۳. (ما يتعلق برسم المصحف) ئەوەی که پەيوهسته به وینەى موصحه فەكهوه:

مەبەست لە وینەى موسحەفە، پەسەندکردنى یەكێك لە وتەكانە كە لە ئایەتەكە باس كراوە، رەتكردنەوێ وینە پێچەوانەكەى تر. نموونە: وەكو ئەوێ خواى گەورە دەفەرموێت: ﴿سُقْرٰكُ فَلَا تَنْسَى﴾ [الأعلى: ۶]، دوو وتە لەسەر (لا) كە وتراوە:

یەكەم: كە (لا)ى نافییە.

دووهم: كە (لا)ى ناھییە.

یەكەمەكە پەسەندە، چونكە وینە ﴿تَنْسَى﴾ لە قورئانەكەدا (ئەلف)ى مەقسوورەكەى جیگیرە و ماوە، كردارى رانەبردوو ئەگەر (لا)ى ناھییەى بچێتە سەر جەزى دەكات، ئەگەر جەزمیشى بكات لە كۆتاییەكەیدا پیتە (علە)كە لادەبات، كەچی پیتە (علە)كە لای نەداوە و لە جیگەى خۆیەتى، كە ئەمەیش بەلگەى لەسەر ئەوێ (لا)كە ناھییە نییە.

قورتوبى دەلێت: یەكەمەكە وەرگیراوەكەى -واتا كە نافییە-، چونكە ئیستیسنا (جیاكاری) لە نەهەى نایەت تەنها بۆ كاتى نەبێت، پاشان (یاء)ەكە جیگیرە لە هەموو موسحەفەكان و هەموو خوێنەرەكان. ^(۲۱۱) نموونەى كى تر:

خواى گەورە دەفەرموێت: ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾ [المطففين: ۳]، لە زەمیری (هم) لە وشەى (كالوهم) و (وزنهم) دوو وتەى لەسەرە:

یەكەم: كە دەگەرێتەوێ بۆ (الناس) و زەمیرەكە لە جیگەى نەسبەى. و اتاكەى بەم شیوەیە لى دێت: (إِذَا كَالِ الْمُطَفِفُونَ النَّاسَ أَوْ وَزَنَ الْمُطَفِفُونَ لِلنَّاسِ). كاتیك تەرازووبازەكان پێوانە دەكەن بۆ خەلكى، كێشەنەى تەرازووبازەكان بۆ خەلكى.

^(۲۱۱) تفسیر القرطبي ۱۹/۲۰، و روح المعاني ۱۰۵/۳۰.

دووهم: دەگەرێتەووە بۆ (واو)ی کۆ لە وشە (کالوا) و (وزنوا)، زەمیرە که لە مەحەلی پەفەدا مۆئەکەدەیه بۆ واوی کۆ. واتاکە ی دەبێت: (إذا کال المطففون هم، وإذا وزن المطففون هم). زانایان وتە ی یەکەمیان پەسەند کردوو، چونکە پێککەوتوووە لە گەڵ وێنە ی موسحەفە که و، دووهم پێچەوانە یەتی.

زوجاج دەبێت: هەلبژێردراو ئەو یە (هم) لە مەحەلی نەسبە یە، بەلام بە واتای (کالوا لهم)، ئەگەر لەسەر واتای (کالوا) بێت و، (هم) که بۆ تەئکید بێت، ئەبوابیە لە موسحەفە کەدا (ئەلف) یّک لە پیش (هم) هەکەو هەبوابیە و جێگیر بوابیە. ^(۲۱۲)

سیووتی لە خستەرووی تێبینیەکانی لەسەر (إعراب القرآن) دەبێت: ئەبێت وێنە ی موسحەف لەبەرچاو بگیریّت، نمونە یشی بۆ هیناوەتەو، که بەلگە ی تێدایە لەسەر وێنە که، بەلگە یە لەسەر هەلە ی هەندێک وتە ی باسکراو لەسەر ئایەت.

سیووتی دەبێت: بۆیە ئەو کەسە هەلە ی کردوووە لە بارە ی ئەم وتە یە ی خوا ی گەرە: ﴿سَسِيْلًا﴾ [الإنسان: ۱۸]، که وتبێتی: ئەمە پستە یە کی ئەمرییە، واتا: (سل طریقاً موصلةً إليها)، ئەگەر بەم شیوە یە بوابی، ئەوا بە جیا دەنووسرا، (واتا: سلسیلا) بەم شیوە یە.

نمونه: ئەو ی دەبێت لە بارە ی ئەم وتە یە ی خوا ی گەرەو: ﴿إِنْ هَٰذَا

لَسَٰحِرَٰنِ﴾ [طه: ۶۳]، إنهما: (إن) ئیسە کە ی (ها) کە یە، ئەم چیرۆکە، (ذان) مبتدأ خەبەرە کە ی (لساحران) پستە که خەبەری (إن) ه، ئەمە دروست نییە بەم شیو، چونکە لە وێنە ی موسحەفە کەدا، (ان) لکاو نییە، (هذان) لکاو (واتا: ها) که نووسراو بە (ذان) هە که.

^(۲۱۲) معانی القرآن و إعرابه ۹۲۸/۵، تفسیر الطبری ۹۱/۳۰، إعراب القرآن للنحاس ۱۷۴/۵، مشکل إعراب القرآن لمکی بن أبی طالب ۸۰۵/۲-۸۰۶.

ههروه‌ها ئه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌م ئایه‌ته ده‌لێت: ﴿وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ

وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ [النساء: ۱۸]، (لام) ه‌که‌ بۆ ده‌ستی‌که‌ و (والذین) مبتدأ و پرسته‌ی دوا‌ی ئه‌وه‌ خه‌به‌ره‌، ئه‌مه‌ دروست نییه‌ به‌م شیوه‌یه‌، چونکه‌ له‌ وێنه‌ی موسحه‌فه‌که‌دا (ولا) نووسراوه‌. ئه‌وه‌یشی ده‌رباره‌ی ئه‌م وته‌یه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌: ﴿إِنَّهُمْ أَشَدُّ﴾ [مریم: ۶۹]، (هم‌ أشد) مبتدأ و خه‌به‌ره‌ و، (أي) پچراوه‌ له‌ ئیزافه‌ (زیادکردن)دا، ئه‌مه‌ دروست نییه‌، چونکه‌ له‌ وێنه‌ی موسحه‌فه‌که‌دا به‌ (أیهم) لکاوی نووسراوه‌. (۲۱۳)

٤. (ما يتعلق بالأغلب من لغة العرب) ئەوەی په‌یوه‌سته به زۆرینه له زمانی عەرەبدا:

وتە‌ی خ‌وای گ‌ه‌وره به‌و ش‌ی‌وازه واتا د‌ه‌ک‌ری‌ت که له ناو ع‌ه‌ره‌ب‌دا ناس‌راوه و باوه، ناک‌ری‌ت به واتایه‌کی نه‌ناس‌راو نه‌زان‌راو و شاز واتا بک‌ری‌ت. ه‌ه‌ند‌ی‌جار وش‌ه‌یه‌ک له له‌ناو ع‌ه‌ره‌ب‌دا زیات‌ر له واتایه‌کی ه‌ه‌یه، ئە‌ب‌ی‌ت که‌سی م‌وف‌ه‌س‌یر ئە‌و واتا ه‌ه‌ل‌ب‌ز‌ی‌ری‌ت که ناس‌راوت‌ری‌نیان‌ه، م‌ه‌گ‌ه‌ر به‌ل‌گ‌ه‌یه‌ک ه‌ه‌ب‌ی‌ت ب‌چ‌ی‌ت ب‌ۆ واتایه‌کی تر. م‌و‌ونه: خ‌وای گ‌ه‌وره د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ی‌ت: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

﴿البأ: ٢٤﴾، (البرد) دوو وتە‌ی له‌س‌ه‌ر ه‌ات‌و‌وه:

یه‌که‌م: ه‌ه‌وای س‌ارد‌ه که ج‌ه‌ست‌ه‌ی م‌ر‌و‌ف س‌ارد ب‌کات.
د‌و‌و‌ه‌م: (النوم) خ‌ه‌وه.

ئ‌ی‌ب‌ن ج‌ه‌ری‌ری ت‌ه‌ب‌ه‌ری د‌ه‌ل‌ی‌ت: خ‌ه‌و ئە‌گ‌ه‌ر چ‌ی ت‌و‌ی‌ن‌و‌ی‌تی‌یه‌کی ز‌ۆ‌ر که‌م د‌ه‌ک‌ات‌ه‌وه، به‌ل‌ام له‌ب‌ه‌ر ئە‌مه: (البرد) به‌و ناوه نه‌ناس‌راوه، ل‌ی‌ک‌د‌انه‌وه و ت‌ه‌ف‌س‌یر‌ک‌رد‌نی وتە‌ی خ‌وای گ‌ه‌وره به‌و ش‌ی‌وازه د‌ه‌ب‌ی‌ت که به‌ز‌ۆ‌ری ناس‌راوه له ناو ع‌ه‌ره‌ب، ئە‌ک ش‌ت‌ی‌کی تر. ^(٢١٤) ن‌وح‌اس د‌ه‌ل‌ی‌ت: د‌ر‌وست‌ری‌ن وت‌ه وت‌ه‌ی ی‌ه‌که‌مه، چ‌ون‌که (البرد) به واتایه‌ک له واتاکانی خ‌ه‌و نه‌ه‌ات‌و‌وه، و‌ه‌کو ئە‌وه‌ی ف‌ی‌ل‌ی ت‌ی‌دا ب‌ک‌ری‌ت ب‌وت‌ری‌ت ب‌ۆ خ‌ه‌وه: (برد) چ‌ون‌که س‌ارد‌ی‌تی ت‌و‌ی‌ن‌و‌ی‌تی که‌م‌د‌ه‌ک‌ات‌ه‌وه. پ‌ی‌و‌ی‌ست‌ه ت‌ه‌ف‌س‌یر‌ک‌رد‌نی ک‌ت‌ی‌بی خ‌وای گ‌ه‌وره واتاک‌ه‌ی له‌س‌ه‌ر ږ‌و‌و‌که‌ش‌ه‌که‌ی و ناس‌راو ب‌ی‌ت له ناو ع‌ه‌ره‌ب‌دا، م‌ه‌گ‌ه‌ر به‌ل‌گ‌ه‌یه‌ک ه‌ه‌ب‌ی‌ت له‌س‌ه‌ر غ‌ه‌یری ئە‌مه.

۵. (ما يتعلق بالمعنى الشرعي) ئهوهی که په یوه سته به واتا

شهرعییه که یه وه:

له کاتیکدا قورئانی پیروژ به زمانی عهره بی دابه زیوه، هه ندی له فزی تیدایه که واتا و مه به سستی تاییه تن له شهرعدا، که له پیشدا له ناو عهره بدا زانراو نه بووه، ئه م له فزانه زاراوه و ناوی شهرعین، نووسراو و کتیبی له باره وه نووسراوه، وه کو کتیبی (الزينة في الكلمات الإسلامية) ی همدان پازی (۳۲۲ک). لهو له فزه شهرعیانه ش وه کو (الجنة، والنار، والصلاة، والزكاة، والعمرة، والحج، والبعث، والنشور)، جگه له مانه یش که وشه ی تر هه ن که واتی تاییه تیان هه یه لای موسولمان، کاتیک گوئی له ههریه که له م له فزانه ده بیټ، بیروهوشی بو واتیاه کی شهرعی ده چیت. مه به ست لیړه دا ئه وه یه ئه گهر راجودایی له نیوان واتیاه کی شهرعی و واتیاه کی زمانه وانی دروست بوو، واتا شهرعییه که پیش ده خریټ؛ چونکه قورئانی پیروژ بو پروونکردنه وه ی واتا شهرعییه کان دابه زیووه نه که بو واتی زمانه وانی، مه گهر به لگه یه که هه بیټ بو په سه ندکردنی واتا زمانه وانییه که ی، ئه وکات وه ربگیریت. نمونه: ﴿وَلَا تُصَلِّ

عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِۦ﴾ [التوبة: ۸۴]، ﴿وَلَا تُصَلِّ﴾ دوو ئه گهری تیدایه:

یه که م: (الدعاء) ئه مه واتا زمانه وانییه که یه تی.

دووه م: وه ستان له سه ر مردوو بو دوعا کردن به شیوه یه کی تاییه ت، که مه به ست لیټی نویژی مردوو.

ئهم واتا شهرعییه ی پیشده خریټ؛ چونکه مه به سستی خوی پهره ردگار ئه وه یه که لای که سی به رانبهر زانراو و ناسراوه. به لگه یه که له سه ر ئه وه ی مه به ست لیټی واتا زمانه وانییه که یه تی، وه کو ئه وه ی خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿حُذِّ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّى عَلَيْهِمْ﴾ [التوبة: ۱۰۳]، ﴿وَصَلَّى

عَلَيْهِمْ ﴿ واتا: دوایان بۆ بکه و، بەلگەیش لەسەر ئەمە ئیمامی موسلیم رێواپەتی کردوووە له عەبدوڵلای کۆری ئەبی ئەوفاو، دەلێت: (كان النبي ﷺ إذا أتى بصدقة قوم صلى عليهم، فأتاه أبي بصدقة فقال: اللهم صل على آل أبي أوفى).^(٢١٥) واتە: پێخەمبەر ﷺ ئەگەر قەومێک خێریکیان بۆ بهێنایە، دوای بۆ دەکردن، باوکم خێریکی بۆ برد، فەرمووی: (اللهم صل على آل أبي أوفى).

٦. (ما يتعلق بتصريف اللفظة) ئەوی که پەڕێوەستە بە گۆڕانکاریی

وشەکەو:

زانینی تەسریف (گۆڕان) ی لەفزه که و گەڕانەووە بۆ بنچینه که ی لەناو و تەکاندا پەسەندە که یانت بۆ دەستیشان دەکات و، ڕەدی پێچەوانە که دەداتەو. گومان لەو هەدا نییە لەفزه واتا کانی دەگۆڕێت بە جیاوازی له گۆڕانکارییە که ی، ئەگەرچی له بنچینه دا له یهك پێکها ته بن، نموونه: (قسط) و (أقسط)، (قسط) به واتای: ستهم، دادپەرۆر نه بێت، وه کو ئەو هی خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾^(١٥) [الجن: ١٥]، و (أقسط) به واتای: دادپەرۆر، وه کو خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾^(١٦) [المائدة: ٤٢].

نموونه که ی تر: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ﴾^(١٧) [الاسراء: ٧١]، زهه خشه ری ده لیت: ﴿بِإِمْئِهِمْ﴾ بیکه نه پێشه وای خوای له پێخه مبه ران و یان پێشه وای دین، یان کتیییک... باسی و ته ی هه ندیکی کردوو، که ده لێن: (إمام) کۆی (أَمْ)، پاشان ئەمە ی به بیدعه زانیوو. ئیبنو لمونیر له سەر ئەو ده لیت: ئەمە و ته یه کی نامۆیه، به و هی که ئیمام ده لیت: ئەمە بیدعه یه کی دا هێناوه له له فزه و واتا که شی، چونکه زانراوه که

^(٢١٥) البرهان فی علوم القرآن ١٦٧/٢، أصول التفسیر لابن عثیمین ٢٩-٣٠.

کۆی (أَمَّ) (أمهات) ه. (٢١٦)

نمونه یه کی تر: خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ

تَزَوَّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا عَزَبَتْ تُقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ ۖ﴾ [الكهف:

١٧]، ﴿تُقْرِضُهُمْ﴾ بنچینه که ی (قرض) به واتای: پچری، واتا: (تقطع

لهم من ضوئها شيئاً). لیمان ده پچری بۆیان هندی له پروناکیه که ی -واتا

پروناکی ته وای خۆر نه چوه ته ژووری ته شکه وته که وه. ده شوتریت: (تعطیهم

من ضوئها شيئاً ثم تزول سريعاً) هندی له پروناکیه که یان پئ ده به خشر،

پاشان خیرا نه ده ما؛ نه و که مه یان پئ ده به خشریت خیرا لیان وهرده گیریتته وه.

نه گهر به م شیوازه بیت، له بنچینه دا (تُقْرِضُهُمْ) له (أقرض) وه هاتوو، نه گهر

وا بویه بنچینه که ی (أقرض) بویه، نه بویه کرداره که (تاء) ه که ی زه ممه ی

له سهر بویه به م شیوه (تُقْرِضُهُمْ). نه گهریش کرداره که مه فتوح بوو -فه تحه ی

له سهر بوو - به لگه یه له سهر نه وه ی که به واتای یه که مه.

نه بو حه یان ده لیت، نه بو عه لی ده لیت: (تقریضهم) (تعطیهم من ضوئها

شيئاً ثم تزول سريعاً) هندی له پروناکیه که یان پئ ده به خشر، پاشان خیرا

نه ده ما، نه و که مه یان پئ ده به خشریت خیرا لیان وهرده گیریتته وه. لای نه وان

واتاکه ی، به به یان یان خۆره که لار ده بوویه وه و لی نه نه دان، له کاتی

خۆرئاوا بوونیشدا به که می بهریان ده که وت. نه گهر وا بویه (که هندی له

پروناکیه که یان پئ ده به خشر، پاشان خیرا نه ده ما؛ نه بویه کرداره که روباعی

(چوار پیتی) بویه، نه وکات نه بویه کرداره که (تاء) ه که ی زه ممه ی له سهر بویه

به م شیوه (تُقْرِضُهُمْ). به لام به واتای (قطع) یه، وا داده نریت (تقرض لهم) بیت،

واتا: لیمان ده پچری بۆیان هندی له پروناکیه که ی، واتا پروناکی ته وای

خۆر نه چوه ته ژووری ته شکه وته که وه. (٢١٧)

(٢١٦) الإنصاف بحاشية الكشاف ٣/٣٦٩، الإتيان في علوم القرآن ٤/١٨٦

(٢١٧) البحر المحيط ١٠٨/٦.

٧. (ما يتعلق بالتقديم والتأخير) ئەوەی که پەيوەستە بە

پیشخستن و دواخستن:

له بنچینهدا و ته پێشدهخریت ئەگەر حەقی ئەوەی هەبوو پێشبخریت، دوادهخریت ئەگەر حەقی ئەوەی هەبوو دوابخریت، لەم بنچینه لانادریت مەگەر بەلگەیهك هەبێت لێی لادەي رادهستی بەلگەکه بی. ئەبو جەعفەری نوحاس دەلێت: پیشخستن و دواخستن کاتیك دەبێت، رێگەیهکی تر نەبێت. ^(٢١٨) ئەو عەمری دانی دەلێت: پیشخستن و دواخستن دروست نییه، مەگەر بە بەلگەیهکی تەوقیفی یان بەلگەیهکی یەکلاکەرەوه. ^(٢١٩) شیخولئیسلام دەلێت: پیشخستن و دواخستن، پێچهوانەي بنچینهیه، له بنچینهدا و ته لهسەر پێکهاته و رێکخستنی خۆیهتی، رێکخستنهکهی ناگۆریت، دروسته پیشخستن و دواخستن پووبدات تییدا ئەگەر بەلگەیهك هەبوو، بەلام ئەگەر ئالۆزی دروستبکات ئەوه نابێت، چونکه ئالۆزی لای کهسی بهرانبهەر دروست دهکات. ^(٢٢٠)

مەوونه: وهكو ئەوەی خوای گەرە دهفرمویت: ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ۖ﴾

﴿جَعَلَهُ عَنَّا أَحْوَىٰ﴾ [الأعلى: ٤ - ٥]، (الأحوى): شدید السواد، زۆر ڕەش، یان سەوزێك بەهۆی زۆریی سەوزییەکهیهوه ڕەش دەروانییت. (الغناء: الهشيم اليابس)، گژوگیای وشك. لهسەر واتاكهی دوو و ته ههیه:

یه کهم: (أَنَّ اللَّهَ أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ أَخْضَرَ) خوای گەرە گژوگیای و لهوهپری دهركردوو، واتا: سەوزێکی زۆر سەوز، له دواي سەوزییهکهی شکاون به سەر یه کتر، به هۆی کۆنبوونیهوه ڕەش دەروانییت.

دووم: (أَنَّ اللَّهَ أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ أَحْوَىٰ) سەوزێکی زۆر سەوز، به هۆی زۆر

^(٢١٨) القطع و والاتناف ١٥٧

^(٢١٩) المكتفی فی الوقف والابتداء ٢٤٥، ٤٣٧

^(٢٢٠) دقائق التفسير ١٢٣/٦

دواخستن ناکات. (۲۲۱)

قورئان:

وَالصَّلَاةَ وَنَهَا لِكَبِيرَةٍ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ [البقرة: ٤٥]، به وتهی خوای گهوره (إنها) واتا (إن الصلاة)، (هـاء) هکه و (ئەلف) هکه ههردووکی بۆ سهر نوێژه که یه. ههندیکیش دهلیت: وته که (إنها) به واتای: وهلامه بۆ پیغه مبهه (هـاء) هکه هه هه هه هه وهلامیک بیت بۆ باسیک، هه تا وه کو (ئەلف) و (هـاء) که بکرته (ئستعاره) حنشین بۆی، دروست نیه واز له تێگه بشتن له

(۲۲۲) تفسیر الطبری ۲۶۱/۱.

پرووکەشی و تە بهیئەت، بچیت بۆ ناواخنی به بن بوونی بەلگەیی دروست.

نموونه: خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُسْلِمَةٌ لَكَ﴾ (١٢٨)

[البقرة: ١٢٨]، ئیبن جەریر لە (سوددی) پڕوایەتی کردوو: (واتا عەرەب) و، ئیبن جەریر لە سەر و تەکەیی دەلیت: ئەم و تەییە پێچەوانەییە لە گەڵ بەلگەیی پرووکەشی قورئان، چونکە پرووکەشەکەیی بەلگەییە لە سەر ئەوێ هەردووکیان داوایان کردوو لە خوای گەورە کە ئەو کانیان و منداڵەکانیان ملکەچ و دڵسۆزی فرمانەکانی بن، لە ئەوێ ئیبراھیم عەرەب و غەیرە عەرەبیشی تیدا بوو، ئەوێ ملکەچی فەرمانەکانی خوا بوون لە هەردوو گرووپەکەیی تیدایە، هیچ بەلگەییەکی بە دەستەووە نییە ئەو کەسەیی دەلیت: کە ئیبراھیم (علیە السلام) تەنھا دوای بۆ گرووپیەک لە منداڵ و چەند کەسیکی دیاریکراو کردوو، جگە لە کەسی تر، ئەمە و تەییەکی بێبەنەمایە هەمووکەس دەزانیت. (٢٣٣)

نموونهییەکی تر: خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ

الْقِيَامَةِ﴾ (الانباء: ٤٧)، ئیمامی شەنقیتی دەلیت: لەم ئایەتەدا (وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ) کۆی (میزان) لە پرووکەشی قورئانەکە و دەردەکەوێت چەند تەرازوویەکی هەییە بۆ هەر کەسیک، ﴿فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ (الأعراف: ٨)، ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ (الأعراف: ٩)، پرووکەشی قورئانەکە بۆ هەر کەسیک کۆمەڵە میزانێک هەییە، هەریەکیک لەوانە بۆ جوړیەک لە کردەوێکانی؛ هەروەکو ئەم شاعیرە دەلیت:

ملك تقوم الحادثات لعدله ... فلכל حادثة ميزان

یاساکە جێگیرە لە ئوسۆدا، کە ناکرێت لە پرووکەشی قورئانەکە لابدرێت مەگەر بەلگەییەکی هەبێت. (٢٣٤)

(٢٣٣) تفسیر الطبری ١/ ٥٥٣.

(٢٣٤) أعضاء البيان ٤/ ٥٨٤-٥٨٥، ٦٧٣.

٩. (ما يتعلق بطريقة القرآن) ئەوێی کە پەیوەستە بە ڕیگای

قورئان:

مەبەست لێی هەڵبژاردنی لێکدانەوهیەك هاوتا بیت لە گەڵ ڕیگەی قورئان بە گشتی یان بە زۆری، تا ئەوێی ڕیگەیهکی تر بگیریتەبەر. ئەمە واتا بە ڕیگەی قورئانە کە پەسەندیتی یەكێك لە لێکدانەوهکان دەستنیشان بکریت بەسەر ئەوانی تر. هەر بەم ڕیگە و تەکانی تری پێ پەدەدەکرێتەوه، چونکە لە غەیری ڕیگای قورئانە کە، ئەوانی تر نەزانراو و نەناسراو لە پووێ بە کارهێنایی. نموونە: خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ (٨)

[الطارق: ٨]، لە گەرانهوێ پارانو لە وشە **﴿رَجْعِهِ﴾** دوو وتە لە سەر هەیه:

یەكەم: ئەوتریت دەگەریتەوه بۆ ئینسان، واتاکە دەبێت: دەتوانیت جاریکی تر لە دواى مردن بێگەریتیتەوه بۆ ژيان.

دووهم: دەگەریتەوه بۆ ئاو، واتاکە دەبێت: دەتوانیت جاریکی تر بێگەریتیتەوه بۆ ئەو ئاوێ لە پستی پیاو، یان وتەیهکی تر: ئەو ئاوێ کە لە بۆرچیکەى ئێرینەوه دێتە دەر. ئیبنولقەیم دەلێت: بۆچوونی پەسەند و تە یەكەمە، لە پووێ پشتبەستن بە بەلگەکان، ئەوێ زانراو لە ڕیگەی قورئان بە پێی پشتبەستن بە بەلگەکان مەبەست لێی سەرەتایە بە سەر پۆژی دوایدا.

پەدەدانهوێ وتەى دووهم: پەدەدانهوێ بە پێی پشتبەستن بە بەلگەکان: لە هیچ شوێنێکی قورئان بەم واتایە نەهاتوو. (٢٣٥)

نموونەیهکی تر: خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ﴾

﴿٧٥﴾ [الواقعة: ٧٥]، وتراوه: واتای ئایەتەکانی قورئانە، (مواقعها): دابەزینیى بەشێك لە دواى بەشێکی تر. وتراوه: ئەو ئەستێرەیه کە زانراو لە ئاسمانە. ئیبنولقەیم لەسەر ئەم وتەیه دەلێت: ئەم وتە پەسەندە، (النجوم) لەو پوووه

قورئان مه به سستی پپی ئه ستيړه کانه، وه کو خوی گه وره ده فره مویت:

﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ﴾ [الأعراف: ٥٤].^(٢٣٦)

نمونه یه کی تر: خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَسَ﴾ [التکویر: ١٧]، ئیمامی شه نقیتی ده لیت: نمونه ی (إجمال) کورت، به هوکاری هاو به شی له کرداره که، خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَسَ﴾ [التکویر: ١٧]، ئه مه هاو به شن له (إقبال، أدبار) پروتیکردن و پشته لکردن، ئایه تی تریش هاتوو جه خت له واتای (أدبار) ه که ده کاته وه، وه کو خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا أَذْبَرَ﴾ [المدر: ٣٣ - ٣٤].

واتای (عسس) به واتای (أدبر) پشته لکردن هات، که هاوتا بوو له گه ل ئایه تی (المدر) وه کو بینرا، به لأم به زوری له قورئانی پیروژدا خوی پهره ردگار سویندی به شه و خواردوو کاتیک پشت هه لده کات و تاریکییه که ی کاتیک دیت و، به به یانیان کاتیک پروناکییه که ی هه لدیت و پروناک ده بیت، وه کو ئه م ئایه تانه که خوی گه وره ده فره مویت: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى﴾ [النهار: ١]، ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى﴾ [اللیل: ١ - ٢]، و ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا﴾ [الضحی: ٢ - ١]... هتد، له سه ر زورینه واتا ده کریت، ئه مه هه لژارده ی ئینولکه سیر بوو، به پیچه وانه ی ئین جه ریر.^(٢٣٧)

نمونه یه کی تر خوی گه وره ده فره مویت: ﴿قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ﴾ [الإسراء: ١١٠]، ئینولقه بیم ده لیت: (دعاء) له ویدا به واتای (تسمیه) ناو دیت. وه کو ده لین: (دعوت ولدی سعیداً) ناوم له کوره کم نا سه عید. (وادعه

^(٢٣٦) التبیان فی أقسام القرآن ١٣٦-١٣٧.

^(٢٣٧) أضواء البیان ٧٠/١.

بعبدالله: به واتای: (سَمُّوا رَبَّكُمْ): الله، واتا: ناوی پەروەردگار ت بهیښه به (الله)،
یان به (الرحمن)، دوعا لهویدا به واتای ناوه، ئەمه وتهی زهمه خشه ریبیه، که له
سەر ئەمه واتای کردوو، وهکو خوای گهوره دهفه رمویت: ﴿أَيُّهَا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ [الإسراء: ١١٠]، مهبهست پیتی بۆ (تعدده) بۆ چه نديتيه،
واتا: (أَيُّ) لهویدا مهبهستی گشتیتی لهویدا بۆ چه نديتی (ناو)هکه یه، واتا: به
هەر ناویك ناوی دهبن له وانه، له ناوه جوانترینه کانی پەروەردگارن، (الله) یان
(الرحمن) له ناوه جوانترینه کانی پەروەردگارن، واتا: خوای پەروەردگار خاوهنی
کۆمه له ناویکی جوانترینه.

ههروهها پاناوه که (لَهُ) دهگه پیته وه بۆ (ناوبراو - که الله - یه)، هەر بۆیه
لیره دا پيوستی کردوو (الدعاء) بوتريت (ناو)ه، ئەمه ئەوه یه که وتوو یه تی
ئەمه له له وازی (په یوه سیتی) مهبهستی واتای (دعاء) یه له ئایه ته که دا،
ئەگینا مهبهستی خودی وشه که به و شیوه یه نییه، به لام مهبهست له (دعاء)
زانراوه له قورئاندا، که (دعاء السؤال) دوعای داواکاری (دعاء الثناء) دوعای
ستایش، به لام واتای (ناو)یش دهگرنه وه په یوه ست ده بیت پيوه ی،
مهبهسته که ی ته نها بۆ (ناو)ی پروت نییه له پهرستش و داواکاری، به لکوو
(ناو) هاتوو هه یه له دوعای (الثناء والطلب) ستایش و داواکاریشدا. که وایه
له سەر ئەم واتایه: دروسته له (تدعوا) به واتای (تسموا) بیت، واتا هەر ناویك
له وانه بهیښیت، له ستایش، دوعا و پارانه وه کانتان، والله اعلم. ^(٢٢٨)

١٠. (ما يتعلق بإجماع الحجة أو قول الأكثر من الصحابة والتابعين) ئەوێ پەیهۆسته به کۆرای بەلگه، یان وتە زۆرینه له هاهولان و تابعین:

ئین جەریر له کاتی تەرجیح (پەسەندکردن) ی وتە کۆرای بەلگه، که لای
ئەو وتە زۆرینهیه، به کاری هێناوه له کاتی تەرجیح یان له به هەڵدانانی
شتیک، نموونه: خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ

النَّاسُ﴾ [البقرة: ١٩٩]، وتراوه: فرمانه که بۆ قورەیش و غیری ئەوانه له
خەلکی، وتراوه: فرمانه که بۆ موسولمانان و خەلکی و ئیبراهیم (علیه سلام) ه،
ئەمه وتە زوحاکه. ئین جەریر دەلیت: ئەوێ من دەیینم پەسەنده له
لیکدانهوێ ئەم ئایهته، واتا مەبهستی لەم ئایهتهدا قورەیش و لهگەڵ
ئەوانیشدا که ئارەزوومەندی ئەوهن، کۆرای بەلگه کانی ئەهلی تەئویل لهسەر
ئەوهن. (٢٢٩) نموونهیهکی تر: خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ

فَاقِعٌ لَّوْهَا﴾ [البقرة: ٦٩] ، ئەبو لهیس دەلیت: مەبهست لێی مانگای
رەشه... بەلام ئەمه پێچهوانه ی وتە کانی ئەهلی تەفسیره، هه موویان لهسەر
ئەوهن مەبهست لێی رەنگی زهرده، تەنها حەسەنی بەسری نەبیت. (٢٣٠)

١١. (الترجيح بالاستعمال العربي) تەرجیح به بهکارهێنانی عەرەبی:

مەبهست لەم یاسایه بهکارهێنانی عەرەبی بۆ وشه، یان شیوازهکی، ئەبێته
بهلگهیهک بۆ تەرجیحی وتەیهک بهسەر وتە کانی ترهوه. نموونه: خوای گهوره
دهفهرمویت: ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْهَا﴾ [البقرة: ٦٩]،

(٢٢٩) تفسیر الطبري ٢/٢٩٣، ٢/١١٤، ١/١٢٦، ١/١٢٧، ٢٢٠، ٢٧٤، ١٦٩/٣٠، والإشارة إلى الاجاز ٢٧٦، تفسیر

ابن جزي ٩/١.

(٢٣٠) تفسیر القرآن الکریم للسمرقندی ١/٣٨٧-٣٨٧.

ئێبن جەریر پەدەدی ئەو کەسەى داوەتەووە کە وتووێت: فاقع: پەشى زۆر پەشە. دەلێت: ... عەرەب وەسفی پەشى نەکردوووە بە (الفقوع)، کاتیک وەسفی پەش بکریت بە زۆر پەش بە (الحلوكة) وەسفی دەکەن، وەکو دەوتریت: (هو أسود حالک، و حانک، و حلکوک، و أسود غریب، و دجوجي) ئەمانە بۆ زۆر پەش بەکار دەهێنن، ناوتریت: هو أسود فاقع: بەلام دەوتریت: (هو أصفر فاقع)، کە وەسفی دەکات بە زۆر زەرد، بەلگە کە پوونە لەسەر ڕاجودایی لیکدانەووەى ئەوێ لیکدانەوویان بۆ کردوو: ﴿ قَالَ إِنَّهُ

يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا ﴾ [البقرة: ٦٩]، ئەو کەسەى لیکدانەووەى بۆ کردوووە بە پەشى زۆر پەش. ^(٣٣١) نموونەى کە تر: خۆی گەرە دەفەرمویت: ﴿ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً ﴾ [الأحقاف: ١٥]، تەبەرى باسی چەند وتەى کە کردوووە لەسەر (الأشد) کە ئەمانەن:

١. سیوسى سالى، ئەمە وتەى ئێبنو عەباس و قەتادەى.

٢-بالبغون گەرەبوونە، ئەمە وتەى شەعبیە.

پاشان لەسەر ئەم دوو وتەى دەلێت: لە پێشدا پوومان کردۆتەووە، (الأشد) کۆى (شد)، بگاتە ئەو پەرى بەهێزى و خۆراگرى، ئەگەر وابوو بەو شێوەى دەبیت، کە سیوسیکە لیکچووی واتاکەى تەهتاوێ کو بالبغون، چونکە کەسى بالغ هێشتا ماویە تە بگاتە ئەو پەرى بەهێزى، ئەگەر عەرەب قسەى کە لەم شێوەیان کردبیت، پاشان ئەگەر شتیک بەدەنە پال شتیکى تر کاتى هەردوو شتە کە نزیک بوو لە خاوەنە کەیهو، وەکو خۆی گەرە دەفەرمویت: ﴿ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِ إِلَالٍ وَضَعَهُ ﴾ [الزمل: ٢٠]، ناکریت تۆ بلیى: ئەزانم تۆ هەلەستیت بۆ شەونویژ، بەشیک لە شەو یان هەمووی، یان کەمیک

له ماله کهم وەرگرتەوه، یان هه مووی. به لام ده لێی: به گشتی ماله کهم وەرگرتەوه، یان هه مووی. بۆیه ئهم وتهیه ی خوای گه وره ش هه ر به م شیویهیه: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ [الأحقاف: ۱۵]، گومانێ تێدا نییه له رووی پێکی و جوانییه وه پالدانی (چل) هکه یه بۆ لای (سیوسێ)، چونکه له رووی نزیکیه وه (سیوسێ) که نزیکتره له (چل) وه هتا وه کو (پازده یان هه ژده) هکه. (۳۳۲)

۱۲. (الترجیح بالسنة النبوية) ته رجیحکردن به سوننه تی پیغه مبه ر

ﷺ

گومانێ تێدا نییه ته فسیری پیغه مبه ر ﷺ له پیش هه موو ته فسیری غه یری خو به تی، ئه گه ر ده قێک هه لگه ری چەند واتایه ک بێت، که سی موفه سیر پشت به سوننه ت ده به ستیت بۆ روونکردنه وه ی، وه کو خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ [ق: ۳۰]، ئێ بن جه ریر هیناویه تییه وه ده لیت: ﴿هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ دوو وته ی له سه ره:

یه کهم: به واتای نه فی دیت، به واتای (ما من مزید)، زیاتر نا، چونکه پر بووه، وته که ی وه کو له و رووه وه یه نا له و ئو فی کافران کاتیک فری ده درینه ناویه وه.

دووهم: به واتای (الاستزاده) داواکردنی زیاتر، داوای زیاتر ده کات، ئه گه ر زیاتر هه بێت.

ئێ بن جه ریر ته رجیحی وته ی دووهمی کردوو، ده لیت: له و دوو وته یه ئه وه یان له پیشتیه و په سه نده لام، که ده لیت: که به واتای (داواکردنی زیاتر) ئایا (زیاتر هه یه؟) دیت، چونکه وتمان ئه و وته یه له پیشتیه که هه والی

پیغمبر ﷺ ی له سهره، نه حمدی کورې مقدم عیجلی ده یگړېته وه، ده لیت: محمه دی کورې عه بدور پر حمان ته فاوی ده یگړېته وه له نه یووب و، نه ویش له محمه د و نه ویش له نه بو هوریره، ده لیت: (إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَمْ يَظْلَمْ اللَّهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِهِ شَيْئًا، وَيُلْقَى فِي النَّارِ، تَقُولُ: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ؟ حَتَّى يَضَعَ عَلَيْهَا قَدَمَهُ، فَهَنَّاكَ يَمْلُؤُهَا، وَيَزُوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ، وَتَقُولُ: قَطُّ قَطُّ). واته: له پوژي دوايیدا، خوی پوره ردگار ستم له بندهی خوۍ ناکات به هیچ جوړیک، کافره کان ده خرینه ټاگره وه، ده لیت: ټایا زیاتر هه یه؟ تاوه کو خوی پوره ردگار پی خوۍ ده خاته سهری و تاوه کو پر ده بیت، کوۍان ده کاته وه به سهر یه ک و بوشایی له نیوانیان نامییت و، ده فهرمویت: (قَطُّ قَطُّ). له دوی گیرانه وهی فهرموده که ده لیت: له وته که ی پیغمبر ﷺ: (لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ تَقُولُ: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ؟) به لگه یه کی روونه له سهر نه وهی به واتای (الاستزاده) داوی زیاتر کردن دیت، نه که به واتای نه فی، چونکه وته که (لا تزال) نه مه به لگه یه چونکه وته که په یوه ندی به وته که ی دوی خوۍ وه هه یه. (۲۳۳)

۱۳. (التأسيس أولى من التأكيد) تهئسیس (واتای نوۍ) له پیشتره

له تهئکید:

مه به ست له م یاسایه نه گهر وته یه که وته نیوانی تهئسیس و تهئکید وه، نه وه به تهئسیس و اتا ده کریت و له پیشتره. نوونه: خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: ۹۷]. زانایان دهر باره ی ﴿حَيَوةً طَيِّبَةً﴾ دوو وته یان له سهر هه یه: یه که م: له دونیادا.

(۲۳۳) تفسیر الطبری ۱۷۰-۱۷۱، الاشارة الاجاز ۲۷۶، تفسیر ابن جزي الکلبی.

دووهم: پۆژی دوايیه، به چوونه بهههشت.

به وتهی یه کهم بۆ تهئسیسه، له سههر وتهی دووهم بۆ دووباره بوونه وهیه، چونکه له دواي ئه وهوه ده فهرمویت: ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ﴾ ... واتا له پۆژی دوايی، له سههر ئه مه وتهی یه کهم دروسته و په سه ندرته. (٢٣٤)

ئموونه یه کی تر: خواي گه وره ده فهرمویت: ﴿كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ [النور: ٤١]، زانا یان له سههر راناوه مه حزووف (لادراوه که) له وهی که ده فهرمویت: ﴿كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ﴾، دوو وته یان له سههر هیه:

یه کهم: ئه لاین راناوه که ده گهریته وه بۆ (المصلي و المسبح).

دووهم: راناوه که ده گهریته وه بۆ (الله سبحانه).

وتهی یه کهم په سه نده له سههر ئه م یاسایه، چونکه وتهی دووهم ئه بیته شیوازی دووباره بوونه وه، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ ئه مه ده بیته ته ئکید بۆ رسته کهی پیش خۆی. (٢٣٥)

١٤. (الأصل في الضمير أن يعود إلى أقرب مذکور) له بنچینه دا

راناو ده گهریته وه بۆ نزیکترین باسکراو:

مه به ست له م یاسایه راناو ئه وهی په یوه ستیشه به راناو وه کو ئه سمائی ئیشاره و ئه وهی وه کو ئه مانن، ئه گهر بۆ چەند باسکراویک گه راپه وه، به پێی یاسا ئه بیته بگه رپته وه بۆ نزیکترین باسکراو. ئموونهی ئه وهی که راناوه که بگه رپته وه بۆ نزیکترین باسکراو، خواي گه وره ده فهرمویت: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ﴾

(٢٣٤) أضواء البيان ٣/٣٥٥-٣٥٦.

(٢٣٥) أضواء البيان ٦/٢٤٤-٢٤٥، ٥/٧٥٩، ٦/٦٩٢، ١٤/٤١٤، ٨٢١.

وَالشَّهَادَةُ الْكَمِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ
وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقِّبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ﴿١١﴾ [الرعد: ٩ - ١١]، ئین جهریر ده لیت: ئه وهی
که په سه نده لهو دوو وتهیه، ئه وهیه که ده لیت: (الهاء) لهو وتهیه ﴿لَهُ
مُعَقِّبَتٌ﴾ بۆ (مَنْ) هکه ده گه رپته وه که ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ
بِاللَّيْلِ﴾، خوای گه وره فریشته پاریزه ره کانی هیه که له پیش و دواوهی
مرؤفه وه پاهوانی و پاریزگاری لى ده کهن، ههروه کو وتی و ئاماژه مان پيدا.
وه کو وتمان یه کیک لهو دوو وتهیه په سه ندره، چونکه ئه وهی که ده فهرمویت:
﴿لَهُ مُعَقِّبَتٌ﴾ نزیکتره له وهی، که ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ
بِاللَّيْلِ﴾ هه تا وه کو ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ﴾ له پرووی نزیکیه وه ئه وهی یه که له پیشتره
تا وه کو ئه مه. (۲۳۶)

نمونه ی ئیسمی ئیشاره، وه کو خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي
الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾ [الأعلى: ۱۸]، ئین عه تییه ده لیت: ئیسمی ئیشاره که
ده گه رپته وه بۆ سى وته:
۱. قورئان.

۲. واتای سووره ته که.

۳. سه رخستنی و گرنگیدانی خه لکی به ژیا نی دنیا.

وته ی سییه م په سه نده، به هو ی نزیکی ئیسمی ئیشاره که لیوه ی. (۲۳۷)

(۲۳۶) تفسیر الطبري ۱۱۷/۱۳.

(۲۳۷) المحرر الوجيز ۴۱۵/۱۵.

١٥. (الأصل توافق الضمائر في المرجع حذراً من التشتت) له بنچینهدا زەمیرەکان پێککەوتوون ھاوران له گەڕانەو ھە بۆ باسکراو، ئەبێت ئاگاداری بیت له بەش بەش بوون:

مەبەست لەم یاسایە ئەگەر زەمیرەکان ھەلگری ئەو ھە بوو، بۆ یەک مەرجە (باسکراو) بگەرێتەو ھە، ھەلگری ئەو ھە بوو دابەش بێت بەسەر زیاتر له مەرجە عێکدا، ئەو ھە پێشتر ھە بۆ یەک مەرجە ع بیکەرێتەو، چونکە لەکاتی دابەشکردنی بەسەر یەک مەرجە عی زیاتر، لەپرووی پێکخستەو تێک دەچێت.

له نموونە ی ئەم یاسایە: خوای گەر ھە دەفەر مویت: ﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً﴾ [الفصح: ٩]، زانایان

راچوداییان ھە، له گەڕانەو ھە زەمیرە ھە لەو ھە کە دەفەر مویت: ﴿وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ﴾ له دوا ی کۆرایان لەسەر زەمیری له ﴿وَتُسَبِّحُوهُ﴾ کە دەگەرێتەو ھە بۆ (الله) کە. ھەندیک له زانایان دەلێن: زەمیرەکان دەگەرێتەو ھە بۆ (الرسول) ﷺ. ھەندیک تر دەلێن: دەگەرێتەو ھە بۆ (الله) کە. لەسەر بنچینە ی ئەم یاسایە و ھە دوو ھە دروستە، زەمەخشەری ئەم و ھە ی ھە لێژاردو ھە لەسەر ئەم یاسایە. (٢٣٨)

نموونە یەکی تر: خوای گەر ھە دەفەر مویت: ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي﴾ [یوسف: ٥٣]، دەوترێت: ئەمە و ھە یوسفە (علیە السلام). دەشوترێت: و ھە ی خێزانی عەزیزی میسرە، و ھە ی دوو ھە دروستە، لەو بەلگە یە کە دەلێت و ھە ی دوو ھە پەسەندە، ئیبنولقەیم دەلێت: بۆچوونی پەسەند ئەو ھە تەواوکەری و ھە کە بیت - و ھە ی خێزانی عەزیزی میسر - چونکە ھەموو پاناو ھەکان یەک له دوا ی یەک بەلگەن لەسەر ئەو ھە، ھەروەھا ئەمە و ھە ی ئافەرە تەکانە کە دەفەر مویت:

(٢٣٨) الکشاف ٣٧٣/٢، أضواء البيان ٧٥٠/٥ - ٧٥١، ٣٦٥/٧.

﴿ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۝٥١ ﴾ [یوسف: ۵۱]، ئەمەیش وتە ی خێزانە کە ی عەزیزی میسرە: ﴿ أَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ ۖ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝٥١ ﴾ [یوسف: ۵۱]، پێنج پاناو کە هەندیکێ دیارە و هەندیکێ نادیار، پاشان ئەمە لکاوه پێوهی کە دەفەر مویت: ﴿ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ ۝٥٢ ﴾ [یوسف: ۵۲]، لێره مەبهستی یوسفه (علیه سلام)، هیچ شتێک نییه کە پچرانی خستبێته نیاوان وتە کەوه، وتەیهکی تێدا نییه و شارابێته و بەلگەبێت لەسەری کە ئەوهی پیش کە باسکرا وتە یوسف (علیه السلام) بێت. (۲۳۹)

۱۶. (الأصل عدم التقدير ولا يلجأ إليه إلا بحجة يجب الرجوع إليها تثبت هذا المحذوف) له بنچینه دا وتە (حذف) لابرایی تێدا نییه، شتێک نییه بۆی بگەرێتەوه مەگەر بە بوونی بەلگە نەبێت بۆی بگەرێتەوه، کە بوونی لابرایی بچەسپینێت: (۲۴۰)

مەبهست لەم یاسایه ئەگەر وتەیهک له واتاکه ی تێبگه ی بێ ئەوهی بگەرێتەوه بۆ (تقدير مقدر) شتێکی لابرایی خەملێزاو، ئەوه واتایهک نابێت بۆ لابرآوه کە، واتا ئەوکات پێویستی بە شتێکی خەملێزاوی لابرآو نییه، ئەگەر کەسیکیش بیهینیتەوه بە بێ بوونی هیچ بەلگەیهک ئەوه بپواتا دەبێت. نموونه: وه کو خوی گه وه ده فەر مویت: ﴿ إِنَّمَا جَزَأُ الْذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ۝٣٣ ﴾ [المائدة: ۳۳]، زانایان لەسەر ئەم ئەحکامه دوو وتەیان ههیه:

(۲۳۹) روضة المحبین، ۳۲۰-۳۲۱.

(۲۴۰) نص ابن جریر علی هزه القاعدة ۵۹۲/۲.

یه کهم: پېشه‌وای موسولمانان ئازاده له نیوان ئەم سزایانه که جیبه‌جیی بکات له‌سەر ئەو که‌سانه‌ی دژایه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌که‌ن. دووهم: ده‌لین ڤاناویکی نادیاړی تېدایه، که ئەم لیکدانه‌وه‌ی بۆ ده‌کریت، ئە‌گەر که‌سیک بکوژریت ده‌کوژریت‌ه‌وه، ئە‌گەر بکوژ بیت و مالی خه‌لکی بردیت، له‌ خاچ ده‌دریت و ده‌کوژریت‌ه‌وه، ئە‌گەر ته‌ن‌ها مالی خه‌لکی بردیت ناکوژریت، به‌لام ده‌ستی راست و پییی چه‌پی ده‌بریت، ئە‌گەر ته‌ن‌ها خه‌لکی ترساندیت ئە‌وه‌ دوور ده‌خړیت‌ه‌وه.

له‌سەر بنچینه‌ی ئەم یاسایه‌ و ته‌ی یه‌که‌م په‌سه‌ندتره، چونکه له‌ بنچینه‌دا شتی (حذف) لا‌براو خه‌ملێ‌راو له‌ وته‌دا نییه، ئەم شتانه‌ی که له‌ وته‌ی دووهمدا وتراوه شتی خه‌ملێ‌راوی نادیاړن، ئە‌مه‌ پیوستی به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت هه‌یه. (٢٤١)

نموونه‌یه‌کی تر: خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ﴾ [البقرة: ٢]، ئە‌بو‌ه‌ییان ده‌لێت: چه‌ند شی‌وازیکی ئە‌ع‌رابی له‌ باره‌وه‌ هات‌وه‌ له‌وه‌ی، که‌ خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ﴾ [البقرة: ٢]، ئە‌وه‌ی که ئیمه‌ هه‌ل‌مان‌ب‌ژارد‌وه‌ تیدا ئە‌وه‌یه ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ﴾ رسته‌یه‌کی سه‌ربه‌خ‌و‌یه و له‌ (مبتداً و خبر) پیکهات‌وه، چونکه هه‌رکات وته‌ پیوستی به‌ شتی لا‌براو و خه‌ملێ‌راو نه‌بوو ئە‌وه له‌پیشتره که په‌نا‌ی بۆ نه‌بریت. (٢٤٢)

نموونه‌یه‌کی تر: خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا أَرْبِئُ نَفْسِي﴾ [یوسف: ٥٣]، ئە‌وتریت ئە‌وه وته‌ی یوسفه (عليه‌ سلام) و، ده‌وتریت: وته‌ی ئافره‌ته‌که‌ی عه‌زیزی میسه‌ره، دووهم دروست تره، به‌لگه‌ی په‌سه‌ندیش له‌م باره‌وه‌ ئە‌وه‌یه: په‌یوه‌سته به‌ وته‌ی ئافره‌ته‌که‌ی عه‌زیزی میسه‌ره‌وه، که ده‌لێت: ﴿... أَلَّنْ

(٢٤١) أضواء البيان ٨٦/٢، ٨٨، ١٣٧/٤، ٣٦٥/٧.

(٢٤٢) البحر المحيط ٣٦/١.

حَصَّصَ الْحَقُّ أَنَا رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي ﴿٥٣﴾ ﴿يوسف: ٥١ - ٥٣﴾، ئەوەی که وای وتو، پێویستی بە وتەیه کی لابراو هەیه، که هیچ بە لگەیه ک له سەر بوونی له فزه که نییه.

وتە ی هاوشیوێ ئەمە (حذف) لابراو تێیدا پروو نادات، بۆ ئەوەی شیواوی و ناروونی تێدا پروونه دات. مەبەستە که ی ئەوەیه: هەردوو واتاکە هەلدەگریت، بە لام وتە ی یە که م له پێشتره به یه کلای. (٢٤٣)

کلیات القرآن

مەبەست له (کلیات القرآن) ئەو لەفزه یان شیوازیکه له لایەن هەندی له موفه سیره کانهوه دەرپراره، که له قورئاندا به بەردهوامی له سەر ئەو واتایە هاتوو. ئەم دەرپراره (کلیه) زاراوه کانی قورئان پوون دەکاتهوه له لەفز و شیوازه کانی، لەفزه که ئەبێتە (کلی) تاییهتی قورئان. ئەم دەرپرانیانە له دواي وردبوونهوه و هەڵینجان له قورئانی پیرۆز هاتوو، ئەم ئەحکامه له دواي وردبوونهوه و هەڵینجان بووه به (کلی)، و اتا واتایهکی بەردهوامی که به شیوازیک پەخنه هەڵناگریت، ئەمە یاسایهکی پەسەند کراوه له کاتی دروستبوونی راجوداییدا، چونکه هەڵینجانیکی تهواو و جیگیر بووبیت ئەبێتە به لگه،^(٢٤٤) یان ئەوهیه به نمونه پەخنه ی لیگیراوه له هەمان کاتدا موفه سیره که ئەم نمونانه پوون دەکاتهوه، له سەر ئەم شیوازه دەبێتە ئەحکامی زۆرینهی، ئەکریت سودی لئ ببنزیت له تەرجیحکردن، وه کو ئەوهی ئیستا دیت، هاوهلان و تابعین و ئەوانه ی دواي ئەوانیش هاتوون پشتیان بهم (کلیات)انه بهستوو.

یه کهم کهس باسی لئوه کردوو و کوێ کردۆتهوه له دووتوویی کتیبدا پیشه وایی زمانهوانی ئەحمادی کوری فارسه له سالی (٣٩٥هـ) کوچی دواي کردوو، کتیبه کهی به ناوی (الأفراد)، هەندی له وته کانی ئەم کتیبه ماون گواستراونه تهوه و زهرکهشی لئوهی گواستۆتهوه باسی کردوو له کتیبی (برهان في علوم القرآن)^(٢٤٥) و سیووتیش له کتیبی (الإتقان)^(٢٤٦) و، (معتزك الأقران)^(٢٤٧) سیووتی شتیکی کهمی بۆ زیادکردوو و، پراغیبه له کتیبی (مفردات) که گرنگی

^(٢٤٤) أضواء البيان ٥/٢، ٣٢٩/٥، ١٣٥/٦.

^(٢٤٥) ١١٠-١٠٥/١.

^(٢٤٦) ٦١-٥٦/٣.

^(٢٤٧) ٥٦٢/٣.

پێ داوه، سەفوان داودی^(٢٤٨) کۆی کردۆتەوه و لێکۆڵینهوهی بۆ کردووه، ئەبی به‌قاء له کتیی (کلیات) هه‌که‌ی پشتی به‌م کتیبه به‌ستووه، هاتووه له ژێر هه‌موو له‌فزیکی قورئان (کلیات) هه‌که‌ی باسکردووه ئە‌گەر هه‌ییت. ئین عاشوور له پێشه‌کییه‌که‌یدا لێکۆڵینه‌وه‌یه‌کی تایبه‌ت کردووه پێ‌وه‌ی، ناوی لێ ناوه (عادات القرآن).^(٢٤٩)

ئێستا مۆونه‌ی ئەو (کلیات) ه‌ باس ده‌که‌ین، وه‌کو ئە‌وه‌ی موفه‌سیره‌کان باسیان لێ‌وه کردووه:

یه‌که‌م: (کلیات الألفاظ):

١. ئینو عه‌باس و ئین زه‌ید ده‌لێن: هه‌موو شتێک له قورئاندا (رجز) تێدا بوو، ئە‌وه ئازاره.^(٢٥٠)
٢. موجهید ده‌لێت: هه‌موو (ظن) ی‌ک له قورئاندا ئە‌وه (علم) زانسته.^(٢٥١)
٣. سوفیانی کۆری عویه‌ینه ده‌لێت: خ‌وای گه‌وره ناوی (مطر) ی ه‌ینابی، ته‌نها مه‌به‌ستی عه‌زابه پێی.^(٢٥٢)
٤. ئین زه‌ید ده‌لێت: (التزي) پا‌کانه له قورئاندا هه‌مووی ئیسلامه.^(٢٥٣)
٥. موجهید ده‌لێت: هه‌موو ئە‌مانه له قورئاندا (قُتِلَ الإنسان) یان (فُعِلَ بالإنسان) مه‌به‌ست پێی کافره.^(٢٥٤)
٦. فراء ده‌لێت: (کتب) له قورئاندا به واتای (فرض) ه.^(٢٥٥)
٧. ئین فارس ده‌لێت: له قورئاندا باس نه‌کراوه (البعل) ته‌نها به واتای

^(٢٤٨) ص ١١٨٨.

^(٢٤٩) التحرير والتنوير ١/١٢٤.

^(٢٥٠) تفسير الطبري ١/٣٠٦-٣٠٥.

^(٢٥١) تفسير الطبري ١/٢٦٢.

^(٢٥٢) فتح الباري ٨/١٥٨.

^(٢٥٣) تفسير الطبري ٣٠/٣٩، ٥٢.

^(٢٥٤) تفسير الطبري ٣٠/٥٤.

^(٢٥٥) القطع والائتناف للنحاس ١٧٦.

(زوج) نه‌بیت، وه‌کو خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ﴾ (البقرة: ۲۲۸)، ته‌نها له یه‌ك جی‌گه نه‌بیت به واتای (صنم) بت، د‌یت. (۲۵۶)

۸. را‌غیب ده‌ل‌یت: (التثویب) بانگ کردنی دووباره، له قورئانی پی‌روژ نه‌هاتووه، ئی‌للا بۆ (مکروه) نه‌بیت. (۲۵۷)

۹. را‌غیب ده‌ل‌یت: له ه‌هر جی‌گه‌یه‌ك خ‌وای گه‌وره باسی کردنی نو‌یژی کرد‌بیت و به‌ پ‌یکی باسی کردووه به‌ له‌فزی (الإقامة). (۲۵۸)

۱۰. ئ‌یبن عاشوور ده‌ل‌یت: بانگ‌کردن بۆ نو‌یژ، به (الأذان) بانگ‌دانه، له قورئاندا ئاماژه‌ی پ‌یکردووه ته‌نها به (النداء). (۲۵۹)

۱۱. ئ‌یبن عاشوور ده‌ل‌یت: مه‌به‌ست له (الكفار): (الكفار) واتا (المشركون) ئه‌مه زاراوه‌ی قورئانه مه‌به‌ست له وشه‌ی (الكفار) دا. (۲۶۰)

ئه‌وه‌ی له قورئاندا به‌ زۆری یان زیاتر ئاماژه‌ی پ‌یداوه، ئ‌یمامی شه‌نقیتی ده‌ل‌یت: به‌ زۆری كه‌ باسی پ‌ی‌زی ئه‌ه‌لی به‌ه‌شت ك‌راوه، كه‌ له‌ گه‌ڵ خ‌یزانه‌كانیان‌دان ب‌ئ‌ ئه‌وه‌ی منه‌ت ب‌كر‌یت به‌سه‌ریان‌دا، له‌وه‌ی پ‌ه‌چاوی ئه‌وه‌ ب‌كر‌یت كه‌ خ‌یزانه‌كانیان له‌ عی‌باده‌ت‌دا هاوشانی م‌ی‌رده‌كانیان بوون. (۲۶۱)

مه‌به‌ست ل‌ی‌ره ئه‌وه‌یه؛ ژن و م‌ی‌رد له‌ به‌ه‌شت‌دا پ‌ی‌كه‌وه‌ن، ب‌ئ‌ ئه‌وه‌ی سه‌یری ئه‌وه‌ ب‌كر‌یت له‌ عی‌باده‌ت‌دا هاوشانی یه‌ك بوون یان نا، پ‌له‌ی ئه‌م‌یش به‌رز ده‌كر‌یت‌ه‌وه ه‌ه‌ردوو‌کیان پ‌ی‌كه‌وه‌ ده‌بن و ب‌ئ‌ ئه‌وه‌ی منه‌ت ب‌كر‌یت به‌سه‌ریان‌دا. ده‌شل‌یت: به‌ زۆری له‌ قورئاندا پ‌ی‌كه‌اته‌ی (الزكاة) هاتووه له‌ سه‌ر پا‌ك‌یتی. (۲۶۲)

(۲۵۶) البرهان فی علوم القرآن ۱/۱۰۵.

(۲۵۷) مفردات الفاز القرآن ۱۸۰.

(۲۵۸) المفردات الفاز القرآن ۴۹۱.

(۲۵۹) التحرير والتنوير ۲۴۲/۶.

(۲۶۰) التحرير والتنوير ۲۴۱/۶.

(۲۶۱) أضواء البيان ۴/۴۵.

(۲۶۲) أضواء البيان ۴/۴۵.

دوهم: (کلیات الأسلوب) شیوازی کولیات:

۱. ئیمامی شاطبی ده‌لټ: ئه‌گهر له قورئاندا (ترغیب) هاندان بۆ ویستن، (ترهیب) ترساندن، دراوه‌ته پالې، یان له دوايه‌وه هاتووه، یان له پېشی، یان نزیکی، یان به پېچه‌وانه‌وه، به‌و شیوه‌یه ئومید له‌گه‌ل ترساندن. ^(۲۶۳)

۲. ئیبنولقه‌ییم ده‌لټ: ئه‌مه رېچکه‌ی قورئانه (أسماء الرجاء) ناوه‌کانی تکه، (أسماء المخافة) ناوه‌کانی ترساندن دراوه‌ته پالې، وه‌کو ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [المائدة: ۹۸]. ^(۲۶۴)

۳. ئیبنولقه‌ییم ده‌لټ: خوای په‌روه‌ردگار ئه‌گهر باسی که‌سی براوه و سه‌رکه‌وتووی کردبیت کرداری سه‌رکه‌وتنه‌که‌یشی په‌یوه‌ست کردووه پېوه‌ی و باسی کردووه، وه‌کو ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ [المؤمنون: ۱ - ۲]. ^(۲۶۵)

۴. شه‌نقیتی ده‌لټ: خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ [الأحقاف: ۲]، له قورئانی پیروژدا ئه‌گهر خوای گه‌وره باسی دابه‌زینی قورئانی کردبیت، ناوه جوانه‌کانی خوای گه‌وره به دوایدا هاتووه. ^(۲۶۶)

۵. شه‌نقیتی ده‌لټ: هه‌موو به‌سه‌رهاتیک که هاتووه له قورئاندا زۆر جار په‌دده‌که‌ی ده‌که‌وینه پېشی یان پاشی، یان نه‌خیر له پېش و پاشی په‌ددی تیدا نییه، ئه‌گهر هاتبوو ئه‌وه کێشه له‌وه‌دا نییه که به‌سه‌رهاته‌که نادرست و درۆیه، ئه‌گهر له پېش و پاشی هېچ نه‌هاتبوو ئه‌وا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی

^(۲۶۳) الموافقات ۳/۲۳۶.

^(۲۶۴) جلاء الافهام ۱۷۴.

^(۲۶۵) التبيان في الاقسام القران ۱۷.

^(۲۶۶) أعضاء البيان ۴۱/۷، ۱۵۰/۷.

بەسەرھاتە کە دروستە و راستییە. ^(٢٦٧) نمونە یی کەم: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ ۚ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝﴾ [البقرة: ١١٦].

نمونە یی دووهم: وتە یی عەزیزی میسرە، خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ۝﴾ [یوسف: ٢٨]. ھەر و ھا وتە یی ھود ھود، کە خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۝﴾ [النمل: ٢٣].

٦. ئین عەتیە دەلیت: واجباتە کان بە ڕێگە یی مەسەدەر مەرفووع ھاتوو، وە کو خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿فَأَمَّا كُفْرُ هَٰؤُلَاءِ ۖ فَتَبَعُوا مَا يَتْلُو الْكَاذِبُ ۖ وَهُمْ كَذِبٌ ۝﴾ [البقرة: ٢٢٩]. ﴿فَاتَّبَعُوا بِالْمَعْرُوفِ وَادَّاءَ إِلَيْهِ بِإِحْسَنِ ۝﴾ [البقرة: ١٧٨]. مەندووب (سوننە تە کان) بە ڕێگە یی مەسەدەری مەنسووب ھاتوو، وە کو خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿فَضَرَبَ الْقَابِ ۝﴾ [محمد: ٤]، بۆیە ڕاجودایی تیکە وتوو ھەو ی؛ (الوصية للزوجات) واجبه یان سوننە تە؟ بە ھۆی ڕاجودایی لە خویندە و ھەو ی، خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَصِيَّةٌ لِّأَزْوَاجِهِمْ ۝﴾ [البقرة: ٢٤٠]، بە ڕەفعە یە یان بە نەسبە؟

ئە بو ھەییان دەلیت: لە بنچینە دا لەم جوداییە دا کە خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ ۝﴾ [ھود: ٦٩]، یە کە میان بۆ سوننە تە، دوو ھم بۆ واجبه، وتە یی دروست لێرە دا ئەو ھەو ی "رستە ی ئیسمی" تە ئکیدتر و جیگیرترە لە "رستە ی فیعلی". ^(٢٦٨)

^(٢٦٧) الموافقات ٢٦٣/٣.

^(٢٦٨) معترك الاقران ٦١٧/٣.

شیوازه‌کانی (القراءات) خوێندنه‌وه‌کان و کاریگه‌رییان

له تەفسیردا

ئەو هه‌و زانراوه که (القراءات) دوو به‌شن: موته‌واتیر و شاز. زاناکان ئەم قیرائەتانه‌یان به‌ موته‌واتیری و سه‌نه‌ده‌که‌یان له‌ به‌رکردووه، به‌ شیوازیێک نه‌توانرێت شتیکی بۆ زیاد بکری‌ت یان لێی که‌م بکری‌ت. ئەو زانسته‌ی که‌ ده‌رده‌که‌وێت و په‌یوه‌سته به‌م قیرائەتانه‌وه ئەمانه‌ن: شیوازه‌کانی قیرائەته‌کان، یان پێی ده‌وتری‌ت: هۆکاره‌کانی قیرائات، یان نا‌ره‌زای و په‌خه‌ بۆ قیرائەته‌کان.

مه‌به‌ست له‌م زانسته: روونکردنه‌وه‌ی شیوازی قیرائەته‌کانه له‌ پرووی عه‌ره‌بییه‌وه، جیاوازی له‌ نێوان قیرائەته‌ جوداکان. ئەمه‌ ئەوه ناگه‌یه‌نی‌ت ئەم قیرائەتانه‌ پێویستی‌ان به‌ وه‌یه‌ متمانه‌یان پێ بدری‌ت، به‌ لک‌وو ئەمانه‌ خۆیان به‌ لگه‌ن، وه‌کو ئینو جینی ده‌لی‌ت: (والقرآن یُتخیر له‌ ولا یُتخیر علیه). واته‌: قورئان بۆی هه‌ل‌ده‌بژێردری‌ت، به‌ سه‌رده‌ هه‌ل‌نا‌بژێردری‌ت.^(٢٦٩) سه‌فاقسی له‌ "غیث النفع" دا ده‌لی‌ت: قیرائات شوینی عه‌ره‌بی ناکه‌وێت، به‌ لک‌وو عه‌ره‌بی شوینی قیرائات ده‌که‌وێت، چونکه‌ بیستراوه له‌ په‌وانبێژترینی عه‌ره‌ب به‌ کۆ‌را، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ و هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانی ئەوانن. شیوازه‌که‌یشی ئەکرێت، ده‌رب‌رین، ئیعراب، سه‌رف، زمانه‌وانی و واتاکه‌ی بی‌ت. مه‌به‌ست لێ‌ره ئەوه‌یه، که‌ په‌یوه‌سته به‌ واتاکه‌یه‌وه، چونکه‌ کاریگه‌ریی ده‌بی‌ت له‌ سه‌ر تەفسیر، جودایی له‌ واتاکه‌ی دروست ده‌بی‌ت به‌ جودایی له‌ قیرائەته‌که‌ی خوێندنه‌وه‌که‌ی.

ئهو کتیبانهی پشتیان پښ ده به ستریت له شیوازه کانی قیرائه ته کان:

۱. "الحجة في القراءات السبع"، ئین خالویه (۳۷۰ک).
۲. "معاني القراءات"، ئه بی مه نسور ئه زه هری (۳۷۰ک).
۳. "الحجة للقراءات السبعة"، ئه بی عه لی فارسی (۳۷۷ک).
۴. "المحتسب في تبیین وجوه شواذ القراءات، والإيضاح عنها"، ئه بیلفه تح عوسمان کوری جینی (۳۹۲ک).
۵. "الکشف عن وجوه القراءات السبعة وعللها وحججها"، مه ککی کوری ئه بی تالیب (۴۳۷ک).
۶. "حجة القراءات"، ئه بی زه رعه-عه بدورپه حمانی کوری زه نجله (سه دهی پینجه م).

له کتیبه کانی ئه وانهی دواى ئه وان:

۱. "طلائح البشر في توجيه القراءات العشر"، محه مه د سادق قه محاو.
 ۲. "القراءات الشاذة وتوجيهها في لغة العرب"، عه بدولفه تاح قازی.
 ۳. "المغني في توجيه القراءات العشر المتواترة"، محه مه د سالم محه یسین.
- به لام کتیبی ته فسیر ئه وانهی که به دریزى باسی ته فسیری کردوو، باسی شیوازه کانی قیرائاتی تیدا کراوه، وه کو ته فسیری ئین جهریری ته بهری، ئین عه تیبه، قورتوبی، ئه بی حه ییان، پازی، شه نقیتی، تاهیری کوری عاشور و ...هتد.

جوړه کانی راجودایی له قیرائادا:

راجودایی له قیرائادا سى جوړه:

یه که م: راجودایی له له فزه کهیدا، به لام له واتا که ی یه ک شتن. نموونه ی ئه م جوړه: جیاوازی له خویندنه وهی (صراط)، هه ندیک به (صاد) ده یخوینیتته وه، هه ندیک به (سین). وه کو: «عليهم، عليهم»، و «الْقُدُس، الْقُدُس» جگه له مانه یش.

دووهم: جودایی ههیه له لهفز و واتاکه‌یشی، له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا دروسته له یه‌ك شتدا کۆ ببنه‌وه. نموونه‌ی ئەمه: جودان له‌ خوێندنه‌وه‌دا: «ملك»، «مالك»، «بطنین» و «بضنین»، له‌م حه‌له‌ته‌دا هه‌ردوو واتاکه‌ی هه‌ر بۆ یه‌ك شت ده‌گه‌ڕێته‌وه‌.

وه‌كو ئەوه‌ی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ﴾ [الفاتحة: ٤]، و (ملك يوم الدين)، ئەكرێت خوای گه‌وره وه‌سف بكرێت به (مالك) و (ملك)، له‌ نێوان ئەم دوو له‌فزه‌دا جودایی هه‌یه، به‌لام له‌ هه‌مان كاتدا ده‌گه‌ڕێنه‌وه بۆ یه‌ك شت كه‌ خوای په‌روه‌ردگاره‌.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٌ﴾ [التكوير: ٢٤]، و (بطنین) وه‌سفی پێغه‌مبه‌ره ﷺ به‌وه‌ی كه‌ په‌زێل نیه‌ی و نه‌فی په‌خنه‌ی لێ ده‌كات.

سییه‌م: جودایی هه‌یه له لهفز و واتاکه‌ی، له‌گه‌ڵ ئەوه‌یش ڕێگری هه‌یه كه‌ کۆ ببنه‌وه له یه‌ك شتدا، ڕێك ده‌كه‌ون له‌ دوو شتدا، به‌لام نابنه‌ دژی یه‌ك.

وه‌كو ئەوه‌ی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ﴾ [الفجر: ٢٥ - ٢٦]، به‌م شیوازه ده‌خوێنێته‌وه: (يعذب) و (يعذب)، (يوثق) و (يوثق)، بۆ هه‌موو یه‌كێ له‌مانه شیوازه‌كه‌ی ده‌گۆرێت له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی تریان.

نموونه‌ی ئەوه‌ی كه‌ له‌م له‌فزه‌دا ده‌خوێنێته‌وه: (يرجعون) و (ترجعون)، به (ياء) و (تاء) یش ده‌خوێنێته‌وه، واتاکه‌یش تێياندا جیاوازه^(٢٧٠).

ئهم جوره‌یان وه‌كو دوو تەفسیر ده‌بن، وه‌كو ئەوه‌ی ئیستا باسی ده‌که‌ین:

١. دوو قیرائەت له‌ ئایه‌تیکدا، ئەگه‌ر ده‌رکه‌وت دژی یه‌کن، هه‌ردووکیان

^(٢٧٠) النشر في القراءات العشر ٤٩/١ - ٥١، دقائق التفسير ٦٩/١.

حوکمی دوو ئایەتیان هەیه، وه کو (جودایی جوړی) ی لئ دیت. (۲۷۱)

نمونه ی ئه مه: وه کو خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿دُوَ الْعَرْشُ الْمَجِيدُ ۝۱۵﴾ [البروج: ۱۵]، (المجید) به ره فعه و جه رهش ده خوێژێته وه، به ره فعه (المجید) ئه بیته سیفەت بۆ (ذو) ه که، به جه ره (المجید) ئه بیته سیفەت بۆ (العرش) ه که. له سه ره ئه مه ئه م دوو خوێندنه وه هه ردووکیان حوکمی دوو ئایەتیان هەیه. ئه م یاسایه له خالی سییه مه که له پێشدا باسمان کرد.

۲. ئه گه ره قیرائه ته کان دژی یه که نه بوون و بۆ یه که شت گه پرانه وه، ئه وه ئه بیته زیاده یه که بۆ حوکمه که ی، به واتای ئه و قیرائه ته.

وه کو ئه وه ی خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿وَجَدَهَا تَعْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾ [الكهف: ۸۶]، ده خوێژێته وه: (حَمِئَةٍ) و (حامیه) یش، ئه گه ره به (حامیه) خوێژا، ئه وه به واتای: (حارة) گه رم دیت، ئه گه ره به (حَمِئَةٍ) خوێژا، ئه وه به واتای: (الحمأة) قورپکی بۆگه نیی ره ننگگۆراو، ئیبن زه نجله ده لیت: ئه م خوێندنه وه (حَمِئَةٍ) نه فی قیرائه ته که ی تر ناکات (الحامیه) ئه گه ره دروست بیت خۆر له شوێنێکی گه رمه وه ئاوا بیت، ئه کریت گه رمیش بیت و له هه مان کاتیشدا ئه کریت شوێنه که قورپکی ره شی بۆگه ن بیت، ئه کریت وه سف بکریت به گه رم و به (حمأة) قورپکی بۆگه نیی ره ننگگۆراو. (۲۷۲) ئه م یاسایه له جوړی دوو مه که باسمان کرد.

۳. قیراات که هه ندیکیان هه ندیکی تریان روونده که نه وه.

وه کو ئه وه ی خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَنِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ [المائدة: ۸۹]، هه مزه، کیسائی،

(۲۷۱) الشنقیطی فی أضواء البیان ۸/۲، دقائق التفسیر ۶۹/۱.

(۲۷۲) حجة القراءات ۴۲۹- ۴۷۰ تفسیر الطبری ۱۲/۱۶

شوعبه و عاسم، به: (عَقَّدْتُمْ) دهیخویننهوه، به سووکی به بئ ټلف، ئین زهکوان له ئین عامر (عَاقَدْتُمْ) به ټلف به وهزنی (فاعل) دهیخویننهوه. ټوانی تر به (عَقَّدْتُمْ) به تهشید و به قورسی، به بئ بوونی ټلف دهیخویننهوه. تهزعیف و (المفاعلة) هر به واتای (مجرد الفعل) پروتی کرداره که دیت، به بهلگی قیراټه تی (عقدتم) به بئ ټلف و تهزعیف، قیراټه ته کان هندیکیان پروونکه رهوهی هندیکی تریانن. ^(۲۷۳)

له کوټاییدا لات شاراو نه بیت خویننهوهی به پیز، له نیوان ټم یاسایانه ټیه لکیش و په یوهندی هیه، مه به ست له جیا کردنه و هم بؤ جوړ ټییه که ی بوو، ټه گهر چی ټمانه له پیشدا هر یه بهش بوون. له دوا ی گواستنه وهی ټم نموونانه، بؤت پروون ده بیته وه له یه ک قیراټه تدا زوړتی تهفسیر و واتای جیا جیا پروو نادات به قیراټه ته جیاوازه کان دروست ده بیت. ټم چهند نموونه، نه رمی و جوانی ټم (باب/به شهت) بؤ پروون ده کاته وه، له هندی که له و کټیانه ی شیوازی قیراټه ته کان .

خوا ی گه وه ده فهرمویت: ﴿رَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾ ^(۸۳) [الأنعام: ۸۳]، ده خویننهوه: (درجات) به ته نوین و، (درجات) به که سره له سهر ئیزافه. ټه وهی بهم شیوازه دهیخویننهوه (دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ)، لیړه دا مه رفو و عه که خاوه نی (الدرجات) ه که یه. ټه وهی بهم شیوازه دهیخویننهوه (درجات) مه رفو و عه که خودی (الدرجات) ه که یه. مه کی ده لیت: هه ردو خویننهوه که زیکن؛ چونکه هه رکس ده ره جه و پله که ی بهرز ده کریته وه، بهرز ده بیته وه له گه لی، هه رکس بهرز ده کریته وه ده ره جه که یشی بهرز ده بیته وه. ^(۲۷۴)

هه ره ها خوا ی گه وه ده فهرمویت: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ

نَشَرُهَا﴾ [البقرة: ۲۵۹]، نافع، ئین کټر، ټبو عومه ر و یه عقووب بهم شیوه

^(۲۷۳) أضواء البيان ۱۲۰/۲

^(۲۷۴) الكشف عن وجوه القراءات السبع ۴۳۸/۱.

دەخویننەو (نُشِرْهَا) بە (راء)، ئەوانی تر دەخویننەو: (نُشِرْهَا) بە (زای)، ئەبو مەنسور دەلیت: (نُشِرْهَا) بە (زای)، بە واتای: له دواى لهناوچوونی؛ راستى دهكهینهوه و بهرزى دهكهینهوه، هه‌ندىكى بۆ لای هه‌ندىكى تری به‌رز ده‌كرێته‌وه، واتا (ترتفع) كه له (نشز) وه‌رگراوه و، (النشز): ئەوه‌ی به‌رز ده‌بیته‌وه له زه‌ویدا. ئەوه‌یشی ده‌خویننەو به: (نُشِرْهَا) بە (راء)، به واتای (أنشر الله الموتى)، واتا زیندووێان ده‌کاته‌وه له پاش مردنیان، واتا (حیوا).^(٢٧٥)

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ [الصافات: ١٢]، هه‌ندىك به: (بَلْ عَجَبْتَ) ده‌خویننەو به زه‌مه‌، به به‌لگه‌ی: هه‌والی خوای په‌روه‌ر‌دگار ده‌رباره‌ی خۆی. هه‌ندىكى تر به: (بَلْ عَجَبْتَ) به فه‌ت‌حه ده‌خویننەو، به به‌لگه‌ی (تاء) كه بۆ پیغه‌مبه‌ره ﷺ.^(٢٧٦)

^(٢٧٥) معاني القراءات اللازهرى ٢٢٢/١.

^(٢٧٦) الحجّة في القراءات السبع لابن خالويه ٣٠١-٣٠٢.

سهرچاوه كان:

۱. "الإتقان في علوم القرآن"، جلال الدين السيوطي (٩١١هـ)، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، المكتبة العصرية، صيدا، بيروت، ١٤٠٧هـ.
۲. "أحمد بن فارس، وريادته في البحث اللغوي"، هادي حسن حمودي، عالم الكتب، ط ١، ١٤٠٧هـ.
۳. "الإشارة إلى الإيجاز في بعض أنواع المجاز"، عز الدين عبد العزيز بن عبد السلام (٦٦٠هـ)، المكتبة العلمية بالمدينة المنورة.
۴. "أصول في التفسير"، الشيخ محمد بن صالح بن عثيمين، دار ابن القيم، ط ١، ١٤٠٩هـ.
۵. "الأصول من علم الأصول"، محمد بن صالح بن عثيمين، مؤسسة الرسالة، مكتبة الرشد، ط ٣، ١٤٠٦هـ.
۶. "أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن"، محمد الأمين بن محمد المختار الجكني الشنقيطي (١٣٩٣هـ)، ط. الرئاسة العامة لإدارة البحوث العلمية... الرياض، ١٤٠٣هـ.
۷. "إعراب القرآن"، أبو جعفر أحمد بن محمد بن إسماعيل النحاس (٣٣٨هـ) تحقيق: زهير غازي زاهد، عالم الكتب، مكتبة النهضة العصرية ط ٢، ١٤٠٥هـ.
۸. "اقتضاء الصراط المستقيم لمخالفة أصحاب الجحيم"، أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن تيمية (٧٢٨هـ) تحقيق: د. ناصر بن عبد الكريم العقل، مكتبة الرشيد، الرياض، ط ١، ١٤٠٤هـ.
۹. "إنباه الرواة إلى أنباء النحاة"، الوزير جمال الدين أبو الحسن علي بن يوسف القفطي (٦٢٤هـ) تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، دار الفكر العربي، القاهرة، مؤسسة الكتاب الثقافية، بيروت ط ١، ١٤٠٦هـ.
۱۰. "الإنصاف في التنبيه على المعاني والأسباب التي أوجبت الاختلاف بين المسلمين في آرائهم"، ابن السيد البطليوسي (٥٢١هـ) تحقيق: د. محمد رضوان

الدایة، دار الفكر ط ۳، ۱۴۰۷هـ.

۱۱. "الإيناف فيما تضمه الكشاف من الاعتزال" (بحاشية الكشاف): ناصر الدين أحمد بن محمد بن المنير الإسكندري، دار المعرفة.

۱۲. "البحر المحيط"، محمد بن يوسف الشهير بأبي حيان الأندلسي، دار الفكر، ط ۲، ۱۴۰۳هـ.

۱۳. "البرهان في علوم القرآن"، بدر الدين محمد بن عبد الله الزركشي، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، دار المعرفة.

۱۴. "البيان في أقسام القرآن"، ابن قيم الجوزية، تحقيق: طه يوسف شاهين، دار الكتب العلمية، ۱۴۰۲هـ.

۱۵. "التحرير والتنوير"، الطاهر ابن عاشور، الدار التونسية، ۱۹۸۴م.

۱۶. "التسهيل لعلوم التنزيل"، محمد بن أحمد بن جزي الكلبي، دار الكتاب العربي ط ۲، ۱۳۹۳هـ.

۱۷. "تفسير آيات أشكلت"، مخطوط، شيخ الإسلام أحمد بن عبد السلام بن تيمية (۷۲۸هـ).

۱۸. "تفسير ابن أبي حاتم"، أبو محمد عبد الرحمن ابن أبي حاتم الرازي (۳۲۷هـ) تحقيق: د. أحمد عبد الله العماري الزهراني، الدار المدنية.

۱۹. "تفسير القرآن الكريم"، أبو الليث نصر بن محمد بن أحمد السمرقندي (۳۷۵هـ) تحقيق: د. عبد الرحيم أحمد الزقة، مطبعة الإرشاد، بغداد ط ۱، ۱۴۰۵هـ.

۲۰. "التفسير القيم للإمام ابن القيم"، جمع: محمد أويس الندوي تحقيق: محمد حامد الفقي، مكتبة السنة المحمدية.

۲۱. "التفسير الكبير"، تقي الدين أحمد بن عبد السلام بن تيمية (۷۲۸هـ)، عبد الرحمن عميرة دار الكتب العلمية، ۱۴۰۸هـ.

۲۲. "التمهيد في أصول الفقه"، محفوظ بن أحمد بن الحسن الكلوزاني، تحقيق: محمد بن علي بن إبراهيم، مركز البحث العلمي، جامعة أم القرى.

۲۳. "تهذيب اللغة"، أبو منصور محمد بن أحمد الأزهرى (۳۷۰هـ) تحقيق:

- أ. علي حسن هلاي، الدار المصرية للتأليف والترجمة.
٢٤. "الجامع لأحكام القرآن"، أبو عبد محمد بن أحمد القرطبي (٦٧١هـ) تحقيق: أ. علي حسن هلاي، الهيئة المصرية العامة للكتاب ١٩٨٧م.
٢٥. "جامع البيان عن تأويل القرآن"، أبو جعفر محمد بن جرير الطبري (٣١٠هـ)، شركة الباي الحلبي، ط ٣.
٢٦. "جلاء الأفهام في فضل الصلاة والسلام على محمده خيرا الأنام" أبو عبد الله محمد بن أبي بكر ابن القيم الجوزية (٧٥١هـ)، تحقيق: شعيب وعبد القادر الأرناؤوط، دار العروبة للنشر والتوزيع ط ٢، ١٤٠٧هـ.
٢٧. "الحجة في القراءات السبع"، حسين بن أحمد بن خالويه (٣٧٠هـ)، تحقيق: عبد العال سالم مكرم، دار الشروق، ط ٢، ١٣٩٧هـ.
٢٨. "حجة القراءات"، أبو زرعة عبد الرحمن بن محمد بن زنجلة، تحقيق: مؤسسة الرسالة، ط ٤، ١٤٠٤هـ.
٢٩. "دراسات في التفسير الموضوعي للقصص القرآني"، أحمد جمال العمري، مكتبة الخاندي، ١٤٠٦هـ.
٣٠. "دراسات لأسلوب القرآن الكريم" محمد عبد الخالق عزيمة، دار الحديث، ط ١، ١٣٩٢هـ.
٣١. "الدر المنثور في التفسير بالمأثور"، عبد الرحمن جلال الدين السيوطي، دار الفكر، ط ١، ١٤٠٣هـ.
٣٢. "دقائق التفسير الجامع لتفسير ابن تيمية"، تحقيق: د. محمد السيد الجليند، مؤسسة علوم القرآن، دمشق، ط ٢، ١٤٠٤هـ.
٣٣. "روح المعاني"، أبو الفضل شهاب الدين محمود الألوسي (١٢٧٠هـ)، إدارة الطباعة المنيرية.
٣٤. "روضة المحبين ونزهة المشتاقين"، شمس الدين ابن قيم الجوزية، دار الكتب العلمية، بيروت.
٣٥. "زاد المسير في علم التفسير" أبو الفرج جمال الدين عبد الرحمن بن علي الجوزي (٥٩٧هـ) تحقيق: محمدهد عبد الرحمن عبد الله، دار الفكر، ط ١،

١٤٠٧هـ.

٣٦. «السنة»، محمهد بن نصر- المروزي، تحقيق: أبي محمهد سالم بن أحمد السلفي، مؤسسة الكتب الثقافية، ط١، ١٤٠٨هـ.
٣٧. «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة»: أبو القاسم هبة الله بن الحسن اللالكائي (٤١٨هـ) تحقيق: د. أحمد سعد حمدان، دار طيبة.
٣٨. «شفاء العليل في مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعليل»: شمس الدين محمهد بن أبي بكر بن قيم الجوزية (٧٥١هـ) دار الكتب العلمية، ط١، ١٤٠٧هـ.

٣٩. "طبقات المفسرين"، الحافظ شمس الدين محمد الداودي (٩٤٥هـ)، دار الكتب العلمية، بيروت.

٤٠. "طبقات النحويين واللغويين"، أبو بكر محمد بن الحسن الزبيدي الأندلسي (٣٧٩هـ)، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، دار المعارف، ط٢.
٤١. "فتح الباري بشرح صحيح البخاري"، الحافظ ابن حجر العسقلاني (٨٥٢هـ)، محب الدين الخطيب وآخرون، دار الريان، القاهرة، ط١، ١٤٠٧هـ.
٤٢. "فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية في علم التفسير"، محمد بن علي الشوكاني، مطبعة البابي الحلبي، ط٢، ١٣٨٣هـ.
٤٣. "القاموس المحيط"، مجد الدين محمد بن يعقوب الفيروزآبادي (٨١٧هـ): تحقيق: مكتب تحقيق التراث في مؤسسة الرسالة، مؤسسة الرسالة، ط٢، ١٤٠٧هـ.

٤٤. "القطع والائتناف"، أبو جعفر النحاس، تحقيق: أحمد خطاب العمر، مطبعة العاني، بغداد، ط١، ١٣٩٨هـ.

٤٥. "الكشاف عن حقائق التنزيل وعيون الأقاويل في وجوه التأويل"، أبو القاسم جار الله محمد بن عمر الزمخشري (٥٣٨هـ)، دار المعرفة، بيروت.

٤٦. "الكشف عن وجوه القراءات السبع وعللها ووجوهها"، أبو محمد مكي بن أبي طالب القيسي- (٤٣٧هـ)، تحقيق: د. محيي الدين رمضان، مؤسسة الرسالة، ط٣، ١٤٠٤هـ.

٤٧. "الکلیات"، أبو البقاء آیوب بن موسی الحسینی الکفوی (١٠٩٤هـ)، تحقیق: عدنان درویش، محمد المصری، مؤسسة الرسالة ط١، ١٤١٢هـ.
٤٨. "القواعد الحسان لتفسیر القرآن"، عبد الرحمن بن ناصر السعدي، مكتبة المعارف، ١٤٠٠هـ.
٤٩. "مجاز القرآن"، أبو عبیدة معمر بن المثنی البصری (٢١٠هـ)، تحقیق: د. محمد فؤاد سزکین، مكتبة الخانجي، دار الفكر، ط٢، ١٣٩٠هـ.
٥٠. "مجموع فتاوی شیخ الإسلام أحمد بن تیمیة"، جمع: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم، تصویر الطبعة الأولى، ١٣٩٨هـ.
٥١. "المحرر الوجیز فی تفسیر الكتاب العزیز"، أبو محمد عبد الحق بن عطیة الأندلسی (٥٤١هـ)، تحقیق: عبد الله بن إبراهيم الأنصاری، السيد عبد العال إبراهيم، مؤسسة دار العلوم، ط١.
٥٢. "مذكرة أصول الفقه"، محمد الأمين بن المختار الشنقيطي (١٣٩٣هـ)، دار القلم، بیروت.
٥٣. "مشکل إعراب القرآن"، أبو محمد مکی بن أبي طالب القیسی (٤٣٧هـ)، تحقیق: د. حاتم صالح الضامن، مؤسسة الرسالة، ط٢، ١٤٠٥هـ.
٥٤. "معانی القراءات"، أبو منصور محمد بن أحمد الأزهری (٣٠٧هـ)، تحقیق: د. عید مصطفی درویش، د. عوض حمد التوزی، دار المعارف، ط١، ١٤١٢هـ.
٥٥. "معانی القرآن الکریم"، أبو جعفر النحاس، تحقیق: محمد بن علي الصابونی، مرکز إحياء التراث الإسلامي، جامعة أم القرى، ط١.
٥٦. "معانی القرآن وإعرابه"، أبو إسحاق إبراهيم بن السري الزجاج (٣١١هـ)، تحقیق: د. عبد الجلیل عبده شلبي، عالم الكتب، ط١، ١٤٠٨هـ.
٥٧. "معترك الأقران فی إعجاز القرآن"، جلال الدين السيوطي، تحقیق: علي محمد البجاوي، دار الفكر العربي.
٥٨. "معجم الأدباء"، ياقوت، دار الفكر، ١٤٠٠هـ.
٥٩. "معجم مقاييس اللغة"، أبو الحسين أحمد بن فارس (٣٩٥هـ)، تحقیق:

- عبد السلام محمد هارون، دار الكتب العلمية.
٦٠. "معرفة علوم الحديث"، الحاكم ابو عبدالله محمدهد بن عبدالله الحافظ (٤٥٠هـ)، ت: السيد معظم حسين، دار الآفاق الجديد، بيروت، ٤-١٤٠٠هـ.
٦١. "مفردات ألفاظ القرآن"، الراغب الأصفهاني، تحقيق: صفوان عدنان داودي، دار القلم، الدار الشامية، ط ١-١٤١٢هـ.
٦٢. "مقدمة جامع التفاسير"، لأبي القاسم الراغب الأصفهاني، ت: د. أحمد حسن فرحات، دار الدعوة، ط ١-١٤٠٥هـ.
٦٣. "مقدمة في أصول التفسير"، تقي الدين أحمد بن عبدالحليم بن تيمية (٧٢٨هـ)، تحقيق: د. عدنان زرزور، دار القرآن الكريم، ط ٣-١٣٩٩هـ.
٦٤. "المكتفي في الوقف و الابتداء"، لأبي عمرو عثمان بن سعيد الداني (٤٤٤هـ)، تحقيق: د. يوسف عبدالرحمن المرعشلي، مؤسسة الرسالة، ط ١-١٤٠٤هـ.
٦٥. "الموافقات في أصول الأحكام"، لأبي إسحاق إبراهيم بن موسى الشاطبي (٧٩٠هـ) تحقيق: محي الدين عبدالحميد، الناشر: مكتبة محمد علي صبيح و أولاده.
٦٦. "الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم"، لأبي بكر ابن العربي (٥٤٣هـ)، ت: د. عبدالكبير العلوي المدغري، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية، ط ١-١٤٠٨هـ.
٦٧. "النشر في القراءات العشر"، لمحمد بن محمد ابن الجزري (٨٣٣هـ)، دار الفكر.
٦٨. "النكت على كتاب ابن الصلاح"، الحافظ ابن حجر العسقلاني (٨٥٢هـ)، تحقيق: د. ربيع بن هادي عمير، دار الراية، الرياض، ط ٢-١٤٠٨هـ.
٦٩. "النكت والعيون"، تفسير الماوردي: تحقيق خضر- بن محمد خضر- مطابع مقهوي، الكويت، ط ١-١٤٠٢هـ.
٧٠. "نواسخ القرآن"، ابو الفرج عبدالرحمن بن علي الجوزي (٥٩٧هـ)، تحقيق: محمد أشرف علي الملباري، المجلس العلمي بالجامعة الإسلامية، بالمدينة النبوية، ط ١-١٤٠٤هـ.

ناوەرۆك

لایه پړه	بابه ت
۵	پیشه کیى وه رگېر:
۸	پیشه کیى نووسه ر:
۱۰	ده ستيك
۱۳	بنچينه كانى ته فسير
۱۸	حوكمى ته فسير و به شه كانى:
۲۵	رېگا كانى ته فسير
۲۵	يه كه م: ته فسىرى قورئان به قورئان:
۳۲	دووه م: ته فسىرى قورئان به سونه ت:
۳۶	سيه م: ته فسىرى قورئان به وتهى هاوه لان:
۴۲	چواره م: ته فسىرى قورئان به وتهى تابعين:
۵۰	پېنجه م: ته فسىرى قورئان به زمانه وانى:
۵۸	شه شه م: ته فسير به پيى ئيجتihad و بۆچوون (ره ئى):
۶۶	ته فسير به مه ئسوور
۶۹	راجودايى سه له ف له ته فسىردا
۷۹	هۆكاره كانى راجودايى له ته فسىرى سه له فدا
۸۸	كوړايى (اجماع) له ته فسىردا
۹۴	ئو بنچينانه ي كه ته فسير له سه رى ده خوليتته وه (دروست) بووه
۹۶	رېگايى سه له ف له ته فسير كړدندا
۱۰۴	ئاراسته ي وته كانى سه له ف
۱۰۹	ياساكانى ته فسير

۱۰۹	یەكەم: یاسای گشتی:
۱۱۹	دووهم: (القواعد الترجیحیة) یاسای پەسەندکردن:
۱۵۳	(کلیات القرآن)
۱۵۸	شیوازه‌کانی (القراءات) خوێندنه‌وه‌کان و کاریگه‌رییان له تەفسیردا
۱۶۴	سه‌رچاوه‌کان:
۱۷۱	ناوه‌پۆك
